

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

(สภायังกำหนดราชฎรยุบลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันจันทร์ที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๖

อ.พ. ๘/๒๕๖๖

จัดทำโดย
สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขานุการวุฒิสภา
www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๒ เพื่อให้ สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามบทบัญญัติ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระ ในครัวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญที่สอง) ในวันพุธที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๒

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินฉบับดังกล่าว ในวาระที่หนึ่ง ขั้นรับหลักการ ในครัวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญที่สอง) เมื่อวันพุธที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ โดยที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ด้วยคะแนนเสียง ๒๖๓ เสียง ไม่รับหลักการ ๑ เสียง และไม่ลงคะแนน ๖ เสียง ทั้งนี้ เพื่อเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ต่อมาในครัวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญ นิติบัญญัติ) เมื่อวันพุธที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการอิการวิสามัญ พิจารณาเสร็จแล้ว โดยพิจารณาในวาระที่สอง เรียงตามลำดับมาตรา และได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ด้วยคะแนนเสียง ๒๖๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ๕ เสียง งดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนน ๖ เสียง ทั้งนี้ เพื่อเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้การเลิกรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยการเลิกรับบุตรบุญธรรมที่เป็นเด็กผู้รับบุตรบุญธรรมจะต้องเข้าสู่กระบวนการปรึกษาเยียวยาเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหา

และพัฒนาความสัมพันธ์ในเบื้องต้นก่อนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และผู้รับบุตรบุญธรรมยังมีหน้าที่เลี้ยงดูและดูแลศึกษาแก่เด็กนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ และเพิ่มมาตรา ๓๑/๑)

(๒) กำหนดให้ถือว่าการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศซึ่งเป็นประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาฯ ด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ มีผลเป็นการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยชอบด้วยกฎหมายในประเทศไทย (เพิ่มมาตรา ๕/๑)

(๓) กำหนดห้ามให้ผู้ใดใช้อุบายนลอกลง ชี้เข็ญ ใช้กำลังประทุร้าย ใช้อานาจครอบจำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจหรือเป็นคนกลางกระทำการซักจุ่งโดยให้ค่าจ้างหรือค่าตอบแทนหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มีควรได้เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนดังกล่าว (เพิ่มมาตรา ๑๙/๑ และมาตรา ๓๔/๑)

(๔) กำหนดให้การสอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และความเหมาะสมของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (เพิ่มมาตรา ๒๑ วรรคสอง)

(๕) กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาขยายระยะเวลาการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมออกไปได้อีกไม่เกินสามเดือนในกรณีที่มีพฤติกรรมผิดพิเศษที่ทำให้ไม่อาจ

จดทะเบียนภายใต้กำหนดเวลาได้ (เพิ่มมาตรา ๒๙ วรรคสอง)

(๖) แก้ไขอัตราโทษปรับผู้ดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือพาหรือจัดส่งเด็กออกไปนอกอาณาจักรเพื่อวัตถุประสงค์ให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยไม่ได้รับอนุญาต ให้เพิ่ม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔)

(๗) กำหนดให้ผู้กระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ มาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๑๙/๑ นอกราชอาณาจักร โดยรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย ต้องรับโทษในราชอาณาจักร และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม (เพิ่มมาตรา ๓๔/๑)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติบางประการที่ยังไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาฯ ด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ และพิธีสารเลือกรับต่อทายอนุสัญญาฯ ด้วยสิทธิเด็ก เรื่อง การค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อสารมวลชนที่เกี่ยวกับเด็กซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี สมควรกำหนดให้การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศ ซึ่งได้กระทำการลักทรัพย์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาฯ ดังกล่าวแล้วมีผลเป็นการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยชอบด้วยกฎหมายในประเทศไทย และกำหนดโทษผู้ที่ใช้อานาจโดยมิชอบ หรือเป็นคนกลางโดยมีค่าตอบแทน

ที่มีควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และกำหนดให้ผู้ฝ่าฝืน มาตรา ๖ มาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๔/๑ ซึ่งกระทำนอกราชอาณาจักร โดยรัฐบาลไทยหรือคนไทย เป็นผู้เสียหาย ต้องรับโทษภายในราชอาณาจักร นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้มีการเยียวยาแก่ไขปัญหากรณีการเลิกรับบุตรบุญธรรมและกำหนดค่าใช้จ่ายในการอุปการะเด็กดูภัยหลังเลิกรับบุตรบุญธรรม ตลอดจนกำหนดแนวทางในการสอนคุณสมบัติของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และขยายระยะเวลาในการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมออกไปได้ หากมีพฤติการณ์พิเศษที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการจดทะเบียนภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มีเนื้อหาร่วมจำนวน ๑๑ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....” (ร่างมาตรา ๑)

๒. วันใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๓. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๓.๑ ยกเลิกหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเลิกรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ และกำหนดหลักเกณฑ์

วิธีการ และเงื่อนไขการเลิกรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม โดยเพิ่มความไว้ในมาตรา ๓๑/๑ (ร่างมาตรา ๓)

๓.๒ เพิ่มความเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศซึ่งเป็นประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาฯ ด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ โดยหน่วยงานซึ่งมีอำนาจของประเทศดังกล่าวรับรองว่าได้ปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ ข้างต้นแล้ว และการรับบุตรบุญธรรมนั้นไม่ขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้ถือว่าเป็นการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔)

และกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศรายชื่อประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาฯ ว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศในราชกิจจานุเบกษา

๓.๓ เพิ่มความเกี่ยวกับกำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งใช้อุบายหลอกลวง ชู้เชิง ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบจ้ามผิดคดีของธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด หรือเป็นคนกลางกระทำการซักจูงโดยให้ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มีควรได้เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ร่างมาตรา ๕)

๓.๔ เพิ่มความเกี่ยวกับการสอนคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และความเหมาะสมของผู้ขอรับเด็ก

เป็นบุตรบุญธรรม เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๖)

๓.๔ เพิ่มความเกี่ยวกับการกำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาขยายระยะเวลาการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมออกไปอีกไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่พฤติการณ์พิเศษที่ทำให้มิอาจดำเนินการจดทะเบียนภายใต้กำหนดเวลาเดือนนั้นได้ลื้นสุดลง (ร่างมาตรา ๗)

๓.๕ เพิ่มความเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในกรณีที่ผู้รับบุตรบุญธรรมประสงค์จะเลิกรับบุตรบุญธรรม หากบุตรบุญธรรมนั้นยังเป็นเด็ก ก่อนที่จะมีการขอจดทะเบียนเลิกรับบุตรบุญธรรมหรือก่อนที่จะยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๑๕๙๘/๓๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

และในกรณีที่มีการเลิกรับบุตรบุญธรรม หากบุตรบุญธรรมนั้นยังเป็นเด็ก

และเด็กนั้นเคยอยู่ในความปกครองของสถานสงเคราะห์ในขณะที่มีการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่จะดูแลเด็กนั้นต่อไป (ร่างมาตรา ๘)

๓.๖ ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ และแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งฝ่าฝืนมาตรา ๖ หรือมาตรา ๑๕ (ร่างมาตรา ๙)

๓.๗ เพิ่มความเกี่ยวกับบทกำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งฝ่าฝืนมาตรา ๑๕/๑ (ร่างมาตรา ๑๐)

๓.๘ เพิ่มความเกี่ยวกับบทกำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งกระทำการผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ มาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๕/๑ นอกราชอาณาจักร โดยรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย (ร่างมาตรา ๑๑)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาเรื่องพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ประมวลและรวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาเรื่องพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาพัฒนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาพัฒนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒ โดยมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร ที่สำคัญๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ กับ ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... สภานิติบัญญัติแห่งชาติเห็นชอบแล้ว

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม^{(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....}

๑๘๙

พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะกรรมการ เป็นผู้เสนอ)

: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบัญธรรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเรื่องพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... สภาผู้แทนราษฎร

สภากองที่ดินและทรัพย์สินที่ได้รับโดยชอบธรรม จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ พ.ศ. ....

: Hague convention on the Protection of children and Cooperation in Respect Intercountry Adoption อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือเกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการงานด้านนิติบัญญัติ
ของรัฐสภา โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณา
ของสมาชิกวุฒิสภาโดยเฉพาะ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขานุการวุฒิสภา
กันยายน ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณา
จัดทำโดย
นายนัทธ พาสุข ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวศศิพรรณ พวงพันธ์ นิติกร ๕
นายทศวิณหุ เกียรติทัตต์ วิทยากร ๗ฯ
นางพวงพา วรศิลป์ เจ้าพนักงานธุรการ ๖
นางสาวอลองกรรณ ตันเบ็ต เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๓
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขานุการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๔๓๑ ๘๙๘๘
ผลิตโดย
กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขานุการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกวุฒิสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบ
การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมวุฒิสภา สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับ
เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมาย
วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา	๑
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สารสำคัญ ประดีนที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
• ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑	
• สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๕	
• ประดีนสำคัญที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑๑	
๑. สรุปประดีนสำคัญจากการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง - ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ๑๖	
๒. สรุปประดีนสำคัญจากการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง และวาระที่สาม	
๒.๑ ประดีนสำคัญที่มีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง ๑๗	
๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ข้อพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ๑๘	
๒.๓ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม ๒๐	
ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ กับ ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) ๒๑	
ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
- การขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ๓๗	
- วิเคราะห์แนวปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ๔๐	
- อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือเรื่องการรับบุตรบุญธรรม ระหว่างประเทศ (Convention on Protection of Children and Co-Operation in Respect of Intercountry Adoption) ๕๙	

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ ..... (๑)
- : ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะกรรมการตี เป็นผู้เสนอ) ..... (๑๑)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (๑๓)
- : รายงานของคณะกรรมการอิทธิการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
สภาพผู้แทนราชภาร ..... (๒๖)
- : ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
สภาพผู้แทนราชภารลงมติเห็นชอบแล้ว ..... (๓๙)
- : Hague convention on the Protection of children and Cooperation in Respect
Intercountry Adoption
อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือเกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรม
ระหว่างประเทศ ..... (๔๑)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นที่มีการอภิปราย

ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ

และการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๒ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันพุธที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๒ โดยร่างพระราชบัญญัติ ดังกล่าวมีเหตุผลในการเสนอ ดังนี้

โดยที่พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติ บางประการที่ยังไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาฯ ด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรอง บุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ และพิธีสารเลือกรับต่อท้ายอนุสัญญาฯ ด้วยลิธิเด็ก เรื่อง การค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อโฆษณาที่เกี่ยวกับเด็กซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี สมควรกำหนดให้การรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศ ซึ่งได้กระทำตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรมของประเทศไทยที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาดังกล่าวแล้วมีผลเป็นการรับเด็กเป็นบุตร บุญธรรมโดยขอบด้วยกฎหมายในประเทศไทย และกำหนดโทษผู้ที่ใช้อำนาจโดยมิชอบหรือ เป็นคนกลางโดยมีค่าตอบแทนที่มิควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และกำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๖ มาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๕/๑ ซึ่งกระทำนอกราชอาณาจักร โดยรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย ต้องรับโทษภายในราชอาณาจักร นอกจากนี้ สมควร กำหนดให้มีการเยียวยาแก่ไขปัญหากรณีการเลิกรับบุตรบุญธรรมและกำหนดค่าใช้จ่ายในการอุปการะ เลี้ยงดูภายหลังเลิกรับบุตรบุญธรรม ตลอดจนกำหนดแนวทางในการสอบคุณสมบัติของผู้ขอรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรม และขยายระยะเวลาในการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมออกไปได้ หากมี พฤติกรรมใดๆ ที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการจดทะเบียนภายใต้กฎหมายกำหนดเด็กเป็นบุตรบุญธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการ ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่กระทรวงพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาโดยให้รับ ความเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการ ประสานงานสภานิตบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิตบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ชื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาไว้ในพระบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... คณะกรรมการอธิการบดี เป็นผู้เสนอ ในวาระที่หนึ่งขั้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันพุธที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๔๒

จากนั้น ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ด้วยคะแนนเสียง ๒๖๓ เสียง ไม่รับหลักการ ๑ เสียง งดออกเสียง ๓ เสียง ไม่ลงคะแนน ๗ เสียง และมีมติให้ดึงคณะกรรมการอธิการวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ขั้นคณะกรรมการอธิการ สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ซึ่งตามมาตรา ๑๕๒^๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้กำหนดให้คณะกรรมการอธิการวิสามัญ ต้องประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรเอกชนเกี่ยวกับเด็ก และเยาวชนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนคณะกรรมการอธิการทั้งหมด และกำหนดการประชุมติดตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๑๒๓^๒ ภายในการนัด ๗ วันนับแต่วันถัดจากวันที่ สภาฯ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

คณะกรรมการอธิการวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน ประกอบด้วย

๑. นายอิสสรະ สมชัย *	๒. นายชูเกียรติ สุวรรณรังษี *
๓. นางชาลิตพย์ ปุณณะบุตร *	๔. นายณัดกิจ นิวัฒน์ *
๕. นางสาวจินตนา นนทะเปรbury **	๖. นางสาววานิสา เก้าพรัตน์ **

^๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕๒ บัญญัติว่า

มาตรา ๑๕๒ บัญญัติว่า “การพิจารณาไว้ในพระบัญญัติที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรวินิจฉัยว่ามีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน สดร. ผู้สูงอายุ หรือผู้พิการหรือทุพพลภาพ หากสภาผู้แทนราษฎรไม่ได้พิจารณาโดยกรรมการเต็มสภา ให้สภาผู้แทนราษฎร ดึงคณะกรรมการอธิการวิสามัญขึ้นประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรเอกชนเกี่ยวกับบุคคลประเภทนั้นเมื่อจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการอธิการทั้งหมด ทั้งนี้ โดยมีสัดส่วนหนึ่งและ半ที่ให้เลือกตั้งกัน”

^๒ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๑๒๓ บัญญัติว่า

ข้อ ๑๒๓ บัญญัติว่า “การพิจารณาไว้ในพระบัญญัติที่ประธานคณะกรรมการอธิการที่สภาร่าง สมาชิกผู้ได้เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติ ก็ให้เสนอคำแนะนำและข้อเสนอต่อประธานคณะกรรมการอธิการภายในกำหนดเจด้วนนับแต่วันถัดจากวันที่ สภาฯ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ เว้นแต่สภาร่างพระราชบัญญัตินั้นไว้เป็นอย่างอื่น”

ฯลฯ

ฯลฯ

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

** หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของผู้แทนองค์กรเอกชนเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ชื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

(คณะกรรมการอธิการ เป็นผู้เสนอ)

.....

๗. รองศาสตราจารย์ประกอบ คุปรัตน์ **	๘. นายชูศักดิ์ วุฒิวโรกาส **
๙. นายไพรожน์ สุวรรณจันทร์ดี **	๑๐. นายณรงค์ วิชัยขัท lokale **
๑๑. นางปีณา หงสกุล **	๑๒. นางมาณวิกา ชินวัตร **
๑๓. นางจารุยา เยงตระกูล **	๑๔. นางจารุนันท์ อึ้งภากรณ์ **
๑๕. รองศาสตราจารย์วิมลศิริ ชำนาญเวช **	๑๖. นางญาดา ปาลิมาพันธ์ **
๑๗. นายธนาธร โลห์สุนทร	๑๘. นายจารัสฤทธิ์ จันทร์สุรินทร์
๑๙. นายไชยา พรหมา	๒๐. นายทองดี มโนสาร
๒๑. นายสุชัย ศรีสุรพล	๒๒. นายสรรพกัญญา ศิริไปล์
๒๓. นางสาวพรพิมล ธรรมสาร	๒๔. นางอนุสรา ยังตรง
๒๕. นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์	๒๖. นางนิภา พริงศุลักษณ์
๒๗. นายบุญยอด สุขถินไทย	๒๘. นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร
๒๙. นายสรวัฒิ เนื่องจำนำงค์	๓๐. นายสัญชัย อินทร์สูตร
๓๑. นางสาวอรอนงค์ กัญจนชูศักดิ์	๓๒. พันตำรวจโท นุกูล แสงศิริ
๓๓. นายณัชพล ตันเจริญ	๓๔. นายเจรจา เพียงธรรม
๓๕. นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์	๓๖. นางฟาริดา สุไลمان

เมื่อคณะกรรมการอิทธิการวิสามัญฯ พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการอิทธิการวิสามัญฯ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่สองขั้นพิจารณา เรียงลำดับมาตรา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒ โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกรังหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขถ้อยคำแต่อย่างใด

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองขั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการอิทธิการ กล่าวคือ ลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๖๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ๕ เสียง งดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนน ๖ เสียง (ผลการตรวจสอบองค์ประชุม มีสมาชิกอยู่ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๒๗๕ คน)

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมีมติให้คณะกรรมการอธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาริบบันด์จะเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการอธิการวิสามัญ ประจำวุฒิสภากำหนดหรือจะเสนอให้วุฒิสภาตั้งคณะกรรมการอธิการวิสามัญขึ้น เพื่อพิจารณาศึกษา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖^๓ ซึ่งในคราวประชุมคณะกรรมการอธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๒ เมื่อวันพุธที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๒ ได้พิจารณาและเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการอธิการการยุติธรรม และการตรวจ วุฒิสภा เป็นผู้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการอธิการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภานั้นเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภាដ่อไป

^๓ ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๖ กำหนดว่า

“เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญได้ในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณาตามมอบหมายให้คณะกรรมการอธิการวิสามัญประจำวุฒิสภากำหนดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้องหรือในกรณีที่มีความจำเป็น วุฒิสภากำหนดคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบเอ็ดคน และแต่กรณี เพื่อพิจารณาศึกษา ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการอธิการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภานั้นเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นต่อไป”

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ชื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

(คณะกรรมการอธิการวิสามัญ กิจการวุฒิสภาริบบันด์)

.....

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภากู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้การเลิกรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยการเลิกรับบุตรบุญธรรมที่เป็นเด็ก ผู้รับบุตรบุญธรรมจะต้องเข้าสู่กระบวนการปรึกษาเยียวยาเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสัมพันธ์ ในเบื้องต้นก่อนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และผู้รับบุตรบุญธรรม ยังมีหน้าที่เสียค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูและการศึกษาแก่เด็กนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ และเพิ่มมาตรา ๓๑/๑)

(๒) กำหนดให้อ้วนว่าการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศซึ่งเป็นประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาฯ ด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ มีผลเป็นการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยชอบด้วยกฎหมายในประเทศไทย (เพิ่มมาตรา ๕/๑)

(๓) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดใช้อุบายหลอกลวง ชู้เชิญ ใช้กำลังประทุร้าย ใช้อานาจ ครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีชั่วชั้นใจ หรือเป็นคนกลางกระทำการซักจุ่งโดยให้ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มิควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรม และกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนดังกล่าว (เพิ่มมาตรา ๑๕/๑ และมาตรา ๓๕/๑)

(๔) กำหนดให้การสอนคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ และความเหมาะสมของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (เพิ่มมาตรา ๒๑ วรรคสอง)

(๕) กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาขยายระยะเวลาการจดทะเบียน รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมออกไปได้อีกไม่เกินสามเดือนในกรณีที่มีพฤติกรรมผิดกฎหมายที่ทำให้ไม่อาจ จดทะเบียนภายในกำหนดเวลาได้ (เพิ่มมาตรา ๒๙ วรรคสอง)

(๖) แก้ไขอัตราโทษปรับผู้ดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือพาหรือจัดล่วงเด็กออกไปนอกอาณาจักรเพื่อวัตถุประสงค์ให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม โดยไม่ได้รับอนุญาต ให้เหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

(๗) กำหนดให้ผู้กระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ มาตรา ๑๕ หรือ มาตรา ๑๘/๑ นอกราชอาณาจักร โดยรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย ต้องรับโทษ ในราชอาณาจักรและให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม (เพิ่มมาตรา ๓๔/๑)

๑.๒ เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติ บางประการที่ยังไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ และพิธีสารเลือกรับต่อท้ายอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่อง การค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และล้อเลียนเด็กที่เกี่ยวกับเด็กซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี สมควรกำหนดให้การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศ ซึ่งได้กระทำตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาดังกล่าวแล้วมีผลเป็นการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยชอบด้วยกฎหมายในประเทศไทย และกำหนดโทษผู้ที่ใช้อำนาจโดยมิชอบหรือเป็นคุณกลางโดยมีค่าตอบแทนที่มิควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และกำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๖ มาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๘/๑ ซึ่งกระทำการชิงทรัพย์โดยรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย ต้องรับโทษภัยในราชอาณาจักร นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้มีการเยียวยาแก่ไขปัญหากรณีการเลิกรับบุตรบุญธรรมและกำหนดค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูภายหลังเลิกรับบุตรบุญธรรม ตลอดจนกำหนดแนวทางในการสอบคุณสมบัติของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และขยายระยะเวลาในการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมออกไปได้ หากมีพฤติกรรมพิเศษที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการจดทะเบียนภัยในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ชื่อสกานผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

.....

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๕.๑ ยกเลิกหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเลิกรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเลิกรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม โดยเพิ่มความไว้ในมาตรา ๓๑/๑ (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ เพื่อคุ้มครองเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม การขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม การจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และการเลิกรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้”

๕.๒ เพิ่มความเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศซึ่งเป็นประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ โดยหน่วยงานซึ่งมีอำนาจของประเทศดังกล่าวรับรองว่าได้ปฏิบัติตามอนุสัญญาข้างต้นแล้ว และการรับบุตรบุญธรรมนั้นไม่ขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้ถือว่าเป็นการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศรายชื่อประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก และความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๕/๑ การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศซึ่งเป็นประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ โดยหน่วยงานซึ่งมีอำนาจของประเทศดังกล่าวรับรองว่าได้ปฏิบัติตามอนุสัญญาข้างต้นแล้ว และการรับบุตรบุญธรรมนั้นไม่ขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้ถือว่าเป็นการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามพระราชบัญญัตินี้”

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศรายชื่อประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศในราชกิจจานุเบกษา

๔.๓ เพิ่มความเกี่ยวกับบทกำหนดโทษ สำหรับผู้ซึ่งใช้อุบัติหลอกหลวง ชู้เช็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบจำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด หรือเป็นคนกลางกระทำการชักจูงโดยให้ค่าจ้างหรือค่าตอบแทนหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มิควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๔/๑ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้อุบัติหลอกหลวง ชู้เช็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบจำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจ หรือเป็นคนกลางกระทำการชักจูง โดยให้ค่าจ้างหรือค่าตอบแทนหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มิควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม”

๔.๔ เพิ่มความเกี่ยวกับการสอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ และความเหมาะสมของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติ การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

“การสอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และความเหมาะสม ของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

๔.๕ เพิ่มความเกี่ยวกับการกำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาขยายระยะเวลาการ จดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมออกไปอีกไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่พฤษฎีกาณฑ์พิเศษ ที่ทำให้มิอาจดำเนินการจดทะเบียนภายในกำหนดเวลาได้ลื้นสุดลง (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติ การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

“ในกรณีมีพฤษฎีกาณฑ์พิเศษที่ทำให้มิอาจดำเนินการจดทะเบียนภายในกำหนดเวลา ตามวรรคหนึ่งได้ ให้คณะกรรมการพิจารณาขยายระยะเวลาการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ออกไปอีกไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่พฤษฎีกาณฑ์พิเศษนั้นได้ลื้นสุดลง”

๔.๖ เพิ่มความเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในกรณีที่ผู้รับบุตรบุญธรรมประสงค์จะเลิกรับบุตรบุญธรรม หากบุตรบุญธรรมนั้นยังเป็นเด็ก ก่อนที่จะมี การขอจดทะเบียนเลิกรับบุตรบุญธรรมหรือก่อนที่จะยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๑๕๙๘/๓๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และในกรณีที่มีการเลิกรับบุตรบุญธรรม หากบุตรบุญธรรมนั้น

ยังเป็นเด็ก และเด็กนั้นเคยอยู่ในความปักครองของสถานสงเคราะห์ในขณะที่มีการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่จะดูแลเด็กนั้นต่อไป (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๓๑/๑ ในกรณีที่ผู้รับบุตรบุญธรรมประสังค์จะเลิกรับบุตรบุญธรรม หากบุตรบุญธรรมนั้นยังเป็นเด็ก ก่อนที่จะมีการขอจดทะเบียนเลิกรับบุตรบุญธรรมหรือก่อนที่จะยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๑๕๗/๓๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้รับบุตรบุญธรรม จะต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสัมพันธ์ในเบื้องต้น และจะต้องเข้าสู่กระบวนการให้คำปรึกษาเยียวยาก่อน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่มีการเลิกรับบุตรบุญธรรม หากบุตรบุญธรรมนั้นยังเป็นเด็ก และเด็กนั้นเคยอยู่ในความปักครองของสถานสงเคราะห์ในขณะที่มีการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่จะดูแลเด็กนั้นต่อไป ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเพื่อจัดให้เด็กได้รับการลงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก โดยผู้รับบุตรบุญธรรมที่เลิกรับบุตรบุญธรรมนั้นยังคงมีหน้าที่ในการเสียค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูและการศึกษาตามสมควรและตามความสามารถของตนกว่าเด็กนั้นจะบรรลุนิติภาวะ และจำต้องเสียค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูต่อไปหากเด็กนั้นเป็นผู้ทุพพลภาพและหาเลี้ยง顿เองไม่ได้ แม้ว่าจะบรรลุนิติภาวะแล้ว ทั้งนี้ ในการเรียกร้องค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูและการศึกษาดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการและพนักงานอัยการจะฟ้องคดีแทนก็ได้”

๕.๗ ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ และแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งฝ่าฝืนมาตรา ๖ หรือมาตรา ๑๘ (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๕.๘ เพิ่มความเกี่ยวกับบทกำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งฝ่าฝืนมาตรา ๑๘/๑ (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๓๔/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘/๑ ต้องระวังโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๕.๙ เพิ่มความเกี่ยวกับบทกำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งกระทำการผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๘/๑ นอกราชอาณาจักร โดยรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๓๘/๑ ผู้ใดกระทำการผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๘/๑ นอกราชอาณาจักร โดยรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย ผู้นั้นต้องรับโทษในราชอาณาจักร และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญๆ
และการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๑. สรุปประเด็นสำคัญจากการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ขั้นรับหลักการ

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ โดยผู้เสนอได้แต่ง หลักการและเหตุผล ตามลำดับ ดังนี้

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รองนายกรัฐมนตรี ได้แต่งหลักการและเหตุผลประกอบ ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้การเลิกรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยการเลิกรับบุตรบุญธรรมที่เป็นเด็ก ผู้รับบุตรบุญธรรม จะต้องเข้าสู่กระบวนการปรึกษาเยียวยาเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสัมพันธ์ ในเบื้องต้นก่อนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และผู้รับบุตรบุญธรรมยังมีหน้าที่ เสียค่าใช้จ่ายในการอุปกรณ์เลี้ยงดูและการศึกษาแก่เด็กนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ และเพิ่มมาตรา ๓๑/๑)

(๒) กำหนดให้ถือว่าการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศซึ่งเป็นประเทศ ที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาฯด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่าง ประเทศ มีผลเป็นการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยชอบด้วยกฎหมายในประเทศไทย (เพิ่มมาตรา ๕/๑)

(๓) กำหนดห้ามให้ผู้ใดใช้อุบัติหลอกลวง ชู้เชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อานาจ ครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีชั่วชั้นใจ หรือเป็นคนกล้ากระทำการชักจูงโดยให้ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มีควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรม และกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนดังกล่าว (เพิ่มมาตรา ๑๘/๑ และมาตรา ๓๔/๑)

(๔) กำหนดให้การสอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ และความเหมาะสมของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (เพิ่มมาตรา ๒๑ วรรคสอง)

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

(๕) กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาขยายระยะเวลาการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมออกไปได้อีกไม่เกินสามเดือนในกรณีที่มีพฤติกรรมพิเศษที่ทำให้ไม่อาจจดทะเบียนภายในกำหนดเวลาได้ (เพิ่มมาตรา ๒๙ วรรคสอง)

(๖) แก้ไขอัตราโทษปรับผู้ดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมหรือพาหรือจัดส่งเด็กออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อวัตถุประสงค์ให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยไม่ได้รับอนุญาต ให้เหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔)

(๗) กำหนดให้ผู้กระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๘/๑ นอกราชอาณาจักร โดยรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย ต้องรับโทษในราชอาณาจักรและให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม (เพิ่มมาตรา ๓๔/๑)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติบางประการที่ยังไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ และพิธีสารเลือกรับต่อท้ายอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่อง การค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อعلامกที่เกี่ยวกับเด็กซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี สมควรกำหนดให้การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศ ซึ่งได้กระทำตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมของประเทศไทย และกำหนดโทษผู้ที่ใช้อำนาจโดยมิชอบหรือเป็นคนกลางโดยมีค่าตอบแทนที่มิควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และกำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๖ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๘/๑ ซึ่งกระทำการนอกราชอาณาจักรโดยรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย ต้องรับโทษภายในการอาณาจักร นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้มีการเยียวยาแก่ไขปัญหากรณีการเลิกรับบุตรบุญธรรมและกำหนดค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูภายหลังเลิกรับบุตรบุญธรรม ตลอดจนกำหนดแนวทางในการสอบคุณสมบัติของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และขยายระยะเวลาในการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมออกไปได้หากมีพฤติกรรมพิเศษที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการจดทะเบียนภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นและตั้งข้อสังเกตไว้ ดังนี้

๑. การกำหนดให้การเลิกรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยการเลิกรับบุตรบุญธรรมที่เป็นเด็กผู้รับบุตรบุญธรรมจะต้องเข้าสู่กระบวนการปรึกษาเยียวยาเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสัมพันธ์ในเบื้องต้นก่อนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง นั้น ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ซึ่งสภาพผู้แทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

ขั้นตอน วิธีการและเงื่อนไขเพื่อที่จะรองรับการเข้าสู่กระบวนการบริการเยียวยาเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสัมพันธ์ในเบื้องต้นก่อนໄວ้อ yogurt

๒. กรณีผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไม่เหมาะสมที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอาจจะเข้ากรณีเป็นการใช้อุบัติหลอกหลวง เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมซึ่งเป็นกรณีที่ศาลต้องใช้คดีพินิจในการพิจารณา ในกรณีนี้เห็นว่า ควรกำหนดให้เป็นความผิดอันยอมความได้ หรืออาจกำหนดให้ผู้นั้นชดใช้ค่าเสียหายหรือเสียค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูจนกว่าเด็กนั้นจะบรรลุนิติภาวะ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสและเป็นทางเลือกให้เด็กได้รับการสงเคราะห์ต่อไป

๓. เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้สอดคล้องกับอนุสัญญาฯด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ และพิธีสารเลือกรับต่อท้ายอนุสัญญาฯด้วยลิทธิเด็ก เรื่อง การค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อعلامที่เกี่ยวกับเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดห้ามนิให้คนกลางกระทำการซักจุ่งโดยให้ค่าจ้างหรือค่าตอบแทนหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มีควรได้ในลักษณะที่เป็นธุรกิจซึ่งการกระทำดังกล่าวจะทำให้กระทบกับลิทธิเด็ก การกำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาขยายระยะเวลาการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมออกไปในกรณีที่มีพฤติกรรมพิเศษที่ทำให้มิอาจจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรม และการกำหนดให้มีการสอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และความเหมาะสมของผู้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ทั้งนี้ หากจะมีการกำหนดไว้ในกฎกระทรวงในภายหลังก็ควรให้สอดคล้องกับกฎหมายที่ได้บังคับใช้ไปแล้วด้วย และเห็นว่า การออกกฎกระทรวงในเรื่องดังกล่าว ควรจะมีตัวแทนของภาคเอกชนร่วมพิจารณาด้วย

๔. “ในกรณีมีพฤติกรรมพิเศษที่ทำให้มิอาจดำเนินการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมภายกำหนดเวลาได้ ให้คณะกรรมการพิจารณาขยายระยะเวลาการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมออกไปอีกไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่พฤติกรรมพิเศษนั้นได้ลิ้นสุดลง” คำว่า “พฤติกรรมพิเศษ” หมายถึง พฤติกรรมของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมหรือเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม และมีความหมายว่าอย่างไร

๕. ในกรณีผู้ประสงค์ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นชาวต่างประเทศควรกำหนดคุณสมบัติของชาวต่างประเทศผู้ประสงค์ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรมด้วยว่า ควรที่จะต้องมีคุณสมบัติอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประสงค์ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมชาวต่างประเทศควรจะต้องมีความผูกพัน หรือมีความคุ้นเคยกับประเทศไทยและเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม ทั้งนี้ เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ และความคุ้นเคยกันก่อนที่เด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรมจะเดินทางไปอาศัยอยู่กับผู้รับบุตรบุญธรรมในต่างประเทศ เนื่องจากชาวต่างประเทศผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมกับเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรมย่อมจะมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน ทั้งทางด้าน

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะกรรมการพิเศษ)

ชื่อสภากฎหมายกรลงมติรับหลักการแล้ว

เชือชาติ วัฒนธรรม ชนบดีธรรมเนียมประเพณี สังคมและความเป็นอยู่ เป็นต้น ซึ่งอาจทำให้เด็กไม่สามารถปรับตัวและอาศัยอยู่กับผู้รับบุตรบุญธรรมในต่างประเทศได้

๖. เห็นด้วยกับการกำหนดวิธีการดำเนินการในกรณีที่มีการเลิกรับบุตรบุญธรรมทั้งนี้ เพื่อให้เด็กได้รับการส่งเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กโดยผู้รับบุตรบุญธรรมที่เลิกรับบุตรบุญธรรมยังคงมีหน้าที่ในการอุปการะเลี้ยงดูบุตรบุญธรรมต่อไป

๗. กรณีเด็กที่เป็นบุตรบุญธรรมไม่มีความประสงค์ที่จะเป็นบุตรบุญธรรมของผู้รับบุตรบุญธรรมอีกต่อไป สามารถขอยกเลิกการเป็นเด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้หรือไม่ หรือหากกรณีผู้รับบุตรบุญธรรมเป็นชาวต่างประเทศขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการค้ามนุษย์ จะมีบทกำหนดโทษสำหรับผู้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม นั้น อย่างไร รวมถึง จะมีการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการช่วยเหลือหรือเยียวยาเด็กอย่างไร หรือกรณีที่ผู้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม เป็นชาวต่างประเทศนำเด็กไปเลี้ยงดูในต่างประเทศ จะมีการติดตามพฤติกรรมกรณีการให้การเลี้ยงดูเด็ก อย่างไร และหากเด็กไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่เหมาะสมจะมีการให้ความคุ้มครองเด็กนั้นอย่างไร

๘. ในกรณีที่ครอบครัวไม่สามารถเลี้ยงดูเด็กได้ ภาครัฐมีความสามารถรองรับ การให้การส่งเคราะห์เด็กเหล่านี้ ได้เพียงพอหรือไม่ และมีกระบวนการตรวจสอบเด็กซึ่งอยู่ในสถาน ส่งเคราะห์ หรือไม่ ว่าผู้ใดเป็นบิดามารดาของเด็ก

๙. ควรให้ความสำคัญกับเด็กกำพร้าถูกทอดทิ้ง และให้โอกาสเด็กเหล่านี้ได้มีโอกาส ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีจากผู้รับเด็กบุตรบุญธรรม

๑๐. ควรมีการกำหนดให้เด็กสามารถต้องขอให้ตนเป็นบุตรบุญธรรมได้ หากเด็กผู้นั้น เห็นว่า มีผู้ที่จะสามารถเลี้ยงดูตนเป็นบุตรบุญธรรมได้

๑๑. ควรมีการกำหนดระยะเวลาการเลี้ยงดูบุตรบุญธรรมของผู้รับบุตรบุญธรรม ด้วยว่า มีระยะเวลาเท่าใด

๑๒. เกี่ยวกับการกำหนดบทกำหนดโทษ ควรแบ่งบทกำหนดโทษสำหรับผู้รับบุตรบุญธรรมออกเป็น ๓ ประเภท ได้แก่ ๑. บทกำหนดโทษสำหรับผู้รับบุตรบุญธรรมชาวต่างประเทศ ๒. บทกำหนดโทษสำหรับผู้รับบุตรบุญธรรมชาวไทยซึ่งมีเชื้อสายเดียวกัน ๓. บทกำหนดโทษสำหรับผู้รับบุตรบุญธรรมชาวไทยซึ่งไม่ได้มีเชื้อสายเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้รับบุตรบุญธรรมแต่ละประเภท มีบทกำหนดโทษที่แตกต่างกัน และควรกำหนดโทษเกี่ยวกับผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมของเด็ก ที่เปลี่ยนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการค้ามนุษย์ การบังคับใช้แรงงานหรือ บริการ การกระทำการทารุณกรรม หรือเพื่อการลามกอนาจาร หรือเพื่อให้ได้ชั่งทรัพย์สินของเด็กผู้นั้น หรือแสวงหาประโยชน์ทางทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดอันมิชอบด้วยกฎหมายจากการรับเด็กผู้นั้น เป็นบุตรบุญธรรม เช่น การเบิกเงินค่าเล่าเรียนบุตร เป็นต้น หรือมีการเพิ่มบทกำหนดโทษสำหรับ ความผิดเหล่านี้ และให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะกรรมการ เป็นผู้เสนอ)

ซึ่งสภาพแทนราษฎรลงมติรับหลักการแล้ว

๓๓. เกี่ยวกับกรณีการพิจารณารับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีขั้นตอน วิธีการในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอย่างไร เพื่อที่จะไม่ให้เกิดกรณีบุตรบุญธรรมมาตกรรมผู้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเพื่อหวังทรัพย์มรดก

๓๔. เกี่ยวกับกระบวนการในการดำเนินการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมที่มีความล่าช้า เห็นว่า หากดำเนินการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมล่าช้าอาจทำให้เด็กเสียโอกาสในการได้รับการเลี้ยงดูเป็นบุตรบุญธรรม

คำชี้แจงของนายอิสสระ สมชัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๑. การดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสัมพันธ์ในเบื้องต้นโดยการเข้าสู่กระบวนการให้คำปรึกษาเยียวยาก่อน ในกรณีที่ผู้รับบุตรบุญธรรมประสงค์จะเลิกรับบุตรบุญธรรม หากบุตรบุญธรรมนั้นยังเป็นเด็ก ก่อนที่จะมีการขอจดทะเบียนเลิกรับบุตรบุญธรรมหรือก่อนที่จะยื่นคำร้องต่อศาล นั้น เป็นการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสัมพันธ์ในเบื้องต้น โดยเป็นการให้คำปรึกษา และร่วมกันกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหา ก่อนจะมีการขอจดทะเบียนเลิกรับบุตรบุญธรรมหรือก่อนที่จะยื่นคำร้องต่อศาล

๒. กรณีที่ผู้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นชาวต่างประเทศนำเด็กไปเลี้ยงดูในต่างประเทศ จะมีศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยฝ่ายบุตรบุญธรรมต่างประเทศ รับผิดชอบด้านการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมกรณีผู้ขอรับบุตรบุญธรรมเป็นชาวต่างประเทศ ดำเนินงานติดตามผลการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมของครอบครัวบุญธรรมชาวต่างประเทศ รวมทั้งการให้บริการหลังการจดทะเบียนเป็นบุตรบุญธรรม และฝ่ายติดตามผล รับผิดชอบดำเนินงานติดตามผลการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมของครอบครัวบุญธรรมชาวต่างประเทศ ให้บริการหลังการจดทะเบียนเป็นบุตรบุญธรรม ให้คำปรึกษาและนำครอบครัวและเด็กในการใช้ชีวิตร่วมกันและป้องกันปัญหาความไม่เข้าใจกัน

๓. เกี่ยวกับการให้การสงเคราะห์เด็กซึ่งบิดามารดาไม่สามารถให้การเลี้ยงดูเด็กได้อย่างเหมาะสม นั้น เด็กผู้นั้นจะได้รับการอุปการะไว้ในสถานสงเคราะห์ สำหรับกรณีการขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมซึ่งเป็นเด็กที่มีบิดามารดา จากสถานสงเคราะห์ นั้น ต้องได้รับความยินยอมจากบิดามารดาของเด็กผู้นั้นเสียก่อน

๔. เกี่ยวกับกรณีเด็กจะร้องขอเป็นบุตรบุญธรรมได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า กฎหมายกำหนดเฉพาะกรณีผู้รับบุตรบุญธรรมประสงค์ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไว้เท่านั้น เพราะหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมจะอยู่ที่ฝ่ายผู้ประสงค์ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ชื่อสภาพผู้แทนรายภูมตัวรับหลักการแล้ว

๕. เกี่ยวกับกรณีกระบวนการในการดำเนินการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ที่มีความล่าช้านั้น ทั้งนี้ เป็น เพราะต้องการให้ผู้ขอรับบุตรบุญธรรมและเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรมผ่าน หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดเกี่ยวกับการขอจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ซึ่งอาจ ต้องใช้เวลาในการดำเนินการ และเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาในการเลี้ยงดูกันในภายหลัง

๖. เกี่ยวกับการแบ่งประเภทของผู้กระทำการความผิดในการกำหนดทักษะ เห็นว่า โดยทั่วไปแล้วกฎหมายจะกำหนดบทกำหนดโทษโดยไม่แบ่งประเภทของผู้กระทำการความผิด เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายประ伤ศักดิ์ให้มีบทกำหนดโทษที่หนักขึ้นเท่านั้น

๗. เกี่ยวกับขั้นตอน วิธีการในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม นั้น จะมีการสอบถาม คุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และความเหมาะสมทั้งของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตร บุญธรรม บุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และเด็กที่จะเป็นบุตร บุญธรรมก่อนที่จะมีการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

๘. เกี่ยวกับกรณีที่ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมผู้ใดขอจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตร บุญธรรมแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า มนุษย์ ผู้นั้นกระทำการความผิดฐานค้ามนุษย์ จะมีบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๔๗

ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่าง พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามที่คณะกรรมการตีเป็นผู้เสนอ ด้วยคะแนนเสียง ๒๖๓ เสียง ไม่รับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑ เสียง งดออกเสียง ๓ เสียง และ ไม่ลงคะแนนเสียง ๗ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการอิกริวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน เพื่อพิจารณา ต่อไป

คณะกรรมการอิกริวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน ประกอบด้วย

๑. นายอิสสระ สมชัย *	๒. นายชูเกียรติ สุวรรณรังษี *
๓. นางชาลิตพย์ ปุณณะบุตร *	๔. นายณัดกิจ นิวัฒน์ *

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

** หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของผู้แทนองค์การเอกชนเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน

๕. นางสาวจินตนา นนทะเปาрайะ **	๖. นางสาววารณา เก้าบพรัตน์ **
๗. รองศาสตราจารย์ปะกอบ คุปรัตน์ **	๘. นายชูศักดิ์ วุฒิวโรกาส **
๙. นายไฟโรจน์ สุวรรณจันทร์ดี **	๑๐. นายณรงค์ วิชัยขักษะ **
๑๑. นางปวีณา คงสกุล **	๑๒. นางมาณวิกา ชินวัตร **
๑๓. นางจรรยา เชียงตระกูล **	๑๔. นางจaruนันท์ อึ้งภากรณ์ **
๑๕. รองศาสตราจารย์วิมลศิริ ชำนาญเวช **	๑๖. นางญาดา ปาลิมาพันธ์ **
๑๗. นายธนาธร โล่ห์สุนทร	๑๘. นายจรัสฤทธิ์ จันทรสุรินทร์
๑๙. นายไชยา พรหมา	๒๐. นายทองดี มโนสสาร
๒๑. นายสุชา� ศรีสุรพล	๒๒. นายสรรพภัญญ ศิริไปล์
๒๓. นางสาวพรพิมล ธรรมสาร	๒๔. นางอนุสรดา ยังตรง
๒๕. นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์	๒๖. นางนิภา พริงศุลกะ
๒๗. นายบุญยอด สุขถินไทย	๒๘. นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร
๒๙. นายสรุณิ เนื่องจำนำวงศ์	๓๐. นายลัญชัย อินทรสูต
๓๑. นางสาวอรอนงค์ กาญจนชุศักดิ์	๓๒. พันตำรวจโท นุกูล แสงศิริ
๓๓. นายณัชพล ตันเจริญ	๓๔. นายเจรจา เที่ยงธรรม
๓๕. นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์	๓๖. นางฟาริดา สุไลمان

๒. สรุปประเด็นสำคัญจากการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง และวาระที่สาม

๒.๑ ประเด็นสำคัญที่มีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง

- ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปราย

๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ขั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำประлага</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u> แก้ไขมาตรา ๕	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u> เพิ่มมาตรา ๕/๑	มีการแก้ไข
<u>คณะกรรมการอธิการแก้ไข</u>	ดังนี้

“มาตรา ๕/๑ การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศซึ่งเป็นประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาฯด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศโดยหน่วยงานซึ่งมีอำนาจของประเทศไทยดังกล่าวรับรองว่าได้ปฏิบัติตามอนุสัญญาข้างต้นแล้ว และการรับบุตรบุญธรรมนั้นไม่ขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้ถือว่าเป็นการทุจริต/มีชั้นเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศรายชื่อประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศในราชกิจจานุเบกษา”

มติ ที่ประชุมสภานักแทนราษฎรเห็นชอบด้วยกันการแก้ไขของคณะกรรมการบริหาร

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
ชื่งสถาปัตยแทนราชภรลอมติรับหลักการแล้ว

มาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๑๘/๑

คณะกรรมการอิการขอส่วนความเห็น

มีการแก้ไข

ดังนี้

“มาตรา ๑๘/๑ ห้ามมิให้ผู้ใดหรือผู้ลึบสัญโลหิตใช้อุบາຍหลอกลวง ชูเข็ม ใช้กำลังประทุร้าย ใช้อ่านใจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจ หรือเป็นคนกลางกระทำการซักจูงโดยให้ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มีควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรม”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกันการแก้ไขของคณะกรรมการอิการ

มาตรา ๖ เพิ่มวรรคสองของมาตรา ๒๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗ เพิ่มวรรคสองของมาตรา ๒๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘ เพิ่มมาตรา ๓๑/๑

มีการแก้ไข

“มาตรา ๓๑/๑ ในกรณีที่ผู้รับบุตรบุญธรรมประสังค์จะเลิกรับบุตรบุญธรรม หากบุตรบุญธรรมนั้นยังเป็นเด็ก ก่อนที่จะมีการขอจดทะเบียนเลิกรับบุตรบุญธรรมหรือก่อนที่จะยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๑๕๙๔/๓๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้รับบุตรบุญธรรมจะต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสัมพันธ์ในเบื้องต้นและจะต้องเข้าสู่กระบวนการให้คำปรึกษาเยียวยาก่อน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่มีการเลิกรับบุตรบุญธรรม หากบุตรบุญธรรมนั้นยังเป็นเด็ก และเด็กนั้นเคยอยู่ในความปกครองของสถานสงเคราะห์ในขณะที่มีการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมหรือไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่จะดูแลเด็กนั้นต่อไป ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเพื่อจัดให้เด็กได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก โดยผู้รับบุตรบุญธรรมที่เลิกรับบุตรบุญธรรมนั้นยังคงมีหน้าที่ในการเสียค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูและการศึกษาตามสมควรและตามความสามารถของตนจนกว่าเด็กนั้นจะบรรลุนิติภาวะ และจำต้องเสียค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูต่อไปหากเด็กนั้นเป็นผู้ทุพพลภาพและหาเลี้ยง顿เองไม่ได้แม้ว่าจะบรรลุนิติภาวะแล้ว เว้นแต่ในกรณีที่บุตรบุญธรรมกระทำการต้องด้วยมาตรา ๑๕๙๔/๓๓ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือมีผู้รับบุตรบุญธรรมผู้อื่นรับอุปการะเลี้ยงดู บุตรบุญธรรมผู้นั้นไม่มีสิทธิได้ค่าอุปการะเลี้ยงดูตามความในมาตรานี้ ทั้งนี้ ในการเรียกร้องค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดู และการศึกษาดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการและพนักงานอัยการจะฟ้องคดีแทนก็ได้”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกันการแก้ไขของคณะกรรมการอิการ

ร่างพระบรมบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะกรรมการ เป็นผู้เสนอ)

ผู้สภากาชาดไทย

มาตรา ๙ แก้ไขมาตรา ๓๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๓๕/๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑ เพิ่มมาตรา ๓๕/๑

ไม่มีการแก้ไข

๒.๓ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกันร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ด้วยคะแนนเสียง ๒๖๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ๕ เสียง งดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๖ เสียง (ผลการตรวจสอบค์ประชุม (โดยวิธีใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนน) มีสมาชิกอยู่ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๒๗๕ คน)

ข้อสังเกตของคณะกรรมการอิทธิการวิสามัญ

คณะกรรมการอิทธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เริ่มตั้งแต่ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำประราภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว และเห็นว่า ควรเสนอเป็นข้อสังเกตไว้ท้ายร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา โดยคณะกรรมการอิทธิการเห็นสมควรให้แก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของหลักการใน (๓) และ (๖) เป็นดังนี้

“หลักการ

(๓) กำหนดห้ามให้ผู้ใดใช้อุบາຍหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทetc ร้าย ใช้อำนาจ ครอบงำผิดกฎหมาย หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด หรือเป็นคนกลางกระทำการซักจูง โดยให้ค่าจ้างหรือค่าตอบแทนหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มีความได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรมและกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนดังกล่าว (เพิ่มมาตรา ๑๘/๑ และมาตรา ๓๕/๑)

(๖) แก้ไขอัตราโทษปรับให้เหมาะสมแก่ผู้ดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรมหรือพาหนะหรือจัดส่งเด็กออกไปนอกอาณาจักรเพื่อวัตถุประสงค์ให้มีการรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรมโดยไม่ได้รับอนุญาต ให้เท่ากัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการขอตัดข้อสังเกตดังกล่าว ตามที่คณะกรรมการอิทธิการร้องขอ

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

กับ

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(สภาพผู้แทนรายภูมติเห็นชอบแล้ว)

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ กัน

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ชื่งสภาพผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เด็ก” หมายความว่า ผู้เยาว์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“องค์กรสวัสดิภาพเด็ก” หมายความว่า มูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรที่ก่อตั้งขึ้นตามกฎหมายโดยมีวัตถุประสงค์ในการสงเคราะห์เด็ก และปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

“ศาล” หมายความว่า ศาลเด็กและเยาวชนตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน หรือศาลจังหวัดในท้องที่ที่ไม่มีศาลเด็กและเยาวชน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ*

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะกรรมการ เป็นผู้เสนอ)

ชื่อสภาพผู้แทนราชภรลงมติเห็นชอบแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

<p>พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>มาตรา ๕ เพื่อคุ้มครองเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม การขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ชื่งสกานผู้แทนราชภรลงมติเห็นชอบแล้ว</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๕ เพื่อคุ้มครองเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม การขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม การจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และการเลิกรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้”</p> <p>มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ “มาตรา ๕/๑ การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศซึ่งเป็นประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาฯ ด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ โดยหน่วยงานซึ่งมีอำนาจของประเทศดังกล่าวรับรองว่าได้ปฏิบัติตามอนุสัญญาข้างต้นแล้ว และการรับบุตรบุญธรรมนั้นไม่ขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้ถือว่าเป็นการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศรายชื่อประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาฯ ด้วยการคุ้มครองเด็ก และความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศในราชกิจจานุเบกษา”</p>
--	---

พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะกรรมการ เป็นผู้เสนอ)

ชื่อสภากู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

มาตรา ๖ ห้ามมิให้บุคคลใดนอกราชการพัฒนาสังคมและสวัสดิการ* ส่วนราชการที่กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ* มอบหมาย หรือองค์กรสวัสดิภาพเด็กที่ได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไม่กว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

มาตรา ๗ องค์กรสวัสดิภาพเด็กที่ประสงค์จะดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากอธิบดี

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอใบอนุญาต การอนุญาตและแบบใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ในกรณีที่อธิบดีไม่อนุญาตให้องค์กรสวัสดิภาพเด็กได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๗ ให้อธิบดีแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลไปยังองค์กรสวัสดิภาพเด็กนั้นโดยไม่ชักช้า องค์กรสวัสดิภาพเด็กมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่องค์กรสวัสดิภาพเด็กซึ่งได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๗ และฝ่าฝืนเงื่อนไขในการอนุญาต หรือกระทำการเป็นภัยต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือต่อสวัสดิภาพเด็ก อธิบดีมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตได้ และให้นำความในวรดหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม” ประกอบด้วย อธิบดีเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมตำรวจ ผู้แทนกรมอัยการ และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินแปดคน ในจำนวนนี้ต้องเป็นสตรีไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง เป็นกรรมการ และผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม เป็นกรรมการและเลขานุการ

พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
ชื่อสภากู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

มาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี ในการนี้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อมให้ผู้ใดรับแต่งตั้งนั้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่ง อาจได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมกรอักได้

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประชุมกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มีประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การนับจัดซัดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงข้าง

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการอาจตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะ เพื่อให้ปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่จะมอบหมายก็ได้

การประชุมของคณะกรรมการให้นำมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะกรรมการ เป็นผู้เสนอ)

ชื่อสภากาชาดไทยราชภรัลงมติเห็นชอบแล้ว

มาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ออกระเบียบ ข้อบังคับ และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม เพื่อให้ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม องค์กรสวัสดิภาพเด็กที่ได้รับใบอนุญาต และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติ

(๒) พิจารณา และมีมติในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

(๓) พิจารณาเรื่องที่มีปัญหาเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

(๔) ให้คำแนะนำในเรื่องการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมแก่ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม องค์กรสวัสดิภาพเด็กที่ได้รับใบอนุญาต และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๕ ให้ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมที่จัดตั้งขึ้นในกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ* ท่าหน้าที่สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๖ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ อธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่อยู่อาศัยของบิดามารดา ผู้ปกครอง ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม สถานสงเคราะห์ สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานอันเป็นที่อยู่ของเด็ก หรือสำนักงานขององค์กรสวัสดิภาพเด็ก ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อพน สอบถาม สืบเสาะ ข้อเท็จจริง รวมรวมเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ในล้นที่เกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และการเลี้ยงดูเด็ก หรือตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรสวัสดิภาพเด็ก กับมีอำนาจตรวจค้นสถานที่ ดังกล่าวเพื่อพบตัวเด็กหรือน้าเด็กกลับคืน แต่การตรวจค้นเช่นว่านี้จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด และได้แสดงหนังสือนี้ให้เจ้าของหรือผู้รักษาสถานที่ซึ่งจะดำเนินการดูแล

ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดคันดวยตนเอง ไม่ต้องมีหนังสืออนุญาตให้ค้น

(๒) ลั่นเป็นหนังสือให้บิดามารดา ผู้ปกครอง ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือเจ้าหน้าที่ขององค์กรสวัสดิภาพเด็ก ตลอดจนบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสาร หรือหลักฐานที่จำเป็นมาให้หรือให้นำเด็กมาพน หรือมอบเด็กคืน

<p>พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ชื่อสภากฎหมายแห่งราชอาณาจักรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>
<p>มาตรา ๑๗ ใน การปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตาม ประมวลกฎหมายอาญา</p>	<p>มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒</p>
<p>มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้ผู้ใดพาหรือจัดส่งเด็กออกไปนอกอาณาจักรเพื่อ วัตถุประสงค์ให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่จะได้รับ อนุญาตจากรัฐมนตรี ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>“มาตรา ๑๘/๑ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้อุบายหลอกหลวง ขู่เข็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจ ครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้อิชัยชนะใจด้วยประการอื่นใด หรือเป็นคนกลางกระทำการซักจูงโดยให้ ค่าจ้างหรือค่าตอบแทนหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มิควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรม”</p>
<p>มาตรา ๑๙ การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมต้องมีการทดลองเลี้ยงดูและได้รับ อนุมัติให้รับเป็นบุตรบุญธรรมตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้</p> <p>การทดลองเลี้ยงดูตามวรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญ ธรรมเป็นพี่ร่วมบิดามารดา พี่ร่วมบิดาหรือมารดา หาด ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา หรือ ผู้ปกครองของผู้ที่จะเป็นบุตรบุญธรรม หรือเป็นบุคคลอื่นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดใน กฎกระทรวง^๖</p>	<p>๕๓</p>

^๖ มาตรา ๙๙ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่

<p>พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ชื่งสภาพแทนราชภรลงมติเห็นชอบแล้ว</p>
<p>มาตรา ๒๐ ผู้ใดประสงค์จะขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้ยื่นคำขอพร้อมทั้ง หนังสือแสดงความยินยอมของบุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ตามกฎหมาย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ในการพิจารณาข้อความในกรุงเทพมหานครหรือต่างประเทศให้ยื่นต่อ อธิบดี ส่วนในจังหวัดอื่นให้ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด</p>	<p>มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติ การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒</p>
<p>มาตรา ๒๑ เมื่อได้รับคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ สอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และความเหมาะสมของผู้ขอรับเด็กเป็น^๑ บุตรบุญธรรม บุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และเด็กที่จะเป็น^๒ บุตรบุญธรรม</p>	<p>“การสอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และความเหมาะสม ของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”</p>
<p>มาตรา ๒๒ เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้ว แต่กรณี ได้พิจารณารายงาน การสอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงหรือเอกสารแสดงข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แล้ว ให้พิจารณาว่าจะควรให้ผู้ขอรับเด็กไปทดลองเลี้ยงดูต่อไปหรือไม่</p> <p>ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งว่าไม่ควรให้นำเด็กไปทดลองเลี้ยงดู ผู้ ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอาจอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวโดยทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลภายในหกสิบ วันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำสั่งของศาลชั้นต้นให้เป็นที่สุด</p>	

พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะกรรมการ เป็นผู้เสนอ)

ชื่อสภากาชาดไทย

มาตรา ๒๓ เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งให้ทดลองเลี้ยงดูเด็กแล้ว
ให้ผู้ขอรับเด็กรับมอบเด็กที่จะรับเป็นบุตรบุญธรรมไปทดลองเลี้ยงดูได้

การทดลองเลี้ยงดูต้องมีระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการทดลองเลี้ยงดูให้เป็นไปตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ในระหว่างการทดลองเลี้ยงดู ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมจะอน
ค่าขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมอบเด็กคืนแก่บุคคลผู้มีอำนาจ
ให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

การมอบเด็กคืนตามวรรคหนึ่งต้องกระทำโดยไม่มีข้อข้า ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการ
จังหวัด แล้วแต่กรณี มีคำสั่งเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนำเด็กไปมอบคืน
ตามกำหนดโดยให้คำนึงถึงระยะเวลา ความสะดวกในการนำเด็กไปมอบ และสวัสดิภาพของเด็ก

มาตรา ๒๕ ในระหว่างการทดลองเลี้ยงดู บิดาหรือมารดาไม่ว่าจะเป็นผู้ให้ความ
ยินยอมหรือไม่ อาจขอให้ยกเลิกคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนั้นเสียก็ได้โดยยื่นคำขอต่ออธิบดี
หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ยกเลิกคำขอรับเด็ก
เป็นบุตรบุญธรรม ให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมอบเด็กคืนแก่บิดามารดา ซึ่งเป็นผู้ขอยกเลิก
และให้นำความในมาตรา ๒๔ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าการขอยกคำขอรับเด็กเป็นบุตร
บุญธรรมเป็นปฏิปักษ์ต่อสวัสดิภาพของเด็ก หรือบิดาหรือมารดาที่เป็นผู้ขอยกเลิกนั้น ได้ถูกศาล
สั่งถอนอำนาจปกครองแล้ว ให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมทดลองเลี้ยงดูเด็กต่อไป ผู้ยื่นคำขอ
ตามวรรคหนึ่งอาจอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด โดยทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาล
ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งถังกล่าว คำสั่งของศาลชั้นต้นให้เป็นที่สุด

พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ชื่อสภากาชาดไทยลงนามตีเห็นชอบแล้ว

มาตรา ๒๖ ในระหว่างการทดลองเลี้ยงดู ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอต่ออธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ว่าผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไม่เหมาะสมที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งให้เลิกการทดลองเลี้ยงดูให้ผู้ขอรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรมมอบเด็กแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ และให้นำความในมาตรา ๒๔ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอาจอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ตามวาระหนึ่ง โดยที่เป็นคำร้องยื่นต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

คำสั่งของศาลชั้นต้นตามวาระสองให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๗ เมื่อได้มีการทดลองเลี้ยงดูครบกำหนดแล้ว ปรากฏว่าผู้ขอรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรมเหมาะสมที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และคณะกรรมการสั่งอนุมัติให้รับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรม ให้ดำเนินการขอจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้ตามกฎหมาย เย่าวด้วย การนั้น

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการขอจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้ก็อว่า ความยินยอมของบุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมที่ยื่นตามมาตรา ๒๐ เป็นความยินยอมในการจดทะเบียน

มาตรา ๒๘ เมื่อได้มีการทดลองเลี้ยงดูครบกำหนดแล้ว ปรากฏว่าผู้ขอรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรมไม่เหมาะสมที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และคณะกรรมการสั่งไม่อนุมัติให้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี สั่งให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมอบเด็กนั้นคืนแก่บุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม บิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ ในกรณีเช่นนี้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมต้องมอบเด็กคืน และให้นำความในมาตรา ๒๔ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

<p>พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอาจอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการตามวรคหนึ่งโดยท้าเป็นคำร้องยื่นต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งดังล่าว ในระหว่างการพิจารณาของศาล ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอาจร้องต่อศาลให้เด็กอยู่ในความเลี้ยงดูของผู้ร้องก็ได้ คำสั่งของศาลชั้นต้นตามวรคสองและวรคสามให้เป็นที่สุด</p> <p>มาตรา ๒๙ เมื่อคณะกรรมการอนุมัติให้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามมาตรา ๒๗ และหรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๒๘ และศาลมีคำสั่งอนุญาตให้มีการรับบุตรบุญธรรมแล้ว หากผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไม่ดำเนินการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำอนุมัติของคณะกรรมการหรือนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้ออกว่าผู้นั้นสละสิทธิ์ที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และให้มอบเด็กคืนแก่บุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมหรือพนักงานเจ้าหน้าที่และให้นำความในมาตรา ๒๙ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๓๐ เมื่อมีการอุทธรณ์คำสั่งโดยท้าเป็นคำร้องยื่นต่อศาลตามพระราชบัญญัตินี้ให้ศาลส่งสำเนาคำร้องและแจ้งวันนัดพิจารณาให้อธิบดี ประธานกรรมการ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ และแต่กรณ์</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ชื่อสภากฎหมายลงมติเห็นชอบแล้ว</p> <p>มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรคสองของมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“ในกรณีพฤติกรรมพิเศษที่ทำให้มิอาจดำเนินการจดทะเบียนภายในกำหนดเวลาตามวรคหนึ่งได้ ให้คณะกรรมการพิจารณาขยายระยะเวลาการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมออกไปอีกไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่พฤติกรรมพิเศษนั้นได้ลื้นสุดลง”</p>
--	--

พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ชื่งสภาก្រឹងរាយក្រារลงมติเห็นชอบแล้ว

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๓๑ การพิจารณาคดีและการอ่านคำสั่งศาลเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ให้กระทำโดยลับ เฉพาะบุคคลดังต่อไปนี้เท่านั้นอยู่ในห้องพิจารณาได้ ดือ

(๑) บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และพนักงาน

(๒) ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและพนักงาน

(๓) ผู้ดัดค้านและพนักงาน

(๔) พนักงานศาล

(๕) พนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าหน้าที่ขององค์กรสวัสดิภาพเด็กที่เกี่ยวข้อง

(๖) พยาน ผู้เชี่ยวชาญ และล่าม

(๗) บุคคลที่ศาลเรียกให้มาระลงข้อเท็จจริง และบุคคลอื่นที่ศาลเห็นสมควร

ถ้าศาลเห็นว่าในขณะหนึ่งขณะใด บุคคลบางคนไม่ควรอยู่ในห้องพิจารณา ให้ศาลมีอำนาจจ้างให้บุคคลทั้งหมดหรือบุคคลที่ศาลเห็นว่าไม่สมควรนั้น ออกใบอนุญาตห้องพิจารณาได้

๑๗

“มาตรา ๓๑/๑ ในกรณีที่ผู้รับบุตรบุญธรรมประสงค์จะเลิกรับบุตรบุญธรรม หากบุตรบุญธรรมนั้นยังเป็นเด็ก ก่อนที่จะมีการขอจดทะเบียนเลิกรับบุตรบุญธรรมหรือก่อนที่จะยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๑๕๙๘/๓๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้รับบุตรบุญธรรมจะต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสัมพันธ์ในเบื้องต้น และจะต้องเข้าสู่กระบวนการให้คำปรึกษาเยียวยาก่อน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
ชื่อสภากาชาดแห่งราชอาณาจักรลงมติเห็นชอบแล้ว

ในการนี้ที่มีการเลิกรับบุตรบุญธรรม หากบุตรบุญธรรมนั้นยังเป็นเด็ก และเด็กนั้น เดຍอยู่ในความปักครองของสถานสงเคราะห์ในขณะที่มีการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่จะดูแลเด็กนั้นต่อไป ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเพื่อจัดให้เด็กได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก โดยผู้รับบุตรบุญธรรมที่เลิกรับบุตรบุญธรรมนั้นยังคงมีหน้าที่ในการเลี้ยงดูและการศึกษา ตามสมควรและตามความสามารถของตนจนกว่าเด็กนั้นจะบรรลุนิติภาวะ และจำต้องเลี้ยงดูให้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูต่อไปหากเด็กนั้นเป็นผู้ทุพพลภาพและหาเลี้ยงดูเองไม่ได้ แม้ว่าจะบรรลุนิติภาวะแล้วแต่ในกรณีที่บุตรบุญธรรมกระทำการด้วยมาตรา ๑๕๘/๓๓ (๑) (๒) (๓) หรือ (๖) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือมีผู้รับบุตรบุญธรรมผู้อื่นรับอุปการะเลี้ยงดู บุตรบุญธรรมผู้นั้น ไม่มีลิขิตได้ค่าอุปการะเลี้ยงดูตามความในมาตรานี้ ทั้งนี้ ในการเรียกร้องค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดู และการศึกษาดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการและพนักงานอัยการจะฟ้องคดีแทนก็ได้"

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาชื่อ หรือข้อความใดซึ่งจะทำให้รัจกตัวเด็กที่ จะเป็นหรือเป็นบุตรบุญธรรม บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่จะเป็นหรือเป็นบุตรบุญธรรม หรือผู้ซึ่งรับหรือรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและห้ามมิให้โฆษณาคำสั่งศาลตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นต้องกระทำเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

มาตรา ๓๓ การค่าเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้ให้รับยกเว้นค่าธรรมเนียม

ศาล

<p>พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะกรรมการ บัญญัติ) ชื่อสกุลแทนราชภรัลงมติเห็นชอบแล้ว</p>
<p>มาตรา ๓๔ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๖ หรือมาตรา ๑๔ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจ้าทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๓๔ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๖ หรือมาตรา ๑๔ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหมื่นบาท หรือทั้งจ้าทั้งปรับ”</p>
	<p>มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒</p>
<p>มาตรา ๓๔ ผู้ได้ดัดแปลงหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ (๑) หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๑๖ (๒) ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจ้าทั้งปรับ</p>	<p>“มาตรา ๓๔/๑ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๖/๑ ต้องระวังโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจ้าทั้งปรับ”</p>
<p>มาตรา ๓๙ ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมฝ่าฝืนไม่ส่งมอบเด็กดื้นตามความในมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๙ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจ้าทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๓๙ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจ้าทั้งปรับ</p>

พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ชื่อสภากาแฟแห่งราชภรัลังมดิเห็นชอบแล้ว

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิตบุคคล กรรมการผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิตบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัตไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิตบุคคลนั้น

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๓๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์* รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนี้เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

“มาตรา ๓๔/๑ ผู้ใดกระทำความผิดตามที่บัญญัตไว้ในมาตรา ๖ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๔/๑ นอกราชอาณาจักร โดยรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย ผู้นั้นต้องรับโทษในราชอาณาจักร และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โหตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

.....
.....

ถูกต้องตามที่ของสภากาแฟแห่งราชภรัลังมดิเห็นชอบ

๙๙

(นางสุภาวดี ตันตะฤกุล)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและกฎหมาย ๑

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขานุการสภากาแฟแห่งราชภรัลังมดิเห็นชอบ

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

การขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม*

การขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นการหารือครอบครัวทั้งสองฝ่ายให้กับเด็ก เพื่อให้เด็กมีชีวิตครอบครัวตามสิทธิพื้นฐานที่ควรจะได้รับ การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ดำเนินการและดูแลโดย ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ซึ่งจัดตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๐ ตามมติของคณะกรรมการตระหนักรู้นตรี เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ และตามมาตรา ๑๕ แห่ง พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามเจตนาณ์ของกฎหมาย การดำเนินการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม จึงต้องคำนึงถึงทั้งทางด้าน สังคมและกฎหมาย

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมที่สำคัญ ได้แก่

๑. พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๗๔

๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๓

๔. พระราชบัญญัติจัดทำเบียนครอบครัว พ.ศ. ๒๕๗๔

บุตรบุญธรรมชาวไทย

การยื่นขอ

ผู้มีภูมิลำเนา (ทะเบียนบ้าน) อายุในเขตกรุงเทพมหานคร

ให้ยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้ที่ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ณ ตึก ๖๐ ปี กรมประชาสงเคราะห์ ภายในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ถนนราชวิถี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร และสำนักพัฒนาสังคมและสวัสดิการกรุงเทพมหานคร

ผู้มีภูมิลำเนา (ทะเบียนบ้าน) อายุในจังหวัดอื่น ๆ

ให้ยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้ที่ว่าการอำเภอ กิ่งอำเภอหรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด บริเวณacula กลางจังหวัด หมายเหตุ กรณีผู้ขอรับเด็กที่ทะเบียนบ้านไม่ตรงตามถิ่นที่พัก ควรย้ายทะเบียนบ้านให้ตรงตามที่พักก่อนมาติดต่อ เพื่อความสะดวกในการดำเนินการ

---

* ที่มา: เว็บไซต์ของศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สืบค้นได้จาก <http://www.adoption.dsdl.go.th> ณ วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒.

คุณสมบัติของผู้ที่จะขอรับบุตรบุญธรรม

๑. คุณสมบัติตามกฎหมาย : ผู้ที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมจะต้องมีคุณสมบัติ เปื้องต้น คือ

- (๑) ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปี (นับตั้งแต่วันเกิด ถึงวันที่ยื่นคำร้อง)
- (๒) ต้องมีอายุแก่กว่าเด็กที่จะรับเป็นบุตรบุญธรรม อย่างน้อย ๑๕ ปี
- (๓) ต้องเป็นผู้ที่ไม่ต้องห้ามเป็นผู้ปกครองเด็กตามมาตรา ๑๕๘) แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งได้แก่

- ผู้ซึ่งศาลสั่งว่าเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสื่อมใจไร้ความสามารถ
- ผู้ซึ่งเป็นบุคคลล้มละลาย
- ผู้ซึ่งไม่เหมาะสมที่จะปกครองผู้เยาว์ ผู้บุพการี หรือพื้น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมแต่บิดาหรือมารดาที่ตายได้ทำหนังสือระบุชื่อห้ามไว้ให้เป็น

ผู้ปกครอง

๒. คุณสมบัติทางสังคม: ผู้ที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมจะต้องได้รับการพิจารณาว่าเป็นผู้ที่มีความเหมาะสมที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม โดยพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องทำหน้าที่สอบคุณสมบัติ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ และความเหมาะสมของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม โดยมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

(๑) เป็นครอบครัวที่สมบูรณ์โดยเฉพาะกรณีขอรับเด็กกำพร้าถูกทอดทิ้งในความอุปการะของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ครอบครัวทั้งสามีและภรรยาที่มีชีวิตสมรสราบรื่น มั่นคงมีความคิดเห็นตรงกัน และขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมร่วมกัน เพื่อให้เด็กได้มีที่บิดามารดา ในกรณีที่ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีคู่สมรสเป็นชาวต่างชาติ และอาศัยอยู่ในต่างประเทศ แม้ว่าจะเป็นการขอรับญาติของฝ่ายหนึ่งเป็นบุตรบุญธรรม ก็สมควรให้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมทั้งสองฝ่ายเพื่อเด็กจะได้รับสิทธิประโยชน์จากอีกฝ่ายหนึ่งด้วย และยังได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายของประเทศไทยฯ ด้วย

(๒) ไม่คร้ม อายุน้อยเกินไป เพราะอาจมีวุฒิภาวะหรือความอดทนน้อย และไม่สามารถรับผิดชอบต่อครอบครัวในระยะยาวได้

(๓) ไม่คร้ม อายุห่างจากเด็กมากเกินไป เพราะอาจไม่สามารถเลี้ยงดูเด็กจนถึงวัยอันสมควร หรือจนเด็กสามารถช่วยเหลือตนเองได้ เฉพาะกรณีขอรับเด็กกำพร้าถูกทอดทิ้งในความอุปการะของกรมประชาสงเคราะห์ผู้ขอรับเด็กต้องอายุไม่ห่างจากเด็กเกินกว่า ๔๕ ปี

(๔) ต้องมีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ

(๕) ต้องมีฐานะการครองชีพที่มั่นคง มีทรัพย์สินและรายได้ที่แน่นอน ไม่มีหนี้สิน และไม่มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายที่จะต้องเพิ่มขึ้นสำหรับการเลี้ยงดูเด็ก และการศึกษาของเด็กในอนาคต

(๖) ต้องมีที่อยู่เป็นหลักแหล่งถูกสุขลักษณะ อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี และไม่ควรอยู่ห่างไกลจากชุมชนมากเกินไป

(๗) ต้องมีเวลาให้เด็กที่จะรับเป็นบุตรบุญธรรม โดยคำนึงถึงสถานการณ์ของครอบครัว แต่ต้องแสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่าได้ให้ความสำคัญและเอาใจใส่ต่อเด็กอย่างใกล้ชิด

(๘) ต้องมีเหตุผลที่เหมาะสม และมีความคิดเห็นที่ดีต่อการขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ในกรณีที่ขอรับเด็กกำพร้าถูกทอดทิ้งในความอุปการะของกรมประชาสงเคราะห์ ผู้ขอรับเด็กทั้งสามีภรรยาต้องมีทัศนคติที่ดีต่อเด็ก ไม่เชื่อถือเรื่องโชคดัง และสนับสนุนแนวคิดของการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอย่างเปิดเผยและจริงใจไม่ได้รับการคัดค้านจากสมาชิกในครอบครัว

(๙) ต้องไม่มีบุตร หรือเด็กอยู่ในความอุปการะมากเกินไป โดยเฉพาะกรณีขอรับเด็กกำพร้าถูกทอดทิ้งในความอุปการะของกรมประชาสงเคราะห์ จะพิจารณาเด็กให้กับผู้ไม่มีบุตรเป็นอันดับแรก ทั้งนี้เพื่อให้เด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรมได้รับความรักและการเอาใจใส่อย่างเต็มที่

(๑๐) ไม่เคยมีประวัติกระทำการความผิดตามกฎหมาย หรือมีพฤติกรรมก้าวร้าวrun แรงต่อบุคคลอื่น หรือประพฤติผิดศีลธรรมและ Jarvis ประเพณีอันดีงาม

เอกสารประกอบการพิจารณา

๑. ฝ่ายผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (สามี-ภรรยา)

(๑) รูปถ่ายหน้าตรงขนาด ๔.๕ X ๖ เซนติเมตร (ถ่ายไม่เกิน ๖ เดือน)
คนละ ๒ รูป

(๒) บัตรประจำตัวประชาชน บัตรข้าราชการ หรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือหนังสือเดินทาง (กรณีที่ผู้ขอรับเด็กประกอบอาชีพ หรืออาศัยอยู่ในต่างประเทศ)

(๓) ทะเบียนบ้านที่มีชื่อยู่ในปัจจุบัน
(๔) ทะเบียนสมรส หรือทะเบียนหย่า
(๕) หลักฐานการเปลี่ยนชื่อ-สกุล (ถ้ามี)
(๖) หนังสือเดินทาง (กรณีคู่สมรสถึงแก่กรรม)
(๗) ใบรับรองแพทย์ที่แสดงว่า เป็นผู้มีร่างกายและจิตใจสมบูรณ์ (ไม่เกิน ๖ เดือน)

(๘) กรณีขอรับเด็กกำพร้าถูกทอดทิ้งในความอุปการะของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือผู้ขอรับเด็กที่มีอายุไม่เกิน ๕๐ ปี และยังไม่มีบุตรของตนเอง ให้แสดงใบรับรองแพทย์ที่ระบุสาเหตุของการไม่มีบุตร

(๙) เอกสารรับรองการทำงานและรายได้ หากผู้ขอรับเด็กประกอบอาชีพและพักอาศัยอยู่ในต่างประเทศให้ยื่นฉบับภาษาอังกฤษและฉบับแปลเป็นภาษาไทย ที่ผ่านการรับรองการแปล

(๑๐) ภาพถ่ายสภาพที่อยู่อาศัย แผนการเลี้ยงดูเด็ก และเอกสารการรับรองทรัพย์สิน เฉพาะกรณีขอรับเด็กกำพร้าถูกทอดทิ้งในความอุปการะของกรมพัฒนาสังคม และสวัสดิการ

(๑๑) กรณีผู้ขอรับบุตรบุญธรรมมีบุตรชายตั้งแต่ ๑๕ ปีบริบูรณ์ บุตรต้องให้ความเห็นชอบในการที่บิดามารดาจะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมด้วย พร้อมบัตรประจำตัวประชาชน หากบุตรของผู้ขอรับเด็กแยกครอบครัวไปอยู่ที่อื่น ให้ผู้ขอรับเด็กเขียนบันทึกถึงเหตุผลที่ไม่สามารถติดตามตัวมาให้ความเห็นชอบได้

(๑๒) คำสั่งอนุญาตของศาลแทนการให้ความยินยอมของคู่สมรส (ในกรณีที่คู่สมรสไม่อาจให้ความยินยอมได้หรือไปเสียจากภัยลามเนา หรือถินที่อยู่และหาตัวไม่พบ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี) ในกรณีที่ผู้ขอรับเด็กมีสามี ที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสกันให้สามีมาลงนามให้ความเห็นชอบในการที่ผู้ขอจะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมพร้อมหลักฐานตามข้อ (๑) - (๓)

(๑๓) เอกสารอื่นที่จำเป็น

๒. ฝ่ายบิดา-มารดาที่มอบเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรม

(๑) รูปถ่ายหน้าตรง ขนาด ๔.๕ X ๖ เซนติเมตร (ถ่ายไม่เกิน ๖ เดือน)
คนละ ๒ รูป

(๒) บัตรประจำตัวประชาชน บัตรข้าราชการ หรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือหนังสือเดินทาง (กรณีที่บิดาหรือมารดาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นช่างต่างประเทศ)

(๓) ทะเบียนบ้านที่มีชื่อยูในปัจจุบัน

(๔) ทะเบียนสมรส ทะเบียนหย่า พร้อมข้อตกลงการหย่าที่ระบุว่าฝ่ายใดเป็นผู้มีอำนาจปกครองบุตร

(๕) หลักฐานการเปลี่ยนชื่อ-สกุล (ถ้ามี)

(๖) ผลกระทบ (กรณีคู่สมรสถึงแก่กรรม)

(๗) ทะเบียนรับรองบุตร (กรณีบิดามารดาไม่ได้จดทะเบียนสมรส)

(๘) พยานเพื่อสอบสวนภาพการสมรสของมารดาเด็ก จำนวน ๒ คน
พร้อมบัตรประชาชน และทะเบียนบ้านของพยาน โดยพยานจะต้องมีอายุ ๒๐ ปีขึ้นไป (กรณีที่บิดามารดาเด็กไม่ได้จดทะเบียนและมารดาเด็กแจ้งว่าไม่สามารถติดตามบิดาเด็กได้)

(๙) คำสั่งศาลแสดงเจตนาให้ความยินยอมแทนบิดามารดาของเด็ก (กรณีบิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาซึ่งเป็นผู้มีอำนาจปกครองเด็ก ไม่สามารถมาแสดงตนและให้ความยินยอมตามแบบ บธ.๖ ต่อหน้า พนักงานเจ้าหน้าที่)

(๑๐) กรณีที่มารดาเด็กอายุไม่ครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ ให้นำผู้แทนโดยชอบธรรม มาให้ความยินยอมในการมอบเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พร้อมบัตรประจำตัวประชาชนและทะเบียนบ้าน

๓. ฝ่ายเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม

(๑) รูปถ่ายหน้าตรง ขนาด ๕.๕ X ๖ เซนติเมตร (ถ่ายไม่เกิน ๖ เดือน)

จำนวน ๒ รูป

(๒) สูติบัตรเด็ก

(๓) บัตรประจำตัวประชาชน (กรณีเด็กมีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป)

(๔) ทะเบียนบ้านที่มีชื่อยื่นปัจจุบัน

(๕) หลักฐานการเปลี่ยนชื่อ-สกุล (ถ้ามี)

(๖) เอกสารอื่นที่จำเป็น

ขั้นตอนการดำเนินการ

กรณีขอรับเด็กที่บิดามารดาให้ความยินยอม

๑. ผู้ประสงค์จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ตามแบบ บธ.๔) ตามภาระลำนำ เช่นเดียวกับกรณีอื่นๆ พร้อมแสดงเอกสารประกอบการพิจารณาของบุคคลทั้ง ๓ ฝ่าย ได้แก่ ผู้ขอรับเด็ก เด็กและบิดามารดาของเด็ก

- บิดามารดาที่แท้จริงของเด็กแสดงตัวเพื่อลบนำให้ความยินยอมมอบเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรม (ตามแบบ บธ.๖) ต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยเจ้าหน้าที่ต้องสัมภาษณ์ และบันทึกถึงเหตุผลความจำเป็นที่ไม่สามารถเลี้ยงบุตร และต้องมอบบุตรให้กับผู้อื่น

- เด็กที่มีอายุเกินกว่า ๑๕ ปี ต้องแสดงตัวและลงนามแสดงความยินยอมที่จะเป็นบุตรบุญธรรมต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่

๒. ถ้ามารดาของเด็กมาแสดงตามฝ่ายเดียว โดยแจ้งว่าได้เลิกร้างกับบิดาของเด็กซึ่งเป็นบิดาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่สามารถติดตามบิดาของเด็กมาลงนามให้ความเห็นชอบ (ในหนังสือแสดงความเห็นชอบของบิดาโดยพฤตินัยที่กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการกำหนด) นำพยานที่นาเชื่อถืออย่างน้อย ๒ คน พร้อมบัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้านมาเพื่อสอบปากคำ เกี่ยวกับสถานภาพการสมรสของบิดาของเด็กใน ๔ ประเด็น ดังนี้

(๑) บิดาและมารดาของเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรมจะต้องเป็นบุตรบุญธรรมกันหรือไม่

(๒) บิดาของเด็กจะต้องเป็นบุตรบุญธรรมกันหรือไม่

(๓) นำเชื่อได้หรือไม่ว่าไม่มีคำพิพากษาว่าผู้ใดเป็นบิดาเด็ก

(๔) ขณะนี้สามารถติดตามบิดาของเด็กมาลงนามให้ความยินยอมได้หรือไม่

๓. พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และความเหมาะสมของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม โดยการเยี่ยมบ้านและสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องและทำรายงานตามแบบ บธ.๗

๔. สรุปรายงานและรวมผลการประจารณาให้ครบถ้วน เสนอเรื่องต่ออธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ (กรณีผู้ขอรับเด็กมีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร) หรือผู้ว่าราชการจังหวัด (กรณีผู้ขอรับเด็กมีภูมิลำเนาในจังหวัด) เพื่อพิจารณาและมีคำสั่งให้ทดลองเลี้ยงดูเด็กตามกฎหมาย (ซึ่งต้องไม่น้อยกว่า ๖ เดือน)

- กรณีที่ผู้ขอรับเด็กดังกล่าวเป็นบุคคลที่อยู่ในเงื่อนไขของกฎหมายที่จะได้รับยกเว้นการทดลองเลี้ยงดูตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎกระทรวงฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๓) หมวด ๔ ข้อ ๒๗ ก็ให้ดัดขั้นตอนของการทดลองเลี้ยงดูนี้

๕. มีหนังสือแจ้งผู้ขอรับเด็กทราบผลการพิจารณา

๖. พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการติดตามผลการทดลองเลี้ยงดูเด็กเป็นระยะสองเดือนต่อ ๑ ครั้ง และทำรายงานผลการทดลองเลี้ยงดูตามแบบ บธ.๙ พร้อมแนบภาพถ่ายของเด็กกับครอบครัวเป็นหลักฐาน

๗. สรุปความเห็นเกี่ยวกับการทดลองเลี้ยงดูเสนอต่ออธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด (แล้วแต่กรณี) เพื่อให้ความเห็นชอบก่อนนำเสนอคณะกรรมการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมส่วนกลาง หรือคณะกรรมการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมประจำจังหวัด พิจารณาอนุมัติให้จดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

๘. แจ้งมติคณะกรรมการฯ ให้ผู้ขอรับเด็กทราบ และมีหนังสือประสานงานแจ้งสำนักงานเขตหรืออำเภอท้องที่เพื่อให้ผู้ขอรับเด็กดำเนินการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๖ เดือน

๙. ให้ผู้ขอรับเด็กคัดสำเนาทะเบียนรับบุตรบุญธรรมเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน ๑ ชุด และนำส่งหน่วยงาน (ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือสำนักพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดแล้วแต่กรณี) อีก ๑ ชุด

๑๐. แนะนำให้ผู้มีขอรับเด็กดำเนินการยื่นคำร้องต่อสำนักงานเขต หรืออำเภอท้องที่เพื่อขอเปลี่ยนชื่อสกุลของเด็กเป็นชื่อสกุลของบิดามารดาบุญธรรม

กรณีขอรับเด็กที่ศาลมีคำสั่งให้ความยินยอม

๑. ให้ผู้ขอรับเด็กติดต่อสำนักงานอัยการสูงสุดหรือสภากนายความ เพื่อยื่นคำร้องต่อศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง เพื่อให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตแทนการให้ความยินยอมของบิดามารดาเด็ก

๒. เพิ่มชื่อเด็กเข้าทะเบียนบ้าน (กรณีเด็กยังไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน)

๓. ยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และดำเนินการเหมือนกรณีการขอรับเด็กที่มีบิดามารดาให้ความยินยอม (ยกเว้นข้อ ๒)

ขั้นตอนการยื่นคำสั่งต่อศาล

๑. แจ้งความ

๒. กรุงเทพฯ - ติดต่อสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคุ้มครองลิทธิและช่วยเหลือประชาชน สำนักงานอัยการสูงสุด

ภูมิภาค - ติดต่อสำนักงานคุ้มครองลิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน จังหวัด (สำนักงานอัยการทุกจังหวัด)

กรณีขอรับเด็กกำพร้าในความอุปการะของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

๑. เมื่อผู้ขอรับเด็กยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ เยี่ยมบ้านเพื่อสอบถามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และความเหมาะสมของผู้ขอรับเด็ก

๒. พนักงานเจ้าหน้าที่รวบรวมเรื่องเสนอติดต่ออธิบดีกรมพัฒนาสังคมและ สวัสดิการ โดยผ่านผู้ว่าราชการจังหวัด (กรณีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด)

๓. ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุญธรรมตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของ เอกสารและข้อเท็จจริง แล้วนำเสนออธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการเพื่อพิจารณาอนุมัติ คุณสมบัติและให้ไปพิจารณาดูเด็กที่สถานสงเคราะห์แห่งใดแห่งหนึ่ง

๔. สถานสงเคราะห์ฯ แจ้งผลการพิจารณาดูเด็กให้ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตร บุญธรรมทราบ พร้อมลงเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๕. ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนำเรื่องเสนออธิบดีกรมพัฒนาสังคม และสวัสดิการ เพื่อขออนุมัติให้ผู้ขอฯ รับเด็กไปทำการทดลองเลี้ยงดูเด็กตามกฎหมายไม่น้อยกว่า ๖ เดือน โดยมีพนักงานเจ้าหน้าที่เยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผลการทดลองเลี้ยงดูเด็กเป็นระยะ

๖. ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนำเรื่องเสนอคณะกรรมการรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรม เพื่อพิจารณาอนุมัติให้จัดทะเบียนบุตรบุญธรรม

๗. ผู้ขอรับเด็กดำเนินการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมภายใต้กำหนด ๖ เดือน ณ สำนักงานเขต หรือที่ว่าการอำเภอที่ผู้ขอรับเด็กมีภูมิลำเนาอยู่

๘. ผู้ขอรับเด็กส่งสำเนาทะเบียนบ้านให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์หรือศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม เพื่อจัดได้ย้ายทะเบียนบ้านเด็กไปเข้าบ้าน ของผู้ขอรับเด็กต่อไป

การทดลองเลี้ยงดู

ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมทุกราย ต้องทำการทดลองเลี้ยงดูเด็ก ไม่น้อยกว่า ๖ เดือน ภายใต้การสังเกตการณ์ดูแลของพนักงานเจ้าหน้าที่ เว้นแต่ผู้ขอรับเด็กบุญธรรมเป็นญาติ สืบสายโลหิตโดยตรงกับเด็ก เช่น 万户 ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา ฯลฯ หรือเป็นบุคคลอื่นที่ถูก กำหนดในกฎหมายฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการรับเด็กบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

การจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

เมื่อคณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือคณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม อนุมัติให้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้ ผู้ขอรับเป็นบุตรบุญธรรม ต้องดำเนินการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ภายใน ๖ เดือน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำอนุมัติดังกล่าว โดยควรจะจดทะเบียน ณ สำนักทะเบียนห้องที่ที่ผู้ขอรับมีภูมิลำเนาอยู่

บุตรบุญธรรมชาวต่างประเทศ

การยื่นความจำนงขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

๑. ชาวต่างประเทศที่มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างประเทศ ให้ยื่นคำขอผ่านหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือได้รับมอบหมายจากรัฐบาลของประเทศที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนา หรือองค์กรสวัสดิการเด็กของประเทศนั้น ซึ่งได้รับอนุญาตจากรัฐบาลของประเทศดังกล่าว ให้ดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุญธรรมในต่างประเทศ

๒. ชาวต่างประเทศที่มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย และมีหลักฐานหนังสือสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวและทะเบียนบ้าน ให้ยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามที่ตนมีภูมิลำเนาอยู่ (มีทะเบียนบ้านอยู่) ได้แก่ ผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขอที่ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (Child Adoption Centre) และผู้มีภูมิลำเนาในจังหวัดอื่นให้ยื่นคำขอที่สำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด โดยการพิจารณาใช้ระบบกฎหมายที่ใช้เดียวกับคนที่มีสัญชาติไทย

๓. ชาวต่างประเทศที่มีอื่นฐานอยู่ชั่วคราวในประเทศไทย และมีหนังสืออนุญาตทำงานจาก กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน มาแสดงและอาศัยอยู่ในประเทศไทยไม่น้อยกว่า ๖ เดือน ก่อนวันยื่นคำขอและมีระยะเวลาสำหรับการทดลองเลี้ยงดูเด็กในประเทศไทยได้ครบกำหนด ให้ยื่นคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม โดยเอกสารต่างๆ จะต้องได้รับการรับรองจากสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลประจำประเทศไทยของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนั้นด้วย

คุณสมบัติเบื้องต้นของผู้ขอรับเด็ก

๑. ผู้ขอรับเด็กต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปี บริบูรณ์ และต้องมากกว่าเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม อายุตั้งแต่ ๑๕ ปี

๒. จะต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้ตามกฎหมายของประเทศไทยผู้ขอรับมีภูมิลำเนาอยู่ และจะต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทยที่มีความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศไทย

๓. ผู้ขอรับเด็กที่มีบุตรอยู่ในความอุปการะ ๓ คนขึ้นไป จะต้องมีการพิจารณาคุณสมบัติก่อนรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (Special Needs)

การจัดเตรียมเอกสาร

ฝ่ายผู้ขอรับเด็ก

ผู้ขอรับเด็กต้องติดต่อผ่านหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือได้รับมอบหมายจากรัฐบาลของประเทศที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนา หรือองค์การสวัสดิภาพเด็กของประเทศนั้น ซึ่งได้รับอนุญาตจากรัฐบาลของประเทศดังกล่าวให้ดำเนินการของเรื่องบุตรบุญธรรม เพื่อให้ส่งเอกสาร ดังต่อไปนี้

๑. รายงานการศึกษาเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ และครอบครัวของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมพร้อมทั้งรูปถ่ายสภาพบ้านทั้งภายนอกและภายใน

๒. เอกสารรับรองว่าผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม มีคุณสมบัติ และมีความเหมาะสม ที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

๓. เอกสารรับรองว่าจะทำการควบคุมการทดลองเลี้ยงดูเด็ก และส่งรายงานผลการทดลองเลี้ยงดูเด็กพร้อมทั้งรูปถ่ายของเด็กกับบิดาารดาบุญธรรม ให้อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการทราบ ทุกระยะเวลา ๒ เดือน เป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๖ เดือน (เฉพาะในกรณีรับเด็กกำพร้าในความอุปการะของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ / มูลนิธิฯ ๔ แห่ง หรือในกรณีที่ยกให้กันเองโดยไม่มีความเกี่ยวข้องทางสายโลหิต)

๔. แบบคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม บช ๔ (Application for Child Adoption)

๕. สำเนาหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง สำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือใบสำคัญถื่นที่อยู่

๖. สำเนาทะเบียนสมรส (กรณีมีการสมรสครั้งก่อน ขอให้มีสำเนาทะเบียนหย่าด้วย) (ทะเบียนสมรสมีอายุเกิน ๖ เดือน)

๗. ใบรับรองแพทย์ ซึ่งแสดงว่ามีร่างกายและจิตใจสมบูรณ์

๘. เอกสารรับรองการทำงานและรายได้

๙. เอกสารรับรองการเงินย้อนไปไม่เกิน ๖ เดือน

๑๐. เอกสารรับรองทรัพย์สิน

๑๑. รูปถ่ายผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และคู่สมรส บุตรในครอบครัว (ถ้ามี) ขนาด ๔.๕x๖ เซนติเมตรซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกิน ๖ เดือน จำนวนคนละ ๔ รูป และรูปถ่ายสภาพบ้านพักอาศัยและสภาพภายในบ้านของผู้ขอฯ

๑๒. เอกสารจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ของประเทศที่ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีภูมิลำเนา ซึ่งรับรองว่าผู้นั้นสามารถรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้ตามกฎหมายของประเทศนั้น (ในกรณีที่ผู้ขอฯ พักอาศัยอยู่นอกประเทศที่ผู้ขอฯ มีภูมิลำเนาอยู่)

๑๓. เอกสารจากหน่วยงานตรวจสอบเข้าเมือง หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของประเทศที่ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีภูมิลำเนา ซึ่งรับรองว่าการนำเด็กที่จะเป็นบุตรธรรมเข้าประเทศสามารถกระทำได้ตามกฎหมายของประเทศนั้น

๑๕. หนังสือแสดงความยินยอมของคู่สมรส หรือคำสั่งอนุญาตของศาลแทนการให้ความยินยอมของคู่สมรส (ถ้ามี)

๑๕. สำเนาใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว และสำเนาหนังสือสัญญาว่าจ้างงาน (ในกรณีที่ผู้ขอฯ พักอาศัยและทำงานอยู่นอกประเทศที่ผู้ขอฯ มีภูมิลำเนาอยู่)

๑๖. เอกสารรับรองความประพฤติ และความเหมาะสมที่นำไปของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม จากผู้ที่เชื่อถือได้อย่างน้อย ๒ คน

๑๗. ประวัติอาชญากร (จากประเทศกำเนิดและประเทศที่พักปัจจุบัน)

๑๘. หนังสือรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การรับรองว่า เมื่อขั้นตอนการขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเสร็จล้วนแล้วผู้ขอรับเด็กจะดำเนินการจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรมให้เด็ก หั้งตามกฎหมายไทยและกฎหมายของประเทศผู้ขอ

เอกสารในข้อที่ ๕-๑๔ จะต้องได้รับการรับรองจากสถานเอกอัครราชทูตไทย หรือสถานกงสุลไทย ในประเทศที่ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีภูมิลำเนา

กรณีที่เอกสารเป็นภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ จะต้องแปลเป็นภาษาอังกฤษ หรือภาษาไทย จากสถาบันการแปลภาษาที่ได้รับใบอนุญาต โดยให้แนบเอกสารฉบับแปลมาคู่กับเอกสารต้นฉบับจริง

กรณีติดต่อผ่านองค์การสวัสดิภาพเอกชน จะต้องมีสำเนาใบอนุญาตขององค์การ และหนังสือจากหน่วยงานรัฐบาลซึ่งรับรององค์กรณี้ ๆ ด้วย

กรณีที่ผู้ขอรับเด็กมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศไทยต้องอาศัยอยู่และมีระยะเวลาสำหรับทดลองเลี้ยงดูในประเทศไทยที่มีถิ่นที่อยู่นั้น ไม่น้อยกว่า ๖ เดือน และจะต้องมีเอกสารหนังสือรับรองถิ่นที่อยู่ของผู้ขอรับเด็กประกอบการพิจารณาด้วย

ฝ่ายที่จะยกเด็กให้

๑. บัตรประจำตัวประชาชนของบิดามารดาเด็ก

๒. ทะเบียนบ้าน

๓. ทะเบียนสมรส

๔. หนังสือสำคัญการหย่า และบันทึกข้อตกลงการหย่าระบุผู้ใช้อำนาจปกครองเด็ก หรือคำสั่งศาล ระบุว่าฝ่ายใดเป็นผู้มีอำนาจปกครองเด็ก

๕. ในกรณีที่บิดามารดาเด็กไม่ได้จดทะเบียนสมรสกัน และไม่สามารถติดตามตัวบิดาเด็กได้ ให้มารดาเด็กมาสอบข้อเท็จจริงพร้อมพยาน ๒ คน ที่ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือที่สำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด ที่มารดาเด็กมีภูมิลำเนาตามแบบบันทึกสอบปากคำ (ปค.๑๕) รับรองว่า

๕.๑ บิดามารดาเด็กไม่ได้จดทะเบียนสมรสกัน

๕.๒ บิดาเด็กไม่ได้จดทะเบียนรับรองบุตร และได้เลิกร้างกันไป (ระยะเวลาที่เลิกร้าง)

๕.๓ ไม่เคยมีคำพากษาให้ผู้ใดเป็นบิดาเด็กที่ถูกต้องตามกฎหมาย

๕.๔ ไม่สามารถติดตามบิดาเด็กมาแสดงความยินยอมของเด็กได้

๖. หนังสือแสดงความยินยอมของผู้มีอำนาจให้ความยินยอม (แบบ บธ.๖)

๗. หนังสือแสดงความยินยอมของบิดาโดยพฤตินัย (กรณีบิดาเด็กไม่ได้จดทะเบียนสมรสกับมารดาเด็ก หรือมิได้จะทะเบียนรับรองบุตรเป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมาย)

๘. รูปถ่าย ๔.๕ x ๖ เซนติเมตร ของบิดามารดาเด็กคนละ ๔ รูป รวมทั้งสมาชิกในครอบครัว

๙. เอกสารอื่นๆ (ถ้ามีหรือจำเป็นต้องขอเพิ่ม) เช่น ใบมรณบัตร ใบเปลี่ยนชื่อตัว/ชื่อสกุล ประวัติบิดา มารดาเด็ก เป็นต้น

ฝ่ายเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม

๑. สูติบัตรเด็ก

๒. ทะเบียนบ้านเด็ก

๓. รูปถ่ายเด็กขนาด ๔.๕ x ๖ เซนติเมตร ๔ รูป

๔. หนังสือแสดงความยินยอมของเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม

๕. เอกสารอื่นๆ (ถ้ามีหรือจำเป็นต้องขอเพิ่ม) เช่น ใบเปลี่ยนชื่อตัว/ชื่อสกุล

ขั้นตอนการดำเนินเรื่อง

๑. เมื่อเอกสารหลักฐานต่างๆ ได้ครบสมบูรณ์แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ (นักสังคม สงเคราะห์) จะพิจารณาว่าผู้ขอรับเด็กมีคุณสมบัติตามกฎหมายหรือไม่ หากพบว่าผู้ขอรับเด็ก มีคุณสมบัติเหมาะสม มีฐานะความเป็นอยู่ดี มีอุปนิสัยและความประพฤติดี อาชีพรายได้มั่นคง ฐานะของครอบครัวดีตลอดจนสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจสมบูรณ์ เหมาะสมที่จะรับเด็กไปอุปการะ เลี้ยงดูได้ พนักงานเจ้าหน้าที่จะประมวลรายรายละเอียดต่างๆ เสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อนำเข้าไว้ใน บัญชีของการพิจารณาเด็กซึ่งคณะกรรมการจะพิจารณาเด็ก และพิจารณาครอบครัวที่เหมาะสม ให้กับเด็กตามบัญชีก่อนหลัง

๒. พนักงานเจ้าหน้าที่จะเสนอให้คณะกรรมการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พิจารณา เห็นชอบให้ผู้ขอรับเด็กไปทดลองเลี้ยงดู

๓. กรรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ แจ้งประวัติเด็กพร้อมรูปถ่ายให้ผู้ขอรับเด็ก พิจารณาผ่านหน่วยงานหรือองค์กรเอกชนที่ติดต่อเรื่องนี้มา พร้อมกับขออนุมัติวิชาเด็กไปยัง ประเทศที่เป็นภาคี Hague Convention ก่อน

๔. เมื่อผู้ขอแจ้งต่อรับเด็กให้กรรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการทราบแล้ว เจ้าหน้าที่จะเสนอเรื่องต่ออธิบดีเพื่ออนุมัติให้ทดลองเลี้ยงดูเด็ก และขออนุมัติรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อนำเด็กออกไปอกราชอาณาจักรไทย

ส่วนประเทศที่เป็นภาคี Hague Convention นั้น สำนักงานกลางของประเทศนั้น ๆ จะต้องตอบรับว่าเข้าประเทศของเด็กก่อนที่จะเดินทางมาพำนกรรมการฯ ที่ประเทศไทย

๕. เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ อนุญาตกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ จันดหมายให้ผู้ขอรับเด็กทั้งสองเดินทางมารับการสัมภาษณ์จากคณะกรรมการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและรับเด็กไปทดลองเลี้ยงดูเป็นเวลาอย่างน้อย ๖ เดือน โดยหน่วยงานที่ให้ความร่วมมือในต่างประเทศ จะทำการทดลองเลี้ยงดูมาให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ๒ เดือนต่อครั้ง เป็นระยะเวลา ๖ เดือน

ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและคู่สมรส แล้วแต่กรณี ต้องมารับเด็กไปทดลองเลี้ยงดูด้วยตนเองเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี ตามที่คณะกรรมการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเสนอในกรณีดังต่อไปนี้

- เด็กนั้นเดินทางไปยังประเทศที่ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่โดยชอบด้วยกฎหมายแล้วเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖ เดือน

- ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม เดยกได้รับอนุญาตให้จดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมาก่อนแล้วและการขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมครั้งหลังนี้ ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม มีเหตุจำเป็นอันไม่สมควร ที่ไม่สามารถมารับเด็กไปทดลองเลี้ยงดูได้ โดยทำเป็นหนังสือต่ออธิบดีพร้อมทั้งแสดงความจำนวนว่าจะออกค่าใช้จ่ายสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่และเด็ก เพื่อจะนำเด็กนั้นไปยังประเทศที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่

๖. เมื่อทดลองเลี้ยงดูครบ ๖ เดือน และมีรายงานผลการทดลองมาครบ ๓ ครั้ง ซึ่งหากปรากฏว่าผลการทดลองเป็นที่น่าพอใจ เด็กอยู่อาศัยกับครอบครัวอย่างมีความสุข พนักงานเจ้าหน้าที่จะสรุปรายงานเสนอคณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาอนุมัติให้ผู้ขอรับเด็กไปดำเนินการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามกฎหมายได้

๗. ผู้ขอรับเด็กจะต้องไปดำเนินการขอจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ณ สถานเอกอัครราชทูตไทยหรือสถานกงสุลไทย ที่ผู้ขอรับเด็กมีภูมิลำเนาอยู่ โดยกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ จะมีหนังสือขอความร่วมมือไปยังกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อแจ้งสถานเอกอัครราชทูตไทยหรือสถานกงสุลไทยรับทราบ พร้อมกันนี้ก็แจ้งให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องนี้กับผู้ขอรับเด็กได้ทราบเรื่องด้วยพร้อมกัน

กรณีที่ผู้ขอรับเด็กอยู่ประเทศไทย การจดทะเบียนสามารถดำเนินการได้ที่สำนักงานเขต ที่ว่าการอำเภอหรือกิ่งอำเภอ ซึ่งเป็นการร้องขอจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้ เช่นเดียวกับการขอบุตรบุญธรรมไทย

๘. กระทรวงการต่างประเทศ จะส่งสำเนาภาพถ่ายเอกสารทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม (คร.๑๕) จำนวน ๑ ชุด มาให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ เพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่าการดำเนินการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมของผู้ขอรับเด็ก (แต่ละราย) ได้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายบัญญัติไว้ทุกประการ และสำหรับผู้ขอรับเด็กที่อยู่ในประเทศไทย เจ้าหน้าที่

ผู้รับผิดชอบจะขอสำเนาภาพถ่ายเอกสารทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม (คร.๑๔) จำนวน ๑ ชุด
จากผู้ขอรับเด็ก (แต่ละราย) ได้เสร็จล้วนสมบูรณ์ ตามกฎหมายแล้ว

กรณีติดต่อขอเด็กที่มีบิดามารดา

ในกรณีชาวต่างชาติ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ไม่อนุญาตให้ติดต่อหาเด็กด้วยตนเอง เว้นแต่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน เช่น เด็กเป็นญาติของคู่สมรสของชาวต่างชาติ

ในกรณีเช่นนี้ จะต้องมีการศึกษาประวัติเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรมโดยละเอียดว่า เด็กดังกล่าวเหมาะสมที่จะไปเป็นบุตรบุญธรรมหรือไม่ ผู้ขอรับเด็กมีเจตนา真ในการรับบุตรบุญธรรมอย่างแท้จริงหรือไม่ ตลอดจนต้องมีการตรวจสอบความถูกต้องของหลักฐานของเด็กและบิดามารดาด้วยความรอบคอบ ทั้งนี้เพื่อป้องกันการซื้อขายเด็กซึ่งอาจแอบแฝงมาในรูปของการรับบุตรบุญธรรม

กรณียื่นขอขอรับเด็กจากต่างประเทศ จะไม่อนุญาตให้บิดามารดาเด็กลงนาม ในหนังสือแสดงความยินยอมของผู้มีอำนาจให้ความยินยอม (บ.ธ.๖) ก่อนที่คุณย์อำนาจการรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรมจะได้รับเอกสารคำขอรับเด็กจากหน่วยงานของประเทศไทยที่ผู้ขอรับเด็กมีภูมิลำเนา หรือถัดที่อยู่

ปัจจุบันมีหญิงไทยที่สมรสกับชาวต่างชาติ ได้เดินทางมาขอรับเด็กที่เป็นญาติไป เป็นบุตรบุญธรรม เพื่อนำไปอยู่ต่างประเทศด้วย โดยประสงค์จะรับบุตรบุญธรรมแต่งเพียงฝ่ายเดียวในฐานะคนไทย เนื่องจากเป็นการดำเนินการที่ง่ายและสะดวกกว่าที่จะให้คู่สมรสต่างชาติร่วมขอด้วย ในกรณีนี้สมควรที่จะยื่นความจำนงขอรับเด็กทั้งคู่ เนื่องจากเด็กจะต้องไปอยู่ภายนอกบ้านเดียวกันกับคู่สมรสชาวต่างชาตินั้นด้วย ซึ่งยังไม่เคยได้รับการรับรอง คุณสมบัติจากประเทศไทยของคู่สมรสต่างชาติ ว่าเหมาะสมที่จะอุปการะเด็กหรือไม่ และนอกจากนี้หากคู่สมรสชาวต่างชาติไม่ได้ขอรับเด็กด้วย เด็กอาจไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าประเทศไทย หรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ต่างๆ ในประเทศไทยนั้น เป็นต้น

วิเคราะห์แนวปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วย
การรับเด็กเป็นบุตรนุญธรรม^๙

ช.เกียรติ สุวรรณรังษี^๒

บทนำ

ก่อนที่จะมีการตราพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ ออกมาบังคับใช้นั้น ผู้จะเป็นบุตรบุญธรรมไม่ว่าจะมีอายุมากน้อยเพียงใดต้องดำเนินการตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่บัญญัติแต่เฉพาะคุณสมบัติของผู้รับบุตรบุญธรรม สำหรับความยินยอมของผู้ที่จะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับทั้งสองฝ่าย สิทธิของผู้รับบุตรบุญธรรมและของบุตรบุญธรรม การจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรม การเลิกรับบุตรบุญธรรม เมื่อตกลงยินยอมพร้อมใจกันทุกฝ่ายตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แล้ว ก็ต้องไปดำเนินการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามพระราชบัญญัติดังที่เบียนครอบครัว พทธศกรราช ๒๕๗๔ ให้เสร็จการ

ในการตราพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ระบุเหตุผลว่า “เนื่องจากการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมซึ่งแต่เดิมเคยจำกัดอยู่เฉพาะในระหว่างเครือญาติและผู้รู้จักคุณเคยกันนั้น บัดนี้ได้แพร่ขยายออกไปสู่บุคคลภายนอกอีก ทั้งคนไทยและคนต่างด้าว สมควรกำหนดเงื่อนไขและวิธีการในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไว้เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรมโดยคำนึงถึงประโยชน์ของเด็กเป็นสำคัญและป้องกันการค้าเด็กในรูปของการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของบิดามารดาที่แท้จริงของเด็กตลอดจนประโยชน์ของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม” ทั้งนี้ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมขึ้นเป็นการเฉพาะเพิ่มเติมจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

การรับบทรบลัทธิธรรมของต่างประเทศ

๓. การรับบัตรบุญธรรมของประเทศไทยอังกฤษ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้ระบบกฎหมาย Common Law หรือระบบจารีตธรรม กล่าวคือ จะยึดถือจารีตประเพณีและแนวคำพิพากษาของศาลสูงในการพิจารณาพิพากษา อรรถคดี กฎหมายต่างๆ ที่บัญญัติขึ้นเกิดจากแนวทางการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทในคดี สำหรับ กฎหมายว่าด้วยการรับบุตรบุญธรรมนั้นได้บัญญัติขึ้นครั้งแรกในปี ๑๙๒๖ คือ Adoption of Children Act 1926 เนื่องจากภัยหลังสงครามโลกครั้งที่ ๑ เด็กกำพร้ามีจำนวนมากขึ้น และ ต่อมาได้มีการปฏิรูป Adoption of Children Act 1926 ขึ้นใหม่ คือ Children Act 1975 แต่ไม่ได้มี การประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ในทันที ด้วยเหตุองค์ประกอบหลายประการที่สร้างความยุ่งยาก

^๙ ผลงานทางวิชาการเพื่อประเมินให้คำรับตัวแห่งนิติกร ก.ช.

^{๑๙} รักษาการในตำแหน่งที่ปรึกษากฎหมายกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.

และต้องใช้จ่ายงบประมาณค่อนข้างสูง รวมทั้งการตั้งองค์กรเอกชนหรือองค์กรท้องถิ่นเกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรมต้องอาศัยระยะเวลาพอสมควร จนในที่สุดก็สามารถบังคับใช้บทบัญญัติทั้งหมดของ Children Act 1975 ได้โดยนำมาร่วมกับ Adoption Act 1976 ในภายหลัง ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรมของประเทศไทยที่มีผลบังคับใช้จนถึงปัจจุบัน กฎหมายการรับบุตรบุญธรรมดังกล่าวของอังกฤษไม่ได้บัญญัติถึงเกณฑ์อายุขั้นสูงของผู้จะรับบุตรบุญธรรมไว้ แต่องค์กรรับบุตรบุญธรรมเอกชน (Adoption Agency) หรือศาลมักจะมีคำสั่งไม่ให้บุตรคลที่มีอายุ ๔๐ ปีขึ้นไปเป็นผู้รับบุตรบุญธรรม และในบางกรณีบุตรคลที่มีอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ศาลก็มักจะมีคำสั่งไม่อนุญาตให้เป็นผู้รับบุตรบุญธรรม เนื่องจากคำนึงถึงสุขภาพของผู้รับบุตรบุญธรรมแม้จะไม่มีกฎหมายบัญญัติถึงเรื่องสุขภาพของผู้จะรับบุตรบุญธรรมไว้ แต่องค์กรรับบุตรบุญธรรมเอกชน (Adoption Agency) จะต้องขอรายงานด้านสุขภาพหรือใบรับรองแพทย์จากผู้จะรับบุตรบุญธรรมจนเป็นบรรทัดฐาน

การรับบุตรบุญธรรมตามกฎหมายอังกฤษ จะมีผลสมบูรณ์ต่อเมื่อศาลมีพิจารณาคำขอ รับบุตรบุญธรรมและมีคำสั่งให้มีการรับบุตรบุญธรรม ซึ่งในการพิจารณาคำขอรับบุตรบุญธรรมนั้น ศาลจะต้องพิจารณารายละเอียดทั้งด้านผู้จะรับบุตรบุญธรรม และเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรมด้วยว่ามีความเหมาะสมที่จะให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมต่อไปหรือไม่ โดยพิจารณาองค์ประกอบ ๓ ประการ ดัง

(๑) บิดามารดาของเด็กรวมทั้งผู้ปกครองของเด็กในแต่ละกรณี มีความเข้าใจเป็นอย่างดีถึงผลที่จะตามมาภายหลังที่ตนได้ให้ความยินยอมให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอย่างไม่มีเงื่อนไข

(๒) ต้องปรากฏว่าการรับบุตรบุญธรรมหรือการให้ความยินยอมนั้น ไม่ได้เกิดขึ้นโดยมีการจ่ายเงินหรือให้รางวัลอย่างใด ๆ

(๓) การรับบุตรบุญธรรมนั้นจะต้องมีขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์แก่สวัสดิภาพของเด็กเท่านั้น^๗

การพิจารณาองค์ประกอบทั้ง ๓ ประการดังกล่าวนี้ ศาลจำเป็นที่จะต้องอาศัยข้อมูลรายละเอียดจากองค์กรที่มีหน้าที่ให้บริการทางด้านนี้ (Adoption Service) กล่าวคือองค์กรเอกชนเพื่อการรับบุตรบุญธรรม (Adoption Agencies) หรือจากเจ้าหน้าที่ประจำท้องถิ่น (Local Authority) มีองค์กรเอกชนหลายองค์กร ที่มีบทบาทช่วยเหลือรัฐในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมาเป็นเวลานาน เช่น องค์กร The Catholic Children's Society, Church of England หรือ Children's Society เป็นต้น องค์กรเหล่านี้มีทั้งองค์กรระดับชาติและระดับท้องถิ่น และเป็นองค์กรที่ตั้งขึ้นมาโดยไม่มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไร ทั้งต้องดำเนินการภายใต้กฎหมายของ The Adoption Agency Regulation 1983 องค์กรเอกชนดังกล่าว จะต้องมีคณะกรรมการในการปฏิบัติหน้าที่อย่าง

^๗ The Adoption Act 1976 Sections 6,16 and 24(2).

มีประส蒂อิภาพ เช่น มีหน้าที่ทำความเห็นและให้คำแนะนำเกี่ยวกับเด็กและผู้ที่จะรับบุตรบุญธรรมว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะรับบุตรบุญธรรมได้หรือไม่ ให้คำแนะนำทำความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม ให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำจัดให้มีการตรวจร่างกายเด็ก จัดเตรียมข้อมูลประวัติของเด็กและข้อมูลของผู้จะรับบุตรบุญธรรม รวมทั้งไปเยี่ยมเยียนเด็กภายในหลังที่ถูกส่งตัวไปพักอาศัยอยู่กับผู้จะรับบุตรบุญธรรม ก่อนที่จะมีการพิจารณาคำขอรับบุตรบุญธรรม เป็นดัง

๒. การรับบุตรบุญธรรมของประเทศไทย

ประเทศไทยได้รับอิทธิพลระบบกฎหมาย Civil Law จากหลายประเทศ โดยเฉพาะจากประเทศเยอรมัน และประเทศฝรั่งเศส สำหรับกฎหมายว่าด้วยการรับบุตรบุญธรรม ของประเทศไทย ได้บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งชีซึ่งจะต้องเป็นการรับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรมเท่านั้น ไม่สามารถรับผู้ที่บรรลุนิติภาวะแล้วเป็นบุตรบุญธรรมได้ รวมทั้งผู้ปักครองก็สามารถรับผู้เยาว์ที่อยู่ในความปักครองของตนเป็นบุตรบุญธรรมของตนได้ ผู้จะรับบุตรบุญธรรมจะมีสถานภาพโสดหรือทำการสมรสแล้วได้ทั้งนั้น การรับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรมจะต้องทำคำร้องต่อศาลครอบครัวและเยาวชน (Family Court) เพื่อให้มีคำสั่งรับบุตรบุญธรรม การรับบุตรบุญธรรมจึงจะมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมาย กฎหมายประเทศไทยญี่ปุ่นได้แบ่งการรับบุตรบุญธรรมไว้เป็น ๒ ประเภท คือ การรับบุตรบุญธรรมแบบทั่วไป และการรับบุตรบุญธรรมแบบพิเศษ

การรับบุตรบุญธรรมแบบทั่วไป ประมวลกฎหมายแพ่งญี่ปุ่นได้กำหนดคุณสมบัติผู้รับบุตรบุญธรรมต้องเป็นบุคคลผู้บรรลุนิติภาวะแล้วและผู้เป็นบุตรบุญธรรมต้องเป็นผู้เยาว์เท่านั้น ผู้รับบุตรบุญธรรมไม่สามารถรับบุคคลผู้บรรลุนิติภาวะหรือบุคคลที่มีอายุแก่กว่าตนเป็นบุตรบุญธรรม ในการรับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรมจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้เยาว์ หากผู้เยาว์มีผู้แทนโดยชอบธรรมหลายคน มีบิดามารดาและผู้ปักครอง การรับบุตรบุญธรรมจะต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลเหล่านั้นทุกคน ถ้าผู้ที่จะเป็นบุตรบุญธรรมมีอายุเกินกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์ การรับบุตรบุญธรรมจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ที่จะเป็นบุตรบุญธรรมนั้นด้วย นอกจากนี้ถ้าผู้ที่จะรับบุตรบุญธรรมเป็นผู้ทำการสมรสแล้วและมีคู่สมรสอยู่ การรับบุตรบุญธรรมต้องได้รับความยินยอมจากคู่สมรสของตน เว้นแต่จะเป็นการรับบุตรบุญธรรมร่วมกับคู่สมรสหรือกรณีที่คู่สมรสไม่สามารถแสดงเจตนาให้ความยินยอมได้ การรับบุตรติดคู่สมรสของตนเป็นบุตรบุญธรรมก็เป็นอีกกรณีหนึ่งที่สามารถทำได้

การรับบุตรบุญธรรมแบบพิเศษ หมายถึง การรับบุตรบุญธรรมของบุคคลที่เป็นญาติตามสายโลหิตเดียวกัน จะมีผลสมบูรณ์ต่อเมื่อได้ผ่านความเห็นชอบจากศาล นอกจากนี้กฎหมายยังได้กำหนดคุณสมบัติของผู้จะรับบุตรบุญธรรมและผู้จะเป็นบุตรบุญธรรมไว้กล่าวดังนี้ ผู้รับบุตรบุญธรรมต้องเป็นผู้ที่ทำการสมรสแล้วและยังมีคู่สมรสอยู่ โดยที่คู่สมรสอีกฝ่ายจะรับบุตรติดคู่สมรสของตนเป็นบุตรบุญธรรมก็ได้ และผู้รับบุตรบุญธรรมจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปีบริบูรณ์ โดยมิได้กำหนดข้อจำกัดว่าคู่สมรสต้องมีอายุเท่าใด ส่วนผู้เป็นบุตรบุญธรรมจะต้อง

^๖ The Civil Code of Japan Article 797.

เป็นผู้เยาว์ที่มีอายุไม่เกิน ๖ ปีบริบูรณ์ ในขณะที่มีคำขอต่อศาลให้มีการรับบุตรบุญธรรม แต่อาจรับผู้เยาว์ที่มีอายุไม่เกิน ๘ ปีบริบูรณ์เป็นบุตรบุญธรรมได้ถ้าผู้เยาว์นั้นอยู่ในความดูแลของผู้จะรับบุตรบุญธรรมในฐานะผู้ปกครองมาตั้งแต่ก่อนจะมีอายุครบ ๖ ปีบริบูรณ์^๔ และการรับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรมต้องได้รับความยินยอมจากบิดามารดาของผู้เยาว์นั้นด้วย เว้นแต่กรณีที่บิดาหรือมารดาไม่สามารถแสดงเจตนาให้ความยินยอมได้ หรือบิดาหรือมารดาที่กระทำการล้มต่อบุตร หรือประسังคร้ายต่อบุตร หรือเหตุผลอื่นใดที่เป็นปฏิปักษ์อย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สุขของบุตร การรับบุตรบุญธรรมก็สามารถทำไดโดยปราศจากความยินยอมของบิดาหรือมารดาดังกล่าว^๕

การรับบุตรบุญธรรมของไทย

การรับบุตรบุญธรรมของไทยต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรม ปรากฏอยู่ในลักษณะ ๒ หมวด ๔ อาจเรียกได้ว่าเป็นกฎหมายแพ่งที่ในการรับบุตรบุญธรรม โดยกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรับบุตรบุญธรรมเป็นแนวทางปฏิบัติ ซึ่งแม้จะมีพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ ใช้บังคับแล้ว แต่หลักเกณฑ์ก็ว้าง ๆ ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ยังคงใช้บังคับควบคู่ไปกับพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อมุ่งคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรมเป็นสำคัญ บทบัญญัติเรื่องนี้อยู่ในมาตรา ๑๕๙๔/๑๙ - ๑๕๙๔/๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยกำหนดหลักเกณฑ์ไว้เป็นแนวทางในการรับบุตรบุญธรรม แต่หลักเกณฑ์ที่กล่าวนี้ยังมีปัญหาที่เป็นอุปสรรคและข้อขัดแย้งทางกฎหมายในหลายกรณี กล่าวคือ

(๑) บทบัญญัติมาตรา ๑๕๙๔/๑๙ “บุคคลที่มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีจะรับบุคคลอื่นเป็นบุตรบุญธรรมก็ได แต่ผู้นั้นต้องมีอายุแก่กว่าผู้ที่จะเป็นบุตรบุญธรรมอย่างน้อยสิบห้าปี” ซึ่งเห็นได้ว่าประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ไม่ได้กำหนดเกณฑ์อายุขั้นสูงของผู้จะรับบุตรบุญธรรมไว้ บัญญัติไว้แต่เฉพาะเกณฑ์อายุขั้นต่ำของผู้จะรับบุตรบุญธรรมเท่านั้นว่าต้องเป็นบุคคลที่มีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปีบริบูรณ์ ผู้เขียนเห็นว่าควรที่จะกำหนดเกณฑ์อายุขั้นสูงของผู้จะรับบุตรบุญธรรมไว้ด้วย เนื่องจากการที่จะเป็นผู้รับบุตรบุญธรรมได้นั้น ต้องพิจารณาถึงความสามารถในการอุปการะเลี้ยงดูและการให้ความผาสุกแก่ผู้จะเป็นบุตรบุญธรรมได้และควรเป็นไปด้วยความต่อเนื่อง อีกทั้งต้องเป็นผู้มีความพร้อมในด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจในระดับที่สามารถทำหน้าที่เป็นเสมือนบิดามารดาของผู้จะเป็นบุตรบุญธรรมได้ ตลอดจนสามารถคุ้มครองดูแลบุตรบุญธรรมโดยเฉพาะผู้เยาว์ได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดแก่เด็กที่เป็นบุตรบุญธรรม จึงสมควรที่จะเพิ่มเติมเนื้อหาในเรื่องเกณฑ์อายุขั้นสูงของผู้จะรับบุตรบุญธรรม โดยอาจกำหนดอายุขั้นสูงไว้ว่าจะต้องเป็นบุคคลที่มีอายุไม่เกิน ๕๐ ปีบริบูรณ์ หรืออาจจะกำหนดอายุขั้นสูงในช่วงอื่นตามที่พิจารณาเห็นสมควรก็ได

^๔ The Civil Code of Japan Article 817 – 5.

^๕ The Civil Code of Japan Article 817 – 6.

นอกจากนี้ การที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บัญญัติว่า “ผู้ที่จะรับบุคคลอื่น เป็นบุตรบุญธรรมจะต้องมีอายุแก่กว่าผู้ที่จะเป็นบุตรบุญธรรมอย่างน้อยสิบห้าปี” น่าจะเป็นการ จำกัดสิทธิของผู้จะรับบุตรบุญธรรมในกรณีคู่สมรสที่มีลูกติดมาด้วย เมื่อทำการสมรสใหม่และคู่ สมรสใหม่อายุแก่กว่าลูกของคู่สมรสผู้ที่จะเป็นบุตรบุญธรรมไม่ถึงสิบห้าปีอย่างนี้คู่สมรสใหม่ไม่ สามารถรับบุตรของคู่สมรสเป็นบุตรบุญธรรมได้เลย ทั้งที่การรับบุตรที่ติดคู่สมรสเป็นบุตรบุญ ธรรมเป็นผลดีแก่ผู้จะเป็นบุตรบุญธรรม แต่ต้องถูกจำกัดด้วยเกณฑ์อายุดังกล่าว เมื่อมีข้อจำกัดเช่น ว่านี้จึงควรเมียทันบัญญัติเป็นข้อยกเว้นให้มีการรับบุตรบุญธรรมประเภทนี้ได้แม้มีอายุแก่กว่าผู้ที่ จะเป็นบุตรบุญธรรมน้อยกว่าสิบห้าปีก็ตาม โดยอาจนำแนวความคิดหรือแนวปฏิบัติในการรับ บุตรบุญธรรมของประเทศอังกฤษ ที่กำหนดให้ศาลพิจารณาโดยต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของ เด็กหรือผู้เยาว์เป็นสำคัญก็ได้

(๒) มาตรา ๑๕๘/๒๑ วรรคหนึ่ง “การรับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรมจะกระทำได้ ต่อเมื่อได้รับความยินยอมของบิดาและมารดาของผู้จะเป็นบุตรบุญธรรม ในกรณีที่บิดาหรือ มารดาคนใดคนหนึ่งตายหรือถูกถอนอำนาจปกครองต้องได้รับความยินยอมของมารดาหรือบิดา ซึ่งยังมีอำนาจปกครอง”

ประเด็นสำคัญในเรื่องนี้จะเห็นได้ว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มิได้ กำหนดเกณฑ์อายุขั้นต่ำของผู้เยาว์ที่จะเป็นบุตรบุญธรรมไว้ กำหนดแต่เพียงอำนาจความยินยอม ของบิดาและมารดาตามลายโลหิตให้ตัดสินใจเองว่าจะมอบบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้ใด ทั้งนี้คงเพราเหตุผลที่ว่า “ไม่มีพ่อแม่คนใดที่จะตัดใจยกลูกในใส่ให้ใครได้ง่ายๆ” ซึ่งเหตุผล ดังกล่าวอาจจะใช้ไม่ได้กับบางสถานการณ์ มาตรานี้จึงน่าจะได้รับการบททวนโดยมิให้สิทธิการ ให้ความยินยอมของบิดามารดาแต่เพียงอย่างเดียวจนกล้ายเป็นละเลยประโยชน์สูงสุดของเด็ก ซึ่งน่าจะกำหนดห้ามบิดาและมารดาหรือบิดาหรือมารดา แล้วแต่กรณี แสดงเจตนาให้ความยินยอม ยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่นมิได้ เนื่องจากต้องการให้เด็กได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดจากผู้ เป็นบิดามารดาตามธรรมชาติที่ควรจะเป็น แต่ทั้งนี้ อาจกำหนดข้อยกเว้นไม่ให้นำหลักนี้ใช้บังคับ กับกรณีที่บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาที่ไม่อาจเลี้ยงดูเด็กในห้วงเวลาหนึ่นได้ด้วยเหตุผลความ จำเป็นทางสภาพร่างกาย จิตใจ สุขภาพ หรือฐานะทางเศรษฐกิจและได้มอบเด็กนั้นให้แก่ ทางราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องดูแลเด็กแทน ก็ให้สามารถทำได้โดยไม่จำต้องคำนึงว่าเด็กนั้นมีอายุ ไม่ครบสิบสองสปดาห์แล้วหรือไม่

ส่วนการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญ ธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ตราใช้บังคับสืบเนื่องจากการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมซึ่งแต่เดิมเคยจำกัด อายุเฉพาะในระหว่างเครื่องญาติและผู้รักภักดีคุณเคียง ได้เพร่ขยายออกไปสู่บุคคลภายนอกอื่นๆ ทั้งคน ไทยและคนต่างด้าว การกำหนดเงื่อนไขและวิธีการในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไว้เพื่อ คุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม โดยคำนึงถึงประโยชน์ของเด็ก ป้องกันการค้า เด็กในรูปของการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของบิดามารดาที่แท้จริงของ เด็ก ตลอดจนประโยชน์ของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม แต่จากการศึกษาพระราชบัญญัตินี้ทั้ง ฉบับเพื่ออธิบายแนวทางในการปฏิบัติ ได้พบประเด็นปัญหาที่สมควรได้รับการแก้ไขปรับปรุง

หรือเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้ให้สมบูรณ์สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพการณ์ของการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมที่เปลี่ยนแปลงไป

ปัจจุบันประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาฯด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศและพิธีสารเลือกรับต่อท้ายอนุสัญญาฯว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่องการค้าเด็ก การค้าประเวณีและสื่อلامกที่เกี่ยวกับเด็ก ซึ่งกำหนดให้รัฐภาคีต้องบัญญัติให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดอาญาของรัฐ รวมถึงกำหนดให้เป็นความผิดที่ต้องรับโทษในราชอาณาจักรได้แม้กระทำการกระทำการหากผู้กระทำการมีเด็กเป็นคนไทยหรือเป็นคนต่างด้าวและรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย นอกจากนั้นในเรื่องของการรับบุตรบุญธรรมซึ่งตามหลักการแล้วมีความประสงค์จะให้คนไทยด้วยกันเองรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมากกว่าให้เป็นชาวต่างชาติ แต่ก็พบปัญหาอุปสรรคและข้อจำกัดต่างๆ ในเรื่องค่านิยม ความเชื่อและวัฒนธรรมของไทย ได้แก่ คนไทยจะไม่นิยมรับเด็กที่มีสภาพผิดปกติ พิการหรือป่วย หรือเมื่อรับไปเสียงดูได้สักระยะหนึ่งเกิดมีบุตรของตนเองหรือรู้สึกว่าเป็นภาระไม่อยากเลี้ยงอีกต่อไปก็จะนำเด็กกลับมาคืนที่สถานสงเคราะห์ ซึ่งกรณีดังกล่าวยังไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายที่จะเป็นกรอบหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติเพื่อให้การปกป้องและคุ้มครองสิทธิของเด็ก อีกทั้งยังไม่ครอบคลุมถึงกรณีรับบุตรบุญธรรมโดยแอบแฝงเพื่อประโยชน์ในการค้ามนุษย์ กล่าวคือ ไม่ได้กำหนดเป็นความผิดกรณีของผู้ที่กระทำการดังกล่าวเป็นคนกลางในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม โดยใช้วิธีการชี้แจง หลอกลวงหรือกระทำการซักจุ่งโดยให้ค่าจ้างหรือค่าตอบแทนหรือกระทำการซักจุ่งโดยมิชอบประการอื่น เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมของบุคคลที่เกี่ยวข้องในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ที่ยังไม่มีการบัญญัติบทางไทยสำหรับการกระทำการดังกล่าว ไว้เป็นการเฉพาะอันเป็นปัญหาและได้นำมาไว้เคราะห์เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอในประเด็น ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศซึ่งเป็นภาคีอนุสัญญาฯด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ ไม่ว่าเด็กนั้นจะมีสัญชาติไทยหรือไม่ หากได้กระทำการตามกฎหมายในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมของประเทศที่มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและได้รับการรับรองว่าถูกต้องโดยหน่วยงานซึ่งมีอำนาจของประเทศดังกล่าวว่าได้ปฏิบัติตามอนุสัญญาข้างต้นแล้ว จะให้อีกว่าได้รับรองการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยชอบด้วยกฎหมายในประเทศไทยด้วยหรือไม่ และหากบุคคลเหล่านั้นเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร หรือได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมของไทยหรือไม่อย่างไร ซึ่งสมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้ครอบคลุมในประเด็นเหล่านี้เพื่อไม่ให้เกิดช่องว่างของกฎหมาย อีกทั้งเป็นการอนุวัตรการตามภาคีอนุสัญญาฯด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศและพิธีสารเลือกรับต่อท้ายอนุสัญญาฯว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่อง การค้าเด็ก การค้าประเวณี และสื่อلامกที่เกี่ยวกับเด็กอีกด้วย

(๒) กรณีมีบุคคลกระทำการดังกล่าวในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมซึ่งอาจจะกระทำโดยการชี้แจง หลอกลวง หรือกระทำการโดยไม่ชอบอย่างใดๆ เพื่อให้ได้ความยินยอมจากบุคคลที่เกี่ยวข้องในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม โดยได้รับค่าตอบแทนเป็น

เงินหรือประโยชน์อื่นใด ควรห้ามมิให้กระทำการดังกล่าว และกำหนดเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ในกฎหมาย เพื่อป้องกันและแก้ไขการกระทำเช่นว่านั้นมิให้มีการแสวงหาประโยชน์จาก การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอันอาจเป็นการค้ามนุษย์ โดยกำหนดให้ผู้กระทำความผิดจะต้องรับโทษในราชอาณาจักร แม้ผู้กระทำความผิดจะได้กระทำความผิดนอกราชอาณาจักร

(๓) การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม อาจเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับกฎหมายอื่น หลายฉบับโดยเฉพาะพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๙ ที่ได้กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำในการเลี้ยงดูเด็ก ทั้งนี้เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการที่ดีและเหมาะสมกับวัย จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้มีการตรวจสอบความสามารถในการเลี้ยงดูเด็กให้ได้มาตรฐานขั้นต่ำตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๙ ประกอบกับ การทดลองเลี้ยงดูตามกฎหมายนี้อีกทางหนึ่งด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เด็กเป็นสำคัญ

(๔) ระยะเวลาที่กำหนดให้ผู้จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไปจดทะเบียน รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมภายใต้กำหนดทุกเดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำอนุมัติของคณะกรรมการ การรับบุตรบุญธรรมหรือนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่ง โดยไม่มีการขยายระยะเวลาดังกล่าวได้เลยน่าจะ เป็นการเคร่งครัดจนเกินไป อันอาจก่อให้เกิดผลเสียต่อเด็กมากกว่า และหากในกรณีที่เกิดเหตุ จำเป็นอย่างยิ่งที่ทำให้ผู้จะรับบุตรบุญธรรมไม่อาจไปจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรมได้ โดยกฎหมาย ถือว่าสละสิทธิการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมย่อมไม่เป็นธรรมต่อผู้นั้น จึงควรแก้ไขระยะเวลา ดังกล่าวให้ขยายออกไปได้ในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัยหรือมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

(๕) กรณีผู้รับบุตรบุญธรรมประسังจะเลิกรับบุตรบุญธรรม ถ้าหากบุตรบุญธรรมยังไม่บรรลุนิติภาวะ น่าจะมีการแก้ไขปัญหาโดยคนกลางที่เป็นนักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา หรือบุคคลที่ได้รับการร้องขอ ให้มีการปรึกษาเยียวยาและพัฒนาความสัมพันธ์ ระหว่างผู้รับบุตรบุญธรรมกับบุตรบุญธรรมเสียก่อน และการเลิกรับบุตรบุญธรรมควรจะเป็นทางออกสุดท้ายซึ่งไม่อาจเยียวยาแก้ไขสัมพันธภาพที่ดีต่องันได้แล้ว จึงควรเพิ่มเติมเนื้อหาในเรื่องดังกล่าวไว้ในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

บทสรุป

กล่าวโดยสรุป เนื่องไขในการรับบุตรบุญธรรมของไทยตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕ และตามพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ ผู้เขียนเห็นว่ากฎหมายไทยได้บัญญัติหลักกฎหมายที่เป็นหลักการสำคัญของการรับบุตรบุญธรรมไว้โดย มีความเหมือนหรือคล้ายกับกฎหมายต่างประเทศอยู่หลายประการด้วยกัน และอาจจะมีบางหลักการที่บัญญัติไว้แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามเห็นว่าหลักกฎหมายต่างประเทศบางประเดิมก็มี ความเหมาะสมที่กฎหมายไทยน่าจะนำมาปรับใช้ในการแก้ไขเพิ่มเติมหลักกฎหมายเกี่ยวกับ เนื่องไขในการรับบุตรบุญธรรมให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นได้ อันจะเป็นผลดีและเกิดประโยชน์สูงสุด แก่เด็กเป็นสำคัญและจะเป็นการป้องกันการค้าเด็กในรูปของการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้ในอีกทางหนึ่งด้วย.

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กองนิติการ. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (๒๕๔๘). ข้อปฏิบัติราชการ
ว่าด้วยการให้บริการประชาชนและรวมกฎหมายกระทรวงการพัฒนาสังคมและ
ความมั่นคงของมนุษย์. กรุงเทพมหานคร. เทพเพ็ญวนิสัย.

_____. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (๒๕๔๘). คำอธิบาย
พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖. กรุงเทพมหานคร. เทพเพ็ญวนิสัย.

ก่อ สวัสดิพานิชย์. (๒๕๑๙). ความสัมพันธ์ในครอบครัว. กรุงเทพมหานคร. วัฒนาพาณิช.

จิตติ ติงศักดิ์. (๒๕๓๐). กฎหมายลักษณะครอบครัว รวมหมายเหตุท้ายคำพิพากษาฎีกา.
กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ชาติชาย อัครวินัยและสมบูรณ์ ชัยเดชสุริยะ. (๒๕๒๕). คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ บรรพ ๕ ว่าด้วยครอบครัว (ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ. ๒๕๑๙).
กรุงเทพมหานคร. นิติบรรณการ.

โชค จาธุจินดา. (๒๕๑๖). กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยครอบครัว. กรุงเทพมหานคร.
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ประเสริฐ บุญเดช. (๒๕๓๔). คำอธิบายกฎหมายครอบครัว. กรุงเทพมหานคร. รุ่งเรืองธรรม.

_____. (๒๕๓๗). คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕ ว่าด้วย
ครอบครัว. กรุงเทพมหานคร. นิติบรรณการ.

_____. (๒๕๔๔). รวมคำบรรยายวิชาครอบครัวของเนติบัณฑิตยสภา. กรุงเทพ
มหานคร. จิรัชการพิมพ์.

พรชัย เอื้อวิริยะวงศ์. (๒๕๔๐). วิเคราะห์คำพิพากษาศาลฎีกา ๒๕๓๗ – ๒๕๓๙. กรุงเทพมหานคร.
สำนักพิมพ์บริการส่งเสริมงานตุลาการ.

ไฟโรจน์ กัมพูสิริ. (๒๕๔๖). คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕ ครอบครัว.
กรุงเทพมหานคร. นิติธรรม.

วิยะดา สมสวัสดี. (๒๕๔๖). กฎหมายครอบครัว. กรุงเทพมหานคร. วิญญาณ.

ทองเปลา ชัยภูมิ. (๒๕๗๔). คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕
(ครอบครัว). นิติบรรณการ.

รัศฎา เอกบุตร. (๒๕๓๙). คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕ ว่าด้วย
ครอบครัวบิดามารดาและบุตร.กรุงเทพมหานคร.วิญญาณ.

ศรี มลิตา. (๒๕๑๖). คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยครอบครัว.กรุงเทพ
มหานคร. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สหัส สิงหวิริยะ. (๒๕๓๔). คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕ และ
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๐)
ว่าด้วยครอบครัว.กรุงเทพมหานคร. นิติบรรณการ.

วิทยานิพนธ์

ไกรกฤช ทุมโขมิตร. (๒๕๑๙). บุตรบุญธรรม.วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต.คณะนิติศาสตร์.
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อาจารย์ มีอินทร์เกิด. (๒๕๔๑). เงื่อนไขในการรับบุตรบุญธรรมตามประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต.คณะนิติศาสตร์.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

กฎหมาย

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.

พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม.

The Adoption Act 1976.

The Civil Code of Japan.

**อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือเรื่องการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ
(Convention on Protection of Children and Co-Operation in Respect of Intercountry Adoption)***

ความนำ

การรับบุตรบุญธรรมเป็นเรื่องที่รัฐจัดคุ้นเคยและกล่าวถึงกันทั่วไป โดยเฉพาะที่ปรากฏในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕ ว่าด้วย ครอบครัว^๑ เมื่อประเทศต่างๆ ทั่วโลกได้ให้ความสำคัญในการให้ความคุ้มครองเด็กและสรีริมากขึ้นตามลำดับ การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมจึงเป็นเรื่องหนึ่งที่ได้รับความสนใจและนำมาเป็นประเด็นสำคัญในการให้ความคุ้มครองเด็ก ทั้งนี้เนื่องจากการรับบุตรบุญธรรมนั้นไม่ได้จำกัดเฉพาะการรับบุตรบุญธรรมในระหว่างคนชาติเดียวกันในประเทศเดียวกันเท่านั้น แต่ยังมีการรับบุตรบุญธรรมในระหว่างคนต่างสัญชาติต่างรัฐกันอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมจากประเทศกำลังพัฒนาและประเทศโลกที่สาม

เมื่ออนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือเรื่องการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ (Convention on Protection of Children and Co-Operation in Respect of Intercountry Adoption) มีผลบังคับใช้ การรับบุตรบุญธรรมระหว่างคนต่างสัญชาติซึ่งแต่เดิมเคยเป็นเรื่องที่อยู่ภายใต้ความสัมพันธ์ในทางระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล กลายเป็นเรื่องที่อยู่ทั้งภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศแผนกบุคคล (International Private Law) และแผนกคดีเมือง (Public International Law)

อนุสัญญาฉบับนี้มีการตกลงกันระหว่างประเทศคู่สัญญาในประเด็นสำคัญ ๆ หลายประเด็น ดังนี้

๑. วัตถุประสงค์และขอบเขตของอนุสัญญา

๒. เงื่อนไขในการรับบุตรบุญธรรมภายใต้อันสัญญา

* ที่มา: ชาติชาย เชษฐ์สุมน, บทความเพื่อการจัดทำหนังสือว่าด้วยการขัดกันแห่งกฎหมายของศ.ค.นึง ภาษาไทย ในปีพ.ศ. ๒๕๔๙. สืบค้นได้จาก <http://www.archanwell.org>. วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒.

^๑ ลักษณะ ๒ บิดามารดาภรรยา บุตร บุตรบุญธรรม มาตรา ๑๕๗/๑๗ – ๑๕๗/๓๗

^๒ อนุสัญญาฉบับนี้ แบ่งเป็น ๗ ส่วน คือ

- (๑) ขอบเขตของอนุสัญญา (Scope of the Convention)
- (๒) เงื่อนไขในการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ (Requirements for Intercountry Adoptions)
- (๓) องค์กรกำกับดูแลกลางดูแลและการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ (Central Authorities and Accredited Bodies)
- (๔) กระบวนการในการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ (Procedural Requirements in Intercountry Adoption)
- (๕) การยอมรับและผลของการรับบุตรบุญธรรม (Recognition and Effects of the Adoption)
- (๖) บททั่วไป (General Provisions)
- (๗) บทส่งท้าย (Final Clauses)

๓. องค์กรภายในประเทศที่ทำหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามอนุสัญญา
๔. กระบวนการในการรับบุตรบุญธรรม
๕. การยอมรับและผลการรับบุตรบุญธรรมในระหว่างประเทศคู่สัญญา

๑. วัตถุประสงค์และขอบเขตของอนุสัญญา

อนุสัญญาฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดมาตรการให้ความคุ้มครองแก่เด็กว่า ใน การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศนั้น เด็กจะได้รับประโยชน์แก่อย่างแท้จริงและได้รับการเคารพสิทธิอันพื้นฐานตามกฎหมายระหว่างประเทศ โดยประเทศคู่สัญญาจะร่วมมือระหว่างกันวางแผนการรับบุตรบุญธรรม เพื่อให้แน่ใจว่ามาตรการที่ได้กำหนดขึ้นนั้น จะเป็นการช่วยเหลือและป้องกันการลักพาตัว (abduction) การขาย (sale) และการลักลอบค้าเด็ก (traffic in children) และมีมุ่งหมายว่าการสร้างหลักประกันการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในประเทศคู่สัญญาจะได้รับการปฏิบัติตามเงื่อนไขภายใต้อันสัญญาฉบับนี้^๑

อนุสัญญาฉบับนี้ครอบคลุมเฉพาะการรับบุตรบุญธรรมที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับบุตรบุญธรรมกับเด็กในลักษณะการเท่านั้น และใช้กับกรณีที่เด็กพำนักอาศัยอยู่เป็นประจำในประเทศคู่สัญญาประเทศใดประเทศหนึ่ง (ประเทศผู้ส่ง: the State of origin) ที่เคยพำนักอาศัย กำลังพำนักอาศัย หรือได้รับการส่งไปยังประเทศคู่สัญญาอีกประเทศหนึ่ง (ประเทศผู้รับ: the receiving State) และครอบคลุมทั้งกรณีที่มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในประเทศผู้ส่งโดยคู่สมรสหรือผู้ที่พำนักอาศัยเป็นประจำในประเทศผู้รับ หรือ กรณีต้องการรับบุตรบุญธรรมในประเทศผู้รับหรือประเทศผู้ส่ง^๒

นอกจากนี้ อนุสัญญาฉบับนี้ได้กำหนดข้อจำกัดเรื่องอายุของเด็กในการรับเป็นบุตรบุญธรรม โดยการรับบุตรบุญธรรมต้องดำเนินการก่อนที่เด็กจะอายุครบ ๑๘ ปี^๓

๒. เงื่อนไขในการรับบุตรบุญธรรมภายใต้อันสัญญา

ภายใต้อันสัญญาฉบับนี้ได้กำหนดเงื่อนไขในการรับบุตรบุญธรรมของประเทศผู้ส่ง และประเทศผู้รับไว้ ดังนี้

๒.๑. เงื่อนไขสำหรับประเทศผู้ส่ง^๔

ประเทศผู้ส่งอนุญาตให้มีการรับบุตรบุญธรรมและการรับบุตรบุญธรรมนั้นเป็นประโยชน์แก่เด็ก โดยประเทศผู้ส่งต้องจัดให้มีบุคคล สถาบัน หรือผู้มีอำนาจในการอนุญาตให้รับบุตรบุญธรรมที่สามารถให้คำปรึกษาและให้ข้อมูลที่จำเป็นต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องผลกระทบจากการให้ความยินยอม ไม่ว่าการรับบุตรบุญธรรมจะมีผลทำให้ความสัมพันธ์ทางกฎหมายระหว่างเด็กและครอบครัวในประเทศผู้ส่งจะสิ้นสุดลงหรือไม่ก็ตาม

^๑ ข้อ ๑

^๒ ข้อ ๒

^๓ ข้อ ๓

^๔ ข้อ ๔

การอนุญาตหรือให้ความยินยอมของบุคคล สถาบัน หรือผู้มีอำนาจ
ดังกล่าววางแผนอยู่บนพื้นฐานของความเป็นอิสระแต่ต้องเป็นไปตามแบบที่เป็นลายลักษณ์อักษร
โดยการอนุญาตหรือให้ความยินยอมนั้นจะต้องไม่เป็นเรื่องที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายหรือค่าชดเชยใดๆ
และไม่สามารถถอนได้ในกรณีที่ต้องการรับบุตรบุญธรรมในขณะที่ทางกฎหมายในครรภ์มาตรา
การให้ความยินยอมของมาตรานามการทำได้ภายหลังจากที่บุตรได้ออกมานิดแล้ว

นอกจากนี้ การรับบุตรบุญธรรมต้องได้รับการพิจารณาถึงอายุ และระดับ
ของวุฒิภาวะของเด็กและเด็กต้องได้รับคำปรึกษาและข้อมูลที่สำคัญ โดยเฉพาะเรื่องผลกระทบ
จากการให้ความยินยอม นอกจากนี้ ต้องมีการพิจารณาถึงความประสงค์และความเห็นของเด็กด้วย

การให้ความยินยอมของเด็กที่จะรับเป็นบุตรบุญธรรมต้องวางแผนอยู่บน
พื้นฐานของความอิสระที่เป็นไปตามแบบแห่งกฎหมายและเป็นลายลักษณ์อักษร เช่นกัน ทั้งนี้
การให้ความยินยอมจะต้องไม่เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่าย หรือค่าชดเชยใดๆ

๒.๒. เงื่อนไขสำหรับประเทศไทยผู้รับ^๗

ประเทศไทยผู้รับจะได้จัดให้มีบิตรมาตราที่มีความสามารถและเหมาะสม
ในการรับบุตรบุญธรรมตามอนุสัญญาฉบับนี้ โดยผู้รับบุตรบุญธรรมได้รับคำปรึกษาแล้วและสามารถ
จัดให้เด็กพำนักอาศัยอย่างถาวรสู่ในประเทศไทยได้

๓. องค์กรภายใต้ประเทศไทยที่ทำหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามอนุสัญญา
การดำเนินการตามอนุสัญญาฉบับนี้จะเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องมีองค์กรภายใต้
ของแต่ละประเทศไทยคู่สัญญาทำหน้าที่ดูแลให้เป็นไปตามพันธกรณี อนุสัญญาฉบับนี้ได้กำหนด
องค์กรสำคัญไว้ ๒ องค์กร คือ องค์กรกำกับดูแลกลาง^๘ (Central Authority) และเจ้าหน้าที่
ปฏิบัติงาน^๙ (Accredited Bodies)

ประเทศไทยคู่สัญญาจะจัดตั้งองค์กรกำกับดูแลกลาง (Central Authority) ขึ้น
เพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยงานดูแลให้กระบวนการต่างๆ เป็นไปตามพันธกรณีแห่งอนุสัญญา สำหรับ
ประเทศไทยที่ปกครองระบบสาธารณรัฐ ประเทศไทยที่มีการปกครองภายใต้รัฐบาลกว่า ๑ ระบบ หรือ
ประเทศไทยที่มีดินแดนอื่นๆ ในความดูแล สามารถจัดตั้งองค์กรกำกับดูแลกลาง (Central
Authority) ได้มากกว่านี้ขององค์กร เพื่อดูแลในดินแดนเฉพาะหรือบุคคลในดินแดนนั้น ในกรณีที่มี
การแต่งตั้งองค์กรกำกับดูแลกลางมากกว่า ๑ แห่ง ประเทศไทยคู่สัญญาต้องกำหนดองค์กรกำกับดูแล
กลาง (Central Authority) ได้ มีหน้าที่ในการติดต่อประสานงานเรื่องต่างๆ ตามอนุสัญญาฉบับนี้

องค์กรกำกับดูแลกลาง (Central Authority) ของแต่ละประเทศไทยต้อง
ร่วมมือและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกัน เพื่อให้ความคุ้มครองเด็กและทำให้วัตถุประสงค์ของ
อนุสัญญาบรรลุผล โดยองค์กรดังกล่าวต้องวางแผนมาตรการที่เหมาะสมในการจัดทำข้อมูลทางด้าน

^๗ ข้อ ๕

^๘ ข้อ ๖-๙

^๙ ข้อ ๑๐-๑๓

กฎหมายของประเทศที่เกี่ยวข้องกับการรับบุตรบุญธรรมและข้อมูลทั่วไป เช่น สติ๊ต และแบบฟอร์มต่างๆ รวมถึงการเก็บรักษาข้อมูลของแต่ละประเทศเกี่ยวกับการจัดการให้เป็นไปตามอนุสัญญาและข้อตกลูกประคตต่างๆ ในการยื่นขอรับบุตรบุญธรรม

องค์กรกำกับดูแลกลาง (Central Authority) ต้องวางแผนการที่เหมาะสมเมือง หรือผ่านหน่วยงานภายใต้รัฐในการป้องกันการเรียกร้องค่าใช้จ่ายหรือการต่อรองอื่นๆ ใน การรับบุตรบุญธรรม และขัดขวางการกระทำใดๆ ที่เป็นการข้อต่อวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาและต้องวางแผนการที่เหมาะสมเมือง หรือผ่านหน่วยงานภายใต้รัฐ หรือเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานภายใต้รัฐในการรวบรวม รักษาและแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและผู้รับบุตรบุญธรรม เพื่อการทำให้การรับบุตรบุญธรรมสมบูรณ์ และทำหน้าที่อำนวยความสะดวก ติดตาม และทำให้กระบวนการในการรับบุตรบุญธรรมรวดเร็วขึ้น รวมถึงการส่งเสริมให้มีการพัฒนาการให้คำปรึกษาในการรับบุตรบุญธรรมและบริการหลังการรับบุตรบุญธรรมในประเทศของตน

นอกจากนี้ องค์กรกำกับดูแลกลาง (Central Authority) ยังมีหน้าที่จัดทำรายงาน เกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรมและให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ในการรับบุตรบุญธรรมตามที่ องค์กรกำกับดูแลกลางของประเทศคู่สัญญาอื่นๆ หรือผู้มีอำนาจจัดการห้องขอดทราบเท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมายภายใต้ประเทศ

ในส่วนของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน (Accredited Bodies) นั้น มีอำนาจหน้าที่เท่าที่ ได้รับอนุญาตหรือมอบหมายให้ปฏิบัติงาน การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานต้องไม่เป็น การแสวงหาผลกำไรและจำกัดอำนาจในการดำเนินงานตามที่องค์กรกำกับดูแลกลาง (Central Authority) กำหนด โดยมีคุณสมบัติที่ได้มาตรฐานทางจริยธรรมและได้รับการฝึกอบรมหรือ มีประสบการณ์ในการทำงานในสายงานการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ และอยู่ภายใต้ การแนะนำขององค์กรดูแลกลาง (Central Authority) ของประเทศคู่สัญญา

นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน (Accredited Bodies) ในประเทศคู่สัญญานี้สามารถ ปฏิบัติการในประเทศคู่สัญญาอื่นได้ ในกรณีที่องค์กรดูแลกลาง (Central Authority) ของทั้งสอง ประเทศได้ให้อำนาจให้ไว

อย่างไรก็ตาม อนุสัญญาฉบับนี้ได้กำหนดให้มีการวางแผนโดยองค์กรดูแลกลาง (Central Authority) เรื่องการกำหนดหน้าที่ต่างๆ ของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน รวมถึง ชื่อและที่อยู่ ของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน ต้องแจ้งให้แก่ The Permanent Bureau of the Hague Conference on Private International Law เพื่อให้ประเทศคู่สัญญาต่างๆ ทราบ

๔. กระบวนการในการรับบุตรบุญธรรม^{๑๐}

ผู้ใดที่มีคิ่นพำนักอาศัยเป็นประจำในประเทศคู่สัญญา มีความประสงค์จะรับเด็ก ที่มีคิ่นพำนักอาศัยประจำในประเทศคู่สัญญาอื่นเป็นบุตรบุญธรรม ให้ยื่นขอต่องค์กรกำกับดูแล กลาง (Central Authority) ในประเทศที่ตนมีคิ่นพำนักอาศัยประจำ

เมื่องค์กรกำกับดูแลกลาง (Central Authority) ของประเทศผู้รับเห็นว่าผู้ยื่นคำขอมีความสามารถและเหมาะสมที่จะรับบุตรบุญธรรม ให้จัดเตรียมรายงานที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ความสามารถและความสมใน การรับเป็นบุตรบุญธรรม ภูมิหลังครอบครัว และประวัติการเจ็บป่วย สภาพแวดล้อมทางสังคม เหตุผลในการรับบุตรบุญธรรม ความสามารถในการรับการรับบุตรบุญธรรมในลักษณะระหว่างประเทศ รวมทั้ง ลักษณะของเด็ก ที่ผู้ประสงค์จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และส่งรายงานดังกล่าวแก่องค์กรกำกับดูแลกลาง ของประเทศ (Central Authority) ผู้ส่ง

หากองค์กรกำกับดูแลกลาง (Central Authority) ของประเทศผู้ส่งเห็นชอบที่จะ ให้เด็กได้รับการรับเป็นบุตรบุญธรรม ต้องจัดเตรียมรายงานข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก ความสามารถในการรับเป็นบุตรบุญธรรม ภูมิหลัง สภาพแวดล้อมทางสังคม ประวัติครอบครัว ประวัติการเจ็บป่วย รวมทั้งของครอบครัวของเด็กและความต้องการพิเศษของเด็ก โดยพิจารณาถึงการเลี้ยงดู การอบรมสั่งสอน จริยธรรม ศาสนา และ ภูมิหลังทางวัฒนธรรม เพื่อให้การรับเป็นบุตรบุญธรรม เป็นประโยชน์แก่เด็กที่สุด จากนั้นจึงแจ้งให้ประเทศผู้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก พร้อมทั้งแสดงให้เห็นว่าเห็นชอบที่จะมีการรับบุตรบุญธรรม ประกอบกับเหตุผลในการตัดสินใจ ในส่วนการเปิดเผยข้อมูลของบิดามารดา ประเทศผู้ส่งอาจไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้

การตัดสินใจได้ฯ ในประเทศผู้ส่งเด็กให้อยู่ในการปกครองเลี้ยงดูของผู้ยื่นคำขอรับบุตรบุญธรรมจะสามารถทำได้ เมื่องค์กรกำกับดูแลกลาง (Central Authority) ของประเทศผู้ส่ง ได้รับทราบว่าผู้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเห็นชอบด้วยในการรับบุตรบุญธรรม โดยองค์กรกำกับดูแลกลาง (Central Authority) ของประเทศผู้รับได้ให้ความเห็นชอบในการตัดสินใจ เป็นไปตามเงื่อนไขที่กฎหมายภายในของประเทศนั้นฯ กำหนดให้ต้องขอความเห็นชอบ หรือตามเงื่อนไขที่กฎหมายภายในของประเทศผู้ส่งกำหนด และองค์กรกำกับดูแลกลางของทั้งสอง รัฐได้ให้ความเห็นชอบให้มีการรับบุตรบุญธรรม ทั้งนี้ ต้องมีการพิจารณาว่าผู้รับบุตรบุญธรรม สามารถและเหมาะสมที่จะรับบุตรบุญธรรมและเด็กได้รับอนุญาตให้เข้าประเทศและพำนักอาศัย ในประเทศผู้รับได้ ภายใต้เงื่อนไขว่าการดำเนินการต่างๆ ต้องทำถูกต้องตามกระบวนการอนุญาตให้เด็กออกจากประเทศผู้ส่งและเข้าไปพำนักอาศัยในประเทศผู้รับอย่างถาวร

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฉบับนี้ องค์กรกำกับดูแลกลาง (Central Authority) ของทั้ง ๒ ประเทศ จึงต้องแสดงให้เห็นได้ว่าการส่งเด็กไปยังประเทศผู้รับได้ ทำด้วยความปลอดภัยและสภาพที่เหมาะสมของผู้รับบุตรบุญธรรม หากการส่งเด็กไม่เป็นไปตามกระบวนการที่กำหนดไว้ให้ส่งเด็กกลับไปยังองค์กรดูแลกลาง (Central Authority) ที่ส่งเด็กมา

นอกจากนี้ องค์กรกำกับดูแลกลาง (Central Authority) ต้องเก็บรักษาข้อมูลอื่นๆ เกี่ยวกับกระบวนการและมาตรการการรับบุตรบุญธรรม รวมถึงรายงานความก้าวหน้าในการรับบุตรบุญธรรมในกรณีที่มีการกำหนดระยะเวลาทดลองการอยู่ร่วมกันระหว่างเด็กและผู้รับบุตรบุญธรรม

หากการรับบุตรบุญธรรมทำชื่นภัยหลังจากที่เด็กอยู่ในประเทศผู้รับแล้ว และ ปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของผู้รับที่ดำเนินการรับบุตรบุญธรรมว่าการรับบุตรบุญธรรมไม่ได้เป็นประโยชน์แก่เด็ก องค์กรกำกับดูแลกลาง (Central Authority) นั้น ต้องกำหนดมาตรการที่จำเป็น

ในการคุ้มครองเด็กตามอายุและระดับของวุฒิภาวะของเด็ก ทั้งนี้ เด็กต้องได้รับคำปรึกษาและยินยอมตามกระบวนการโดยเฉพาะกรณีที่เด็กถูกถอนการการรับบุตรบุญธรรมที่ต้องจัดให้เด็กได้รับการดูแลช่วงคราว

ในกรณีนี้ ให้องค์กรกำกับดูแลกลาง (Central Authority) ของประเทศผู้รับปรึกษากับองค์กรกำกับดูแลกลาง (Central Authority) ของประเทศผู้ส่ง ใน การเร่งจัดการการรับบุตรบุญธรรมครั้งใหม่หรือการจัดหาการดูแลเด็กในระยะยาว การรับบุตรบุญธรรมครั้งใหม่นี้ จะไม่มีการดำเนินการใดจนกว่าประเทศผู้ส่งได้แจ้งเกี่ยวกับผู้จะรับบุตรบุญธรรมรายใหม่อย่างไรก็ตาม เมื่อไม่สามารถดำเนินการได้ฯ ให้ได้แล้ว หากเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์แก่เด็กให้ส่งตัวเด็กกลับ

ในประเด็นเรื่องอำนาจหน้าที่ขององค์กรกำกับดูแลกลาง (Central Authority) หรือเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน (Accredited Bodies) อนุสัญญาฉบับนี้กำหนดให้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศคู่สัญญา

อนุสัญญาได้กำหนดคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเป็นหลักไว้ คือ ความสามารถระดับมืออาชีพ มีคุณสมบัติต้านจริยธรรม และมีประสบการณ์ในการทำงานด้านการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ โดยข้อมูลต่างๆ ของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเหล่านี้จะถูกจัดเก็บไว้ที่ The Permanent Bureau of the Hague Conference on Private International Law โดยแจ้งซื้อ ที่อยู่ พร้อมข้อมูลอื่นๆ

๕. การยอมรับและผลการรับบุตรบุญธรรมในระหว่างประเทศคู่สัญญา^{๑๐}

เมื่อการรับบุตรบุญธรรมที่ได้รับอนุญาตโดยองค์กรที่มีอำนาจ (Competent Authority) ในประเทศที่มีการรับบุตรบุญธรรมที่ได้ปฏิบัติตามอนุสัญญาฉบับนี้ จะได้รับการยอมรับตามกฎหมายในประเทศคู่สัญญาอื่นๆ โดยในเวลาที่ลงนาม ให้สัตยาบัน ยอมรับเห็นชอบหรือภาคယานุวัติ ประเทศคู่สัญญาแต่ละประเทศ ต้องแจ้งให้แก่องค์กรเก็บรักษาตามอนุสัญญาถึงข้อมูลส่วนตัว หน้าที่ขององค์กรที่มีอำนาจของประเทศ ว่ามีอำนาจในการทำค้ำรับรอง และต้องแจ้งแก่องค์กรเก็บรักษา รวมถึงเมื่อการเปลี่ยนแปลงอำนาจ

อย่างไรก็ตาม การยอมรับการรับบุตรบุญธรรมสามารถถูกปฏิเสธในประเทศคู่สัญญาได้หากการรับบุตรบุญธรรมนั้นขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนของประเทศ

การยอมรับการรับบุตรบุญธรรมในระหว่างประเทศคู่สัญญา รวมถึงการยอมรับความสัมพันธ์ทางกฎหมายระหว่างผู้รับบุตรบุญธรรมและเด็ก ความรับผิดชอบในฐานะผู้ปกครองของผู้รับบุตรบุญธรรมต่อเด็ก การยกเลิกความสัมพันธ์ทางกฎหมายที่มีก่อนการรับบุตรบุญธรรมระหว่างเด็กและบิดามารดาเดิม หากการรับบุตรบุญธรรมนั้นส่งผลกระทบในประเทศคู่สัญญาที่ได้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

ในกรณีที่การรับบุตรบุญธรรมมีผลกระทบต่อการยกเลิกความสัมพันธ์ทางกฎหมายระหว่างผู้ปกครองกับเด็กที่มีก่อนการรับบุตรบุญธรรม เด็กสามารถใช้ลิทธิ

^{๑๐} ข้อ ๒๓-๒๗

ในประเทศไทยและประเทศคู่สัญญาอื่น ๆ ที่ยอมรับการรับบุตรบุญธรรมเท่ากับว่ามีการรับบุตรบุญธรรมในประเทศไทยนั้น ๆ แต่หากในประเทศคู่สัญญาที่ยอมรับการรับบุตรบุญธรรมนั้นให้ประโยชน์กับเด็กมากกว่า ย่อมไม่เป็นการตัดสิทธิเด็กในการที่จะได้รับสิทธิที่ดีกว่านั้น

บทสรุปห้าย

อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือเรื่องการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ (Convention on Protection of Children and Co-Operation in Respect of Intercountry Adoption) ฉบับนี้ นอกจากจะเป็นการให้ความคุ้มครองแก่เด็กในการรับบุตรบุญธรรมแล้ว ยังมีส่วนช่วยในการทำให้การรับบุตรบุญธรรมในระหว่างประเทศคู่สัญญาเป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยยอมรับความแตกต่างในเงื่อนไขกระบวนการภายในของแต่ละประเทศในการรับบุตรบุญธรรมและสถานะทางกฎหมายของผู้รับบุตรบุญธรรมและเด็กในประเทศไทยและประเทศคู่สัญญาอื่น ๆ

ประเทศไทยได้แสดงเจตนาเข้าผูกพันตามอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือเรื่องการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ (Convention on Protection of Children and Co-Operation in Respect of Intercountry Adoption) เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๗ โดยประเทศไทยมีการจัดตั้งองค์กรตามอนุสัญญา ๒ องค์กร คือ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน (Accredited Bodies) และ องค์กรที่มีอำนาจ (Competent Authority) ส่วนองค์กรกำกับดูแลกลาง (Central Authority)^{๑๒}

ยังไม่ได้มีการจัดตั้ง

ดังนั้น เมื่อจะมีการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศในประเทศไทยหรือมีการรับเด็กไทยในประเทศไทยและประเทศคู่สัญญาอื่น ๆ การรับบุตรบุญธรรมจึงมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับ ดังนี้

๑. อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือเรื่องการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ (Convention on Protection of Children and Co-Operation in Respect of Intercountry Adoption)

๒. พระราชบัญญัติว่าด้วยการขัดกันแห่งกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓๕

๓. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕ ครอบครัว ลักษณะ ๒
บิดามารดาบุตร หมวด ๔ บุตรบุญธรรม มาตรา ๑๕๙/๑๙ – ๑๕๙/๓๗

๔. พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ และ

๕. กฎหมาย ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

---

^{๑๒} ดูรายละเอียดการจัดตั้งองค์กรตามอนุสัญญาของประเทศไทยคู่สัญญาต่าง ๆ ใน http://hcch.e-vision.nl/index_en.php?act=conventions authorities&cid=69.

เอกสารอ้างอิงประกอบ

- Canada, Department of Justice   Analysis of the Convention on Protection of Children and Cooperation in Respect of Intercountry Adoption, Ottawa, 1993.
- Maurer, H. –U.   Das Gesetz zur Regelung von Rechtsfragen auf dem Gebiet der internationalen Adoption und zur Weiterentwicklung des Adoptionsvermittlungsrechts; *Feitschrift für das gesamte Familienrecht*, 2003 Heft 18, S. 1337.
- Rudolf, C.   Das Haager Übereinkommen über die internationale Adoption; *Zeitschrift für Rechtsvergleichung*, 2001 Nr. 5, S. 183.
- Permanent Bureau of the Hague Conference   The Hague Children' Conventions: Recent Preparation for next Special Commissions to Review their Operation; *International Family Law*, March 2004, p. 38.

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒
- : ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะกรรมการรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
- : รายงานของคณะกรรมการอิทธิการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... สภาผู้แทนราษฎร
- : ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว
- : **Hague convention on the Protection of children and Cooperation in Respect Intercountry Adoption**
อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือเกี่ยวกับ การรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ

พระราชบัญญัติ
การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒
เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เด็ก” หมายความว่า ผู้เยาว์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“องค์การสวัสดิภาพเด็ก” หมายความว่า มูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรที่ก่อตั้งขึ้นตามกฎหมายโดยมีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมเด็ก และปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

“ศาล” หมายความว่า ศาลคดีเด็กและเยาวชนตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน หรือศาลจังหวัดในท้องที่ที่ไม่มีศาลคดีเด็กและเยาวชน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ*

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖/ตอนที่ พิเศษ/ฉบับพิเศษ หน้า ๒๗/๒๒ เมษายน ๒๕๒๒

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ เพื่อคุ้มครองเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม การขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ห้ามมิให้บุคคลใดนอกจากกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ* ส่วนราชการที่กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ*มอบหมาย หรือองค์กรสวัสดิภาพเด็กที่ได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

มาตรา ๗ องค์กรสวัสดิภาพเด็กที่ประสงค์จะดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากอธิบดี

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอใบอนุญาต การอนุญาตและแบบใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ในกรณีที่อธิบดีไม่อนุญาตให้องค์กรสวัสดิภาพเด็กได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๗ ให้อธิบดีแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลไปยังองค์กรสวัสดิภาพเด็กนั้นโดยไม่ชักช้า องค์กรสวัสดิภาพเด็กมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่องค์กรสวัสดิภาพเด็กซึ่งได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๗ แล้วฝ่าฝืนเงื่อนไขในการอนุญาต หรือกระทำการเป็นภัยต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือต่อสวัสดิภาพเด็ก อธิบดีมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตได้ และให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม” ประกอบด้วย อธิบดีเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมตำรวจ ผู้แทนกรมอัยการ และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินแปดคน ในจำนวนนี้ต้องเป็นสตรีไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง เป็นกรรมการ และผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อมให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่ง อาจได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออกจากตำแหน่ง
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยซึ่งขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงซึ่งขาด

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการอาจตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะ เพื่อให้ปฏิบัติการอย่างโดยย่างหนักตามที่จะมอบหมายก็ได้

การประชุมของคณะกรรมการให้นำมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ออกระเบียบ ข้อบังคับ และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม เพื่อให้ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม องค์การสวัสดิภาพเด็กที่ได้รับใบอนุญาต และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติ

- (๒) พิจารณา และมีมติในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
- (๓) พิจารณาเรื่องที่มีปัญหาเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
- (๔) ให้คำแนะนำในเรื่องการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมแก่ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม องค์การสวัสดิภาพเด็กที่ได้รับใบอนุญาต และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๕ ให้ศูนย์อำนวยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมที่จัดตั้งขึ้นในกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ* ทำหน้าที่สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๖ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ อธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่อยู่อาศัยของบิดามารดา ผู้ปกครอง ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม สถานสงเคราะห์ สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานอันเป็นที่อยู่ของเด็ก หรือสำนักงานขององค์การสวัสดิภาพเด็ก ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อพบ ส่องตาม สืบเสาะ ข้อเท็จจริง รวมรวมเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และการเลี้ยงดูเด็ก หรือตรวจสอบรายการปฏิบัติงานขององค์การสวัสดิภาพเด็ก กับมีอำนาจตรวจสอบสถานที่ดังกล่าวเพื่อพบตัวเด็กหรือนำเด็กกลับคืน แต่การตรวจค้นเช่นว่านี้จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด และได้แสดงหนังสือนี้ให้เจ้าของหรือผู้รักษาสถานที่ซึ่งจะค้นตรวจดูแล้ว

ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดค้นด้วยตนเอง ไม่ต้องมีหนังสืออนุญาตให้ค้น

(๒) สั่งเป็นหนังสือให้บิดามารดา ผู้ปกครอง ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การสวัสดิภาพเด็ก ตลอดจนบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสาร หรือหลักฐานที่จำเป็นมาให้หรือให้นำเด็กมาพบ หรือมอบเด็กคืน

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้ผู้ใดพาหรือจัดส่งเด็กออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อวัตถุประสงค์ให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมต้องมีการทดลองเลี้ยงดูและได้รับอนุมัติให้รับเป็นบุตรบุญธรรมตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

การทดลองเลี้ยงดูตามวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นพี่ร่วมบิดามารดา พี่ร่วมบิดาหรือมารดา ทวด ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา หรือผู้ปกครองของผู้ที่จะเป็นบุตรบุญธรรม หรือเป็นบุคคลอื่นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง^{๑๙}

มาตรา ๒๐ ผู้ใดประสงค์จะขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้ยื่นคำขอพร้อมทั้งหนังสือแสดงความยินยอมของบุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ตามกฎหมาย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอมีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานครหรือต่างประเทศให้ยื่นต่ออธิบดี ส่วนในจังหวัดอื่นให้ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

^{๑๙} มาตรา ๑๙ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๓

มาตรา ๒๑ เมื่อได้รับคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และความเหมาะสมของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม บุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม

มาตรา ๒๒ เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้ว แต่กรณี ได้พิจารณารายงาน การสอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงหรือเอกสารแสดงข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แล้ว ให้พิจารณาว่าจะควรให้ผู้ขอรับเด็กไปทดลองเลี้ยงดูต่อไปหรือไม่

ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งว่าไม่ควรให้นำเด็กไปทดลองเลี้ยงดู ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอาจอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวโดยทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลภายในหกสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำสั่งของศาลชั้นต้นให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๓ เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งให้ทดลองเลี้ยงดูเด็กแล้ว ให้ผู้ขอรับเด็กรับมอบเด็กที่จะรับเป็นบุตรบุญธรรมไปทดลองเลี้ยงดูได้

การทดลองเลี้ยงดูต้องมีระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการทดลองเลี้ยงดูให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ในระหว่างการทดลองเลี้ยงดู ถ้าผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมถอนคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมอบเด็กคืนแก่บุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

การมอบเด็กคืนตามวรคหนึ่งต้องกระทำโดยไม่ชักช้า ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี มีคำสั่งเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนำเด็กไปมอบคืนตามกำหนดโดยให้คำนึงถึงระยะเวลา ความสะดวกในการนำเด็กไปมอบ และสวัสดิภาพของเด็ก

มาตรา ๒๕ ในระหว่างการทดลองเลี้ยงดู บิดาหรือมารดาไม่ว่าจะเป็นผู้ให้ความยินยอมหรือไม่ อาจขอให้ยกเลิกคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนั้นเสียก็ได้โดยยื่นคำขอต่ออธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ยกเลิกคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมอบเด็กคืนแก่บิดามารดา ซึ่งเป็นผู้ขอยกเลิก และให้นำความในมาตรา ๒๔ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าการขอยกเลิกคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นปฏิปักษ์ต่อสวัสดิภาพของเด็ก หรือบิดาหรือมารดาที่เป็นผู้ขอยกเลิกนั้น ได้ถูกศาลสั่งถอนอำนาจปกครองแล้ว ให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมทดลองเลี้ยงดูเด็กต่อไป ผู้ยื่นคำขอตามวรคหนึ่งอาจอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด โดยทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งดังกล่าว คำสั่งของศาลชั้นต้นให้เป็นที่สุด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๖ ในระหว่างการทดลองเลี้ยงดู ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอต่ออธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ว่าผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไม่เหมาะสมที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งให้เลิกการทดลองเลี้ยงดูให้ผู้ขอรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรมมอบเด็กแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ และให้นำความในมาตรา ๒๔ วรรคสอง มาใช้ บังคับโดยอนุโลม

ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอาจอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ตามวรรคหนึ่ง โดยทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว
คำสั่งของศาลชั้นต้นตามวรรคสองให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๗ เมื่อได้มีการทดลองเลี้ยงดูครบกำหนดแล้ว ปรากฏว่าผู้ขอรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรมเหมาะสมที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และคณะกรรมการสั่งอนุมัติให้รับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรม ให้ดำเนินการขอจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้ตามกฎหมายว่าด้วย การนั้น

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการขอจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้อ้วว่า ความยินยอมของบุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมที่ยื่นตามมาตรา ๒๐ เป็นความยินยอมในการจดทะเบียน

มาตรา ๒๘ เมื่อได้มีการทดลองเลี้ยงดูครบกำหนดแล้ว ปรากฏว่าผู้ขอรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรมไม่เหมาะสมที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และคณะกรรมการสั่งไม่อนุมัติให้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี สั่งให้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมอบเด็กนั้นคืนแก่บุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม บิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ ในกรณีเช่นนี้ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมต้องมอบเด็กคืน และให้นำความในมาตรา ๒๔ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอาจอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง โดยทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

ในระหว่างการพิจารณาของศาล ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมอาจร้องต่อศาลให้ เด็กอยู่ในความเลี้ยงดูของผู้ร้องกู้ได้

คำสั่งของศาลชั้นต้นตามวรรคสองและวรรคสามให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๙ เมื่อคณะกรรมการอนุมัติให้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามมาตรา ๒๗ แล้ว หรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๒๘ และศาลมีคำสั่ง อนุญาตให้มีการรับบุตรบุญธรรมแล้ว หากผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไม่ดำเนินการจดทะเบียน รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำอนุมัติของคณะกรรมการ หรือนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้อ้วว่าผู้นั้นสละสิทธิที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และให้มอบเด็ก คืนแก่บุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้นำความในมาตรา ๒๔ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ เมื่อมีการอุทธรณ์คำสั่งโดยทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลตามพระราชบัญญัตินี้ให้ศาลส่งสำเนาคำร้องและแจ้งวันนัดพิจารณาให้อธิบดี ประธานกรรมการ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๑ การพิจารณาคดีและการอ่านคำสั่งศาลเกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ให้กระทำโดยลับ เฉพาะบุคคลดังต่อไปนี้เท่านั้นอยู่ในห้องพิจารณาได้ คือ

(๑) บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และหน่วยความ

(๒) ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและหน่วยความ

(๓) ผู้คัดค้านและหน่วยความ

(๔) พนักงานศาล

(๕) พนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าหน้าที่ขององค์กรสวัสดิภาพเด็กที่เกี่ยวข้อง

(๖) พยาน ผู้เชี่ยวชาญ และล่าม

(๗) บุคคลที่ศาลเรียกให้มาแสดงข้อเท็จจริง และบุคคลอื่นที่ศาลเห็นสมควร

ถ้าศาลเห็นว่าในขณะนั้นขณะใด บุคคลบางคนไม่ควรอยู่ในห้องพิจารณา ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้บุคคลทั้งหมดหรือบุคคลที่ศาลเห็นว่าไม่สมควรนั้น ออกไปนอกห้องพิจารณาได้

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาชูปชื่อ หรือข้อความใดซึ่งจะทำให้รู้จักตัวเด็กที่จะเป็นหรือเป็นบุตรบุญธรรม บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่จะเป็นหรือเป็นบุตรบุญธรรม หรือผู้ขอรับหรือรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและห้ามมิให้โฆษณาคำสั่งศาลตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นต้องกระทำเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

มาตรา ๓๓ การดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล

มาตรา ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ (๑) หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๑๖ (๒) ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖ ผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมฝ่าฝืนไม่ส่งมอบเด็กดีนตามความในมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๙ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ผู้กระทำการมิได้ชี้แจงต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดดังนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำการมิได้ของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๓๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์* รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎหมายเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎหมายนี้เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โพธะกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมซึ่งแต่เดิมเคยจำกัดอยู่เฉพาะในระหว่างเครือญาติและผู้รู้จักคุ้นเคยกันนั้น บัดนี้ได้แพร่ขยายออกไปสู่บุคคลภายนอกอื่น ๆ ทั้งคนไทยและคนต่างด้าว สมควรกำหนดเงื่อนไขและวิธีการในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไว้เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม โดยคำนึงถึงประโยชน์ของเด็กเป็นสำคัญและป้องกันการค้าเด็กในรูปของการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของบิดามารดาที่แท้จริงของเด็ก ตลอดจนประโยชน์ของผู้ขอรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ดวงใจ/แก้ไข

๒ ต.ค. ๔๔

A+B (C)

พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๓^๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากข้อยกเว้นไม่ต้องทดลองเลี้ยงดูเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรมที่กำหนดไว้ตามกฎหมายปัจจุบัน คือพ่อร่วมบิดามารดา ที่ร่วมบิดาหรือมารดา ทวด ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา หรือผู้ปกครองนั้น ปรากฏว่าซึ่งมีกรณีอื่นซึ่งสมควรได้รับการยกเว้นอีก เช่น กรณีคู่สมรสฝ่ายหนึ่งจะรับบุตรบุญธรรมหรือบุตรที่ติดมาของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งเป็นบุตรบุญธรรมของตนด้วย จึงสมควรแก้ไขกฎหมายโดยเปิดโอกาสให้มีการออกกฎหมายระหว่างกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขกรณีที่จะได้รับยกเว้นเพิ่มขึ้นได้ตามความเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ดวงใจ/แก้ไข

๒ ก.ย. ๔๔

A+B (C)

พัชรินทร์ จัดทำ
เนติมา จัดทำ
ฐานี ผู้พิมพ์
๔ มี.ค. ๔๖

* พระราชบัญญัติแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๔ พ.ศ. ๒๕๔๕^๒

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗/ตอนที่ ๑๔๗/ฉบับพิเศษ หน้า ๔๐ / ๒๖ กันยายน ๒๕๓๓^๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙/ตอนที่ ๑๐๒ ก/หน้า ๖๖/๔ ตุลาคม ๒๕๔๕

มาตรา ๓๒ ในพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบัญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” คำว่า “กรมประชาสงเคราะห์” เป็น “กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ” และคำว่า “อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ”

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้บัญญัติให้จัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่โดยมีภารกิจใหม่ ซึ่งได้มีการตราพระราชบัญญัติโอนภารกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นแล้ว และเนื่องจากพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้โอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ทรงดำรงตำแหน่งหรือผู้ช่วยปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ โดยให้มีการแก้ไขบทบัญญัติต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่โอนไปด้วย ฉะนั้น เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามหลักการที่ปรากฏในพระราชบัญญัติและพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงสมควรแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ว่าตามกฎหมายใดได้มีการโอนภารกิจของส่วนราชการหรือผู้รับผิดชอบตามกฎหมายนั้นไปเป็นของหน่วยงานใดหรือผู้ใดแล้ว โดยแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้มีการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการ รัฐมนตรี ผู้ทรงดำรงตำแหน่งหรือผู้ช่วยปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการให้ตรงกับการโอนอำนาจหน้าที่ และเพิ่มผู้แทนส่วนราชการในคณะกรรมการให้ตรงตามภารกิจที่มีการตัดโอนจากส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่รวมทั้งตัดส่วนราชการเดิมที่มีการยุบเลิกแล้ว ซึ่งเป็นการแก้ไขให้ตรงตามพระราชบัญญัติและพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

วันที่/ปี/พ.ศ./ปรับปรุง
๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๗

วศิน/แก้ไข
๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒

(สำเนา)

เลขรับ ๘/๒๕๕๒ วันที่ ๑๑ มี.ค. ๒๕๕๒

สำนักงานเลขานุการสภาพัฒนาฯ

ที่ นว ๐๔๐๓/๓๗๙๗

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กกม. ๑๐๓๐๐

๑๐ มีนาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาพัฒนาฯ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะกรรมการต้องประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อสภาพัฒนาฯ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติตั้งกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลและบันทึก
วิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาพัฒนาฯพิจารณาตามวัสดุภาระนูณแห่ง^๑
ราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๖๔๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๘

โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งมา จันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

จราวา พิมพ์

นันท์ ตราจ

ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจพิจารณาแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๖๕๓/๒๕๕๑

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้การเลิกรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยการเลิกรับบุตรบุญธรรมที่เป็นเด็ก ผู้รับบุตรบุญธรรม จะต้องเข้าสู่กระบวนการปรึกษาเยียวยาเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสัมพันธ์ในเบื้องต้น ก่อนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎหมาย และผู้รับบุตรบุญธรรมยังมีหน้าที่เสียค่าใช้จ่าย ในการอุปการะเลี้ยงดูและการศึกษาแก่เด็กนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ และเพิ่มมาตรา ๓๑/๑)

(๒) กำหนดให้อ้วกว่าการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศซึ่งเป็นประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาฯ ด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ มีผลเป็นการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยชอบด้วยกฎหมายในประเทศไทย (เพิ่มมาตรา ๕/๑)

(๓) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดใช้อุบัติหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจ ครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจ หรือเป็นคนกลางกระทำการซักจุ่งโดยให้ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มิควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรม และกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนดังกล่าว (เพิ่มมาตรา ๑๘/๑ และมาตรา ๓๔/๑)

(๔) กำหนดให้การสอนคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ และความเหมาะสมของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายระหว่างประเทศ (เพิ่มมาตรา ๒๑ วรรคสอง)

(๕) กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาขยายระยะเวลาการจดทะเบียน รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมออกไปได้อีกไม่เกินสามเดือนในกรณีที่มีพฤติกรรมพิเศษที่ทำให้ไม่อาจ จดทะเบียนภายในกำหนดเวลาได้ (เพิ่มมาตรา ๒๗ วรรคสอง)

(๖) แก้ไขอัตราโทบปรับผู้ดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือพาหรือจัดส่งเด็กออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อวัตถุประสงค์ให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม โดยไม่ได้รับอนุญาต ให้เหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔)

(๗) กำหนดให้ผู้กระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ มาตรา ๑๘ หรือ มาตรา ๑๘/๑ นอกราชอาณาจักร โดยรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย ต้องรับโทษในราชอาณาจักร และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม (เพิ่มมาตรา ๓๔/๑)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติ
บางประการที่ยังไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรอง
บุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ และพิธีสารเลือกรับต่อท้ายอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่อง การค้าเด็ก
การค้าประเวณีเด็ก และสื่อโฆษณาที่เกี่ยวกับเด็กซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี สมควรกำหนดให้การรับ
เด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศ ซึ่งได้กระทำตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรับ
เด็กเป็นบุตรบุญธรรมของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาดังกล่าวแล้วมีผลเป็นการรับเด็ก
เป็นบุตรบุญธรรมโดยชอบด้วยกฎหมายในประเทศไทย และกำหนดโภชนาญาที่ใช้อำนาจโดยมิชอบ
หรือเป็นคนกลางโดยมีค่าตอบแทนที่มิควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็ก
เป็นบุตรบุญธรรม และกำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๖ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๘/๑ ซึ่งกระทำ
นอกราชอาณาจักร โดยรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย ต้องรับโภชนาญาในราชอาณาจักร
นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้มีการเยียวยาแก่ไขปัญหากรณีการเลิกรับบุตรบุญธรรมและกำหนด
ค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูภายหลังเลิกรับบุตรบุญธรรม ตลอดจนกำหนดแนวทางในการสอน
คุณสมบัติของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และขยายระยะเวลาในการจดทะเบียนรับเด็ก
เป็นบุตรบุญธรรมออกไปได้ หากมีพฤติการณ์พิเศษที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการจดทะเบียน
ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

.....
.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๔๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติ
ให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ เพื่อคุ้มครองเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม การขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
การจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และการเลิกรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็ก
เป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๕/๑ การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศซึ่งเป็นประเทศที่เป็น
ภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่าง
ประเทศ โดยหน่วยงานซึ่งมีอำนาจของประเทศดังกล่าวรับรองว่าได้ปฏิบัติตามอนุสัญญาข้างต้นแล้ว

และการรับบุตรบุญธรรมนั้นไม่ขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้ถือว่าเป็นการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๔/๑ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้อุบາຍหลอกหลวง ชู้เชี้ยญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจ หรือเป็นคนกลางกระทำการซักจูงโดยให้ค่าจ้างหรือค่าตอบแทนหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มีค่าได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

“การสอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และความเหมาะสมของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

“ในกรณีมีพฤติการณ์พิเศษที่ทำให้มิอาจดำเนินการจดทะเบียนภายใต้กำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งได้ ให้คณะกรรมการพิจารณาขยายระยะเวลาการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมออกไปอีกไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่พฤติการณ์พิเศษนั้นได้ลื้นสุดลง”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๓๑/๑ ในกรณีที่ผู้รับบุตรบุญธรรมประสงค์จะเลิกรับบุตรบุญธรรม หากบุตรบุญธรรมนั้นยังเป็นเด็ก ก่อนที่จะมีการจดทะเบียนเลิกรับบุตรบุญธรรมหรือก่อนที่จะยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๑๕๙/๓๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้รับบุตรบุญธรรม จะต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสัมพันธ์ในเบื้องต้น และจะต้องเข้าสู่กระบวนการให้คำปรึกษาเยียวยาก่อน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่มีการเลิกรับบุตรบุญธรรม หากบุตรบุญธรรมนั้นยังเป็นเด็ก และเด็กนั้นเคยอยู่ในความปกครองของสถานสงเคราะห์ในขณะที่มีการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่จะดูแลเด็กนั้นต่อไป ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเพื่อจัดให้เด็กได้รับการส่งเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก โดยผู้รับบุตรบุญธรรมที่เลิกรับบุตรบุญธรรมนั้นยังคงมีหน้าที่ในการเสียค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดู และการศึกษาตามสมควรและตามความสามารถของตนจนกว่าเด็กนั้นจะบรรลุนิติภาวะ และจำต้องเสียค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูต่อไปหากเด็กนั้นเป็นผู้ทุพพลภาพและหาเลี้ยงตนเองไม่ได้

แม้ว่าจะบรรลุนิติภาวะแล้ว ทั้งนี้ ในการเรียกร้องค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูและการศึกษา ดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการและพนักงานอัยการจะฟ้องคดีแทนก็ได้”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๓๔/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘/๑ ต้องระวังโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๓๔/๑ ผู้ใดกระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๘/๑ นอกราชอาณาจักร โดยรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย ผู้นั้นต้องรับโทษ ในราชอาณาจักร และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับ โดยอนุโลม”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

เรื่องสืบที่ ๖๕๓/๒๕๕๑

**บันทึกเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....**

คณะกรรมการได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคท้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ นับทบัญญัติบางประการที่ยังไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ และพิธีสารเลิกรับต่อท้ายอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่องการค้าเด็ก การค้าประเวณเด็ก และสื่อعلامกที่เกี่ยวข้องกับเด็กซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี สมควรกำหนดให้การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศ ซึ่งได้กระทำการหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมของประเทศไทยเป็นภาคีแห่งอนุสัญญาดังกล่าวแล้วมีผลเป็นการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยขอบเขตภูมายในประเทศไทย และกำหนดโดยผู้ที่ใช้อำนาจโดยมีขอบหรือเป็นคนกลางโดยมีค่าตอบแทนที่มีควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และกำหนดให้ผู้ฝึกอบรมมาตรา ๖ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๘/๑ ซึ่งกระทำนอกราชอาณาจักร โดยรัฐบาลไทยหรือคุณภาพเป็นผู้เสียหาย ต้องรับโทษภัยในราชอาณาจักร นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้มีการเยียวยาแก่ไขปัญหากรณีการเลิกรับบุตรบุญธรรมและกำหนดค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูภายหลังเลิกรับบุตรบุญธรรม ตลอดจนกำหนดแนวทางในการสอบคุณสมบัติของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และขยายระยะเวลาในการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมออกไปได้ หากมีพฤติกรรมพิเศษที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการจดทะเบียนภัยในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดให้การเลิกรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยการเลิกรับบุตรบุญธรรมที่เป็นเด็กผู้รับบุตรบุญธรรมจะต้องเข้าสู่กระบวนการปรึกษาเยียวยาเพื่อคำนึงถึงการแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสัมพันธ์ในเบื้องต้นก่อนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และผู้รับบุตรบุญธรรมยังมีหน้าที่เสียค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูและการศึกษาแก่เด็กนั้น (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ และร่างมาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๓๑/๑)

๒.๒ กำหนดให้การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศ ซึ่งเป็นประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศมีผลเป็นการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยขอบเขตภูมายในประเทศไทย (ร่างมาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๕/๑)

๒.๓ กำหนดห้ามให้ผู้ใดใช้อุบัติหลอกลวง ชู้เชิง ใช้กำลังประทุร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีซ่อนขึ้นใจ หรือเป็นคนกลางกระทำการซักจูงโดยให้ค่าจ้างหรือค่าตอบแทนหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มิควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนดังกล่าว (ร่างมาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๑๔/๑ และร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๓๔/๑)

๒.๔ กำหนดให้การสอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ และความเหมาะสมของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมาย (ร่างมาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๒๑ วรรคสอง)

๒.๕ กำหนดให้คณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีอำนาจพิจารณาขยายระยะเวลาการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมออกไปได้อีกไม่เกินสามเดือนในกรณีที่มีพฤติกรรมพิเศษที่ทำให้ไม่อาจจดทะเบียนภายใต้กำหนดเวลาได้ (ร่างมาตรา ๗ เพิ่มมาตรา ๒๙ วรรคสอง)

๒.๖ แก้ไขอัตราโทษปรับผู้ดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือพำนพารื้อจัดส่งเด็กออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อวัตถุประสงค์ให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยไม่ได้รับอนุญาต ให้เหมาะสม (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔)

๒.๗ กำหนดให้ผู้กระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ มาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๔/๑ นอกราชอาณาจักร โดยรูปแบบไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย ผู้นี้ต้องรับโทษในราชอาณาจักร และให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๑ เพิ่มมาตรา ๓๔/๑)

๓. อนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

๓.๑ อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ (Hague Convention on the Protection of children and Cooperation in Respect of Intercountry Adoption)

ข้อ ๒๓

(๑) การรับบุตรบุญธรรมซึ่งรับรองถูกต้องโดยหน่วยงานซึ่งมีอำนาจของรัฐที่มีการรับบุตรบุญธรรมว่าได้ทำความอนุสัญญานี้ จะได้รับการรับรองโดยผลของกฎหมายในรัฐคู่สัญญาอื่น หนังสือรับรองจะระบุว่าความตกลงตามข้อ ๑๗ อนุ. ค. ได้ให้เมื่อใด และโดยผู้ใด

(๒) ณ เวลาลงนาม ให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบ หรือภาคယานุวัติ แต่ละรัฐคู่สัญญาจะบอกกล่าวต่อผู้ดูแลอนุสัญญานี้ถึงชื่อและการกิจของสำนักงานหรือหน่วยงานซึ่งมีอำนาจทำหนังสือรับรองในรัฐนั้น ทั้งจะแจ้งการเปลี่ยนแปลงในการตั้งหน่วยงานเหล่านี้ ต่อผู้ดูแลด้วย*

* Article 23

(1) An adoption certified by the competent authority of the State of the adoption as having been made in accordance with the Convention shall be recognized by operation of law in the other Contracting States. The certificate shall specify when and by whom the agreements under Article 17, sub-paragraph c, were given.

(2) Each Contracting State shall, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, notify the depositary of the Convention of the identity and the functions of the authority or the authorities which, in that State, are competent to make the certification. It shall also notify the depositary of any modification in the designation of these authorities.

ข้อ ๒๔ การรับรองการรับบุตรบุญธรรมอาจถูกปฏิเสธในรัฐคู่สัญญา หากการรับบุตรบุญธรรมนั้นขัดต่อนโยบายสาธารณะอย่างจริงจัง โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็ก^๖

๓.๒ พิธีสารเลือกรับต่อท้ายอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่อง การค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อلامกที่เกี่ยวกับเด็ก (Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the sale of children, child prostitution and child pornography)

ข้อ ๓

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องประกันว่า อياวยังน้อย การกระทำและกิจกรรมต่อไปนี้ครอบคลุมอยู่ภายใต้กฎหมายอาญาหรือกฎหมายที่มีโทษทางอาญาอย่างเต็มที่ ไม่ว่าความผิดทั้งหลาย เช่นว่านั่นจะกระทำการในประเทศหรือข้ามชาติ หรือกระทำในลักษณะส่วนบุคคลหรือในลักษณะที่จัดเป็นองค์กร

(ก) ในกรอบความหมายของการค้าเด็ก ตามนิยามในข้อ ๒

(๑) การเสนอ การส่งมอบ หรือการรับไว้ชั่งเด็ก โดยวิธีการใด ก็ตาม เพื่อความมุ่งประสงค์ในการ

ก. แสวงประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบจากเด็ก

ข. จัดส่งอวัยวะของเด็กเพื่อผลกำไร

ค. เช้ามีส่วนเกี่ยวข้องของเด็กในการบังคับใช้แรงงาน

(๒) ความยินยอมที่เกิดจากการถูกซักจุ่งอย่างไม่เหมาะสม ในฐานะที่เป็นคนกลางในการเจรจาเพื่อการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมซึ่งเป็นการละเมิดตราสารระหว่างประเทศทางกฎหมายในเรื่องการรับบุตรบุญธรรมที่ใช้บังคับอยู่

(ข) การเสนอ การได้มา การจัดหาหรือการจัดให้ชั่งเด็กเพื่อการค้าประเวณีเด็กตามนิยามในข้อ ๒

(ค) การผลิต การแจกจ่าย การเผยแพร่ การนำเข้า การส่งออก การเสนอ การขาย หรือการครอบครองเพื่อความมุ่งประสงค์ดังกล่าวชั่งสื่อلامกที่เกี่ยวกับเด็ก ตามนิยามในข้อ ๒^๗

^๖ Article 24

The recognition of an adoption may be refused in a Contracting State only if the adoption is manifestly contrary to its public policy, taking into account the best interests of the child.

^๗ Article 3

1. Each State party shall ensure that, as a minimum, the following acts and activities are fully covered under its criminal or penal law, whether these offences are committed domestically or transnationally or on an individual or organized basis:

(a) In the context of sale of children as defined in article 2 :

(i) The offering, delivering or accepting, by whatever means, a child for the purpose of:

a. Sexual exploitation of the child;

b. Transfer of organs of the child for profit;

c. Engagement of the child in forced labour;

(ii) Improperly inducing consent, as an intermediary, for the adoption of a child in violation of applicable international legal instruments on adoption;

(b) Offering, obtaining, procuring or providing a child for child prostitution, as defined in article 2;

(c) Producing, distributing, disseminating, importing, exporting, offering, selling or possessing for the above purposes child pornography as defined in article 2.

เรื่องเลขที่ ๖๕๓/๒๕๕๑

ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ กับร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกាទิจารณาแล้ว

พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p> <p>..... ....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรม</p> <p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๔๙ ประกอบกับมาตรา ๔๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัย อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>..... .....</p>	(๐)

<p>พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๔ เพื่อคุ้มครองเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม การขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมและการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕ เพื่อคุ้มครองเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม การขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม การจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และ การเลิกรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้”</p> <p>มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“มาตรา ๕/๑ การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศ ซึ่งเป็นประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาฯ ด้วยการคุ้มครองเด็กและ ความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ โดยหน่วยงาน ซึ่งมีอำนาจของประเทศดังกล่าวรับรองว่าได้ปฏิบัติตามอนุสัญญาข้างต้นแล้ว และการรับบุตรบุญธรรมนั้นไม่ขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้ถือว่าเป็นการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามพระราชบัญญัตินี้”</p>	<p>เพื่อให้คลอบคลุมถึงกรณีของการเลิกรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมด้วย</p> <p>(๗)</p> <p>เพื่อให้เป็นไปตามข้อ ๒๓ และข้อ ๒๔ แห่งอนุสัญญาฯ ด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี</p>

พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๒๑ เมื่อได้รับคำขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และความเหมาะสมของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม บุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม	<p>มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“มาตรา ๑๘/๑ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้อุบາຍหลอกลวง ชู้เชัญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อ่านาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีชั่มชิ่นใจ หรือเป็นคนกลางกระทำการซักจูงโดยให้ค่าจ้างหรือค่าตอบแทน หรือประโยชน์อย่างอื่นที่มีควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม”</p> <p>มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“การสอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ และความเหมาะสมของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”</p>	<p>เพื่อให้การได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นไปโดยถูกต้องและเป็นไปตามข้อ ๓ แห่งพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่อง การค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อعلامกที่เกี่ยวกับเด็ก ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี</p> <p>เพื่อกำหนดให้ออกกฎหมายในการสอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ และความเหมาะสมของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม</p>

พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๙ เมื่อคณะกรรมการอนุมัติให้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามมาตรา ๒๗ แล้ว หรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๒๘ และศาลมีคำสั่งอนุญาตให้มีการรับบุตรบุญธรรมแล้ว หากผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมไม่ดำเนินการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำอนุมัติของคณะกรรมการ หรือนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้ถือว่าผู้นั้นสละสิทธิที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และให้มอบเด็กคืนแก่บุคคลผู้มีอำนาจให้ความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้นำความในมาตรา ๒๙ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“ในกรณีมีพฤติกรรมพิเศษที่ทำให้มีอาจดำเนินการจดทะเบียนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งได้ ให้คณะกรรมการพิจารณาขยายระยะเวลาการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมออกไปอีกไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่พฤติกรรมพิเศษนั้นได้ลื้นสุดลง”</p>	<p>(๓) เพื่อแก้ไขปัญหาในกรณีมีพฤติกรรมพิเศษที่ทำให้ไม่อาจจดทะเบียนได้ภายในกำหนดเวลา</p>

พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
พ.ศ. ๒๕๒๒

ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๓๑/๑ ในกรณีที่ผู้รับบุตรบุญธรรมประสังค์จะเลิกรับบุตรบุญธรรม หากบุตรบุญธรรมนั้นยังเป็นเด็ก ก่อนที่จะมีการขอจดทะเบียนเลิกรับบุตรบุญธรรมหรือก่อนที่จะยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๑๕๙/๓๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้รับบุตรบุญธรรม จะต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหา และพัฒนาความสัมพันธ์ในเบื้องต้น และจะต้องเข้าสู่กระบวนการให้คำปรึกษาเยียวยาก่อน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่มีการเลิกรับบุตรบุญธรรม หากบุตรบุญธรรมนั้นยังเป็นเด็ก และเด็กนั้นเคยอยู่ในความปกครองของสถานสงเคราะห์ ในขณะที่มีการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือไม่มีบิดามารดา หรือผู้ปกครองที่จะถูกละเด็กนั้นต่อไป ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเพื่อจัดให้เด็กได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมาย ว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก โดยผู้รับบุตรบุญธรรมที่เลิกรับบุตรบุญธรรมนั้น ยังคงมีหน้าที่ในการเสียค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูและการศึกษา ตามสมควรและตามความสามารถของตนจนกว่าเด็กนั้นจะบรรลุนิติภาวะ และจำต้องเสียค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูต่อไปหากเด็กนั้นเป็นผู้ทุพพลภาพและหาเลี้ยง顿เองไม่ได้ม้ว่าจะบรรลุนิติภาวะแล้ว ทั้งนี้ ในการเรียกร้องค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูและการศึกษา ดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการและพนักงานอัยการ จะฟ้องคดีแทนก็ได้”

เพื่อกำหนดให้การเลิกรับบุตรบุญธรรมที่เป็นเด็กผู้รับบุตรบุญธรรมจะต้องเข้าสู่กระบวนการปรึกษา เยียวยาเพื่อต่อเนื่องการแก้ไขปัญหาและพัฒนา ความสัมพันธ์ในเบื้องต้นก่อน และผู้รับบุตรบุญธรรม ยังมีหน้าที่เสียค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูแก่เด็กนั้น

พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๓๔ ผู้ได้ฝากมาตรา ๖ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระหว่างไทยจำกัดไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจ้าทั้งปรับ	<p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓๔ ผู้ได้ฝากมาตรา ๖ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระหว่างไทยจำกัดไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหมื่นบาท หรือทั้งจ้าทั้งปรับ”</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“มาตรา ๓๔/๑ ผู้ได้ฝากมาตรา ๑๘/๑ ต้องระหว่างไทยจำกัดดังแต่สืบถึงลิบี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจ้าทั้งปรับ”</p>	<p>เพื่อกำหนดโทษปรับให้สอดคล้องกับการปรับปรุงอัตราโทษปรับตามประมวลกฎหมายอาญาที่กำหนดสัดส่วนอัตราโทษ</p>
	<p>มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“มาตรา ๓๔/๑ ผู้ได้กระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๘/๑ นอกราชอาณาจักร โดยรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย ผู้นั้นต้องรับโทษในราชอาณาจักร และให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม”</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>.....</p> <p>นายกรัฐมนตรี</p>	<p>เพื่อกำหนดโทษผู้ใช้อุบัยหลอกหลวง ชู้เชญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อ่านจารครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจ หรือเป็นคนกลางกระทำการชักจูง โดยให้ค่าจ้างหรือค่าตอบแทนหรือประโยชน์อย่างอื่น ที่มิควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และเป็นไปตามข้อ ๓ แห่งพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยเด็กเรื่อง การค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อสารมวลชนเกี่ยวกับเด็กซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี</p> <p>(๗๙)</p> <p>เพื่อให้เป็นไปตามอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศไทยซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี</p>

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรับเด็ก
เป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

สภาพผู้แทนรายภูมิ

สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขานุการสภาพผู้แทนรายภูมิ

(สำเนา)

ค่าวุนที่สูด
ที่ ๙๖๓/๒๕๔๖

สภาพแทนรายได้
ถนนอู่ทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาพแทนรายได้

สังกัดส่วนราชการ ร่างพระราชบัญญัติคังกล่าว พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการบริการวิสามัญจำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาพแทนรายได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการบริการวิสามัญขึ้นคณะกรรมการเพื่อพิจารณาประกอบด้วย

๑. นางจรรยา เอษศรีภุกุล	๒. นายจรัสฤทธิ์ จันทร์สุรินทร์
๓. นางจาธุนันท์ อี้ງภากรณ์	๔. นางสาวจินคนา นนทะเบpras
๕. นายเชรชา เที่ยงธรรม	๖. นางชาลิตพย์ ปุณณะบุตร
๗. นายชูกิเบรดี สุวรรณรังษี	๘. นายชุ้กคัคดี วุฒิวนิภาก
๙. นายไชยา พรมานา	๑๐. นางญาดา ปาลีมาพันธ์
๑๑. นายณรงค์ วิชัยบัทกะ	๑๒. นายณัชพล ตันเจริญ
๑๓. นายณัคกิษ นิวาวงษ์	๑๔. นายทองดี มโนสสาร
๑๕. นายชนนาคร โลห์สุนทร	๑๖. นางนิกา พรึงศุภะ
๑๗. พันตำรวจโท นฤกุล แสงศรี	๑๘. นายบุญยอด สุขดินไทย
๑๙. รองศาสตราจารย์ประกอบ ฤปตันต์	๒๐. นางปวีณา วงศ์สกุล
๒๑. นางสาวพรพิมล ธรรมสาร	๒๒. นายไฟโรมน์ สุวรรณจันทร์คี
๒๓. นางฟาริศา สุไลمان	๒๔. นางมาณวิกา ชินวัตร
๒๕. นางวรศุติ สุวรรณปริสุทธิ์	๒๖. นางสาววิสาภา เกี้ยนพรัตน์
๒๗. รองศาสตราจารย์วิมลศรี ชำนาญเวช	๒๘. นายสรรพกัญญา ศิริໄปส์
๒๙. นายกรุฑิ เนื่องจันงค์	๓๐. นายสัญชัย อินทร์สุก
๓๑. นายสุชาษ ศรีสุรพลด	๓๒. นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร
๓๓. นายสุรเชษฐ์ มาศคิดต์	๓๔. นางอนุสรดา ขั้งตรง
๓๕. นางสาวอรอนงค์ กาญจนชุกคัคดี	๓๖. นายอิสสระ สมชัย

บัดนี้ คณะกรรมการชิการวิสามัญได้พิจารณาเรื่องพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อ
โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อิสสระ สมชัย

(นายอิสสระ สมชัย)

ประธานคณะกรรมการชิการวิสามัญ

สำนักกรรมการ ๗
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๗๗
โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๗๘

สำเนาถูกต้อง

(นายชงชัย คุณย์สุข)
ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๗

เบญจมาศ/ร่าง
อภารพันธุ์/พิมพ์
นารีนาคร/ครวจ

ตรวจสอบ
ครั้งที่ ๑ เบญจมาศ/ชิตชนก/นารีนาคร
ครั้งที่ ๒ อภพันธุ์/พิมพ์
ครั้งที่ ๓ นารีนาคร/ครวจ

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการฯ เป็นผู้เสนอ และตั้งกรรมมาธิการวิสามัญขึ้นคณะกรรมการนี้เพื่อพิจารณา กำหนดการประชุมต่อไปใน ๓ วัน นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายอิสสระ สมชัย	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายสุรเชษฐ์ นาศคิดต์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) รองศาสตราจารย์วิวนิลศิริ จำนาญเวช	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นางนิภา พรีศุลกะ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
(๕) นายสรวุฒิ เนื่องจันวงศ์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๖) นางสาวจินتنا นนทะเปรษย	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๗) นายชูศักดิ์ วุฒิวโรกาส	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
(๘) นายบุญยอด สุขดิน ไทย	เป็นโฆษณากรคณะกรรมการ
(๙) นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร	เป็นโฆษณากรคณะกรรมการ
(๑๐) นายสัญชัย อินทรสุค	เป็นโฆษณากรคณะกรรมการ

๒. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติตั้ง นางสาวเบญจมาศ ศุภารักษ์ วิทยากร ๖ สำนักกรรมการ ๓ สำนักงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๒

๓. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้มอบหมายให้มารับผิดชอบเรื่องแจ้งแสดงความคิดเห็น คือ

๓.๑ กระทรวงการต่างประเทศ

นางสุพรณาวา ใจดิกัญญา ถัง	นักการทูตสำนักกฎหมาย กรมสนับสนุนเฝ้าระวังฯ

๓.๒ กระทรวงยุติธรรม

(๑) นางสาวอาม่า วานิชชัชวาลย์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
(๒) นายณัทธ์ นิยมແย়েন	นิติกร สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม

๓.๓ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(๑) นายชัยันต์ เนตรประทัย	นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์
(๒) นางสาวศิวพร ถมยา	นิติกรชำนาญการ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์
(๓) นางสาวอุทัยวรรณ สถานานันท์	นิติกรชำนาญการ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

๓.๔ สำนักงานอัยการสูงสุด

นายธนาวิช วงศารอนนี

อัยการประจำกอง

๓.๕ สำนักงานศาลยุติธรรม

- (๑) นายคด บุนนาค

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ประจำสำนักประธาน
ศาลฎีกา

- (๒) นายชัยรัตน์ วงศ์วีรธรรม

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ประจำสำนักประธาน
ศาลฎีกา

- (๓) นางสาวเปรมรัตน์ วิจารณายाय

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ประจำสำนักประธาน
ศาลฎีกา

๓.๖ สำนักงานค้ำประกัน

พันตำรวจเอก วัฒนา แก้วดวงเทียน

ผู้กำกับการกลุ่มงานป้องกันปราบปราม
กอบขังคับการปราบปรามการกระทำผิดต่อ^๑
เด็ก เยาวชน และสตรี

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการได้เชิญมาเข้าร่วมแสดงความคิดเห็น คือ

๔.๑ กรรมการปักธงชัย

- (๑) นายอนุพงษ์ วงศ์มูด

หัวหน้ากลุ่มมาตรฐานและระบบการ
ทะเบียนทั่วไป

- (๒) นายสุโภสร พึงบุญ

เจ้าหน้าที่ระบบข้อมูลการทะเบียนทั่วไป

๔.๒ ที่ว่าการอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี

- (๑) นายสุรินทร์ ทรงสารแก้ว

นายที่ว่าการอำเภอบ้านบึง

- (๒) นายนิติ วิวัฒน์วนิช

ปลัดที่ว่าการอำเภอบ้านบึง

๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้เสนอคำเปลี่ยนคิด

๖. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำประภาก	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	แก้ไขมาตรา ๕
มาตรา ๔	เพิ่มมาตรา ๕/๑
มาตรา ๕	เพิ่มมาตรา ๑๙/๑
มีกรรมการข้อส่วนความเห็น	มีการแก้ไข
นางวารุสุดี สุวรรณปริสุทธิ์ (กรรมการ) ขอส่วนความเห็น โดยขอให้แก้ไขมาตรา ๑๙/๑ เป็น ดังนี้	

"มาตรา ๑๙/๑ ห้ามนิให้ผู้ใดหรือผู้สืบสานโถทศิใช้อุบາ�หลอกลวง บุ้งเข็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อันนาจกรอบจำกัดลงธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจ หรือเป็นคนกล้ากระทำการซักจุ่งโดยให้ค่าจ้างหรือค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นๆ ที่นิควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความอินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม"

มาตรา ๖	เพิ่มวรรคสองของมาตรา ๒๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗	เพิ่มวรรคสองของมาตรา ๒๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘	เพิ่มมาตรา ๓๑/๑	มีการแก้ไข
มาตรา ๙	แก้ไขมาตรา ๓๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐	เพิ่มมาตรา ๓๕/๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑	เพิ่มมาตรา ๓๙/๑	ไม่มีการแก้ไข

๗. ข้อสังเกตของคณะกรรมการชิการวิสามัญ

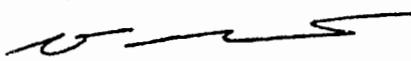
คณะกรรมการชิการวิสามัญได้พิจารณาเรื่องพระราชบัญญัติฉบับนี้ เริ่มต้นแต่ชื่อร่างพระราชบัญญัติ กำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบเรื่องแล้ว และเห็นว่าควรเสนอเป็นข้อสังเกตไว้ท้ายร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา โดยคณะกรรมการชิการเห็นสมควรให้แก่ไขเพิ่มเติมในส่วนของหลักการใน (๓) และ (๖) เป็นดังนี้

“หลักการ

(๓) กำหนดห้ามนิไห์ศูนได้ใช้อุบัขหลอกลวง บุ้นเย็น ใช้กำลังประทุยร้าย ใช้อำนาจครอบจักร sidelit กล่องธรรน หรือใช้ชีวิตขึ้นใจด้วยประการอื่นใด หรือเป็นกันกลางกระทำการซักถุงโดยให้ค่าจ้างหรือค่าตอบแทนหรือประไชชน์อ่ายอิงอื่นที่นิควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนดังกล่าว (เพิ่มมาตรา ๑๘/๑ และมาตรา ๓๔/๑)

(๖) แก้ไขอัตราโทษปรับให้เหมาะสมแก่ผู้ดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือพาหรือจัดส่งเด็กออกไปนอกกราชอาณาจักรเพื่อวัตถุประสงค์ให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยไม่ได้รับอนุญาต ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔”

๘. ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมและข้อสังเกตของคณะกรรมการชิการวิสามัญ มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายสรวุฒิ เมืองจำลองก์)

เลขานุการคณะกรรมการชิการวิสามัญ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๗๒ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้การเลิกรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยการเลิกรับบุตรบุญธรรมที่เป็นเด็ก ผู้รับบุตรบุญธรรม จะต้องเข้าสู่กระบวนการปรึกษาเยี่ยมฯเพื่อคำนิการแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสัมพันธ์ในเบื้องต้น ก่อนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎหมาย และผู้รับบุตรบุญธรรมยังมีหน้าที่เสียค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูและการศึกษาแก่เด็กนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ และเพิ่มมาตรา ๓๑/๑)

(๒) กำหนดให้อ้วกว่าการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศซึ่งเป็นประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาฯว่าด้วยการหุ้นครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ มีผลเป็นการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยชอบด้วยกฎหมายในประเทศไทย (เพิ่มมาตรา ๕/๑)

(๓) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดใช้ขบขยหลอกลวง บุ้งชี่ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดกฎหมาย หรือใช้วิธีข่มขืน หรือเป็นคนกลางกระทำการซักจูงโดยให้ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มิควรได เพื่อให้ไดนาซึ่งความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนดังกล่าว (เพิ่มมาตรา ๑๘/๑ และมาตรา ๑๔/๑)

(๔) กำหนดให้การสอนคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ และความเหมาะสมของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมาย (เพิ่มมาตรา ๒๑ วรรคสอง)

(๕) กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาขยายระยะเวลาการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมออกໄไปได้อีกไม่เกินสามเดือนในกรณีที่มีพฤติกรรมผิดกฎหมายที่ทำให้ไม่อายจดทะเบียนภายในกำหนดเวลาได้ (เพิ่มมาตรา ๒๕ วรรคสอง)

(๖) แก้ไขอัตราไทยปรับผู้คำนิการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือพาหารือขัดสั่งเด็กออกไปนอกราชอาณาจกรเพื่อวัตถุประสงค์ให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยไม่ได้รับอนุญาต ให้เหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕)

(๗) กำหนดให้ผู้กระทำการผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ มาตรา ๑๙ หรือ มาตรา ๑๙/๑ นอกราชอาณาจกร โดยรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย ต้องรับโทษในราชอาณาจกร และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม (เพิ่มมาตรา ๑๙/๑)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบกบัญญัติ
นางประการที่ขังไม่ต้องคดถังกับอนุสัญญาว่าด้วยการศูนย์รองเด็กและความร่วมมือในการรับรอง
บุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ และพิธีสารเดียกรับต่อท้ายอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่อง การค้าเด็ก
การค้าประเวณีเด็ก และสื่อสารกที่เกี่ยวกับเด็กซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี สมควรกำหนดให้การรับ
เด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศ ซึ่งได้กระทำตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรับ
เด็กเป็นบุตรบุญธรรมของประเทศไทยเป็นภาคีแห่งอนุสัญญาดังกล่าวแล้วมีผลเป็นการรับเด็ก
เป็นบุตรบุญธรรมโดยชอบด้วยกฎหมายในประเทศไทย และกำหนด ไทยผู้ที่ใช้อำนาจโดยมิชอบ
หรือเป็นคนกลางโดยมีค่าตอบแทนที่มิควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความขยันยอมในการรับเด็ก
เป็นบุตรบุญธรรม และกำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๖ มาตรา ๘ หรือมาตรา ๙/๑ ซึ่งกระทำ
นอกราชอาณาจักร โดยรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย ต้องรับโทษภายในราชอาณาจักร
นอกสถานี สมควรกำหนดให้มีการเพิ่มบทปรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ตลอดจนกำหนดแนวทางในการสอน
คุณสมบัติของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และขยายระยะเวลาในการจดทะเบียนรับเด็ก
เป็นบุตรบุญธรรมออกไปได้ หากมีพฤติกรรมผิดกฎหมายที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการจดทะเบียน
ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

พระราชบัญญัตินี้เป็นทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดนี้ไว้แล้วแต่วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕ เพื่อคุ้มครองเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม การขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม การจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และการเลิกรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

"มาตรา ๕/๑ การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศซึ่งเป็นประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาฯ ค้าขการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ โดยหน่วยงานซึ่งมีอำนาจของประเทศดังกล่าวรับรองว่าได้ปฏิบัติตามอนุสัญญาข้างต้นแล้ว และการรับบุตรบุญธรรมนั้น ไม่ขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อยหรือศิลธรรมอันดีของประชาชน ให้ถือว่าเป็นการติดต่อซึ่งรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามพระราชบัญญัตินี้"

ให้รัฐนគรมมีอำนาจประกาศฯรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

"มาตรา ๘/๑ ห้ามนิให้ผู้ใดใช้อุบัติหลอกลวง บุ่มเบญ ใช้กำลังประทุยร้าย ใช้อำนาจครอบจักรองอำนาจ หรือใช้วิธีบ่นเรียนใจด้วยประการอื่นใด หรือเป็นคนกลางกระทำการชักจูงโดยให้ค่าจ้างหรือค่าตอบแทนหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มีควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม"

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติ การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

"การสอนคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และความเหมาะสมของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมาย"

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

“ในกรณีพิจารณาอนุมัติการรับบุตรบุญธรรมที่ทำให้มิอาจดำเนินการดังทະเบียนภายใต้
กำหนดเวลาตามวาระหนึ่งได้ ให้คณะกรรมการพิจารณาข่ายระหว่างเวลาการอนุมัติการรับเด็ก
เป็นบุตรบุญธรรมออกไปอีกไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่พิจารณาอนุมัตินั้น ให้สิ้นสุดลง”

**มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็ก
เป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒**

“มาตรา ๑๑/๑ ในกรณีที่ผู้รับบุตรบุญธรรมประسังค์จะเลิกรับบุตรบุญธรรม
หากบุตรบุญธรรมนั้นยังเป็นเด็ก ก่อนที่จะมีการขอคัดทะเบียนเลิกรับบุตรบุญธรรมหรือก่อนที่จะเขียน
คำร้องต่อศาลตามมาตรา ๑๕๕๙/๑๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้รับบุตรบุญธรรม
จะต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสัมพันธ์ในเมืองด้วย
และจะต้องเข้าสู่กระบวนการให้คำปรึกษาเยียวยาก่อน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

ในกรณีที่มีการเลิกรับบุตรบุญธรรม หากบุตรบุญธรรมนั้นยังเป็นเด็ก และเด็กนั้น
เคยอยู่ในความปกครองของสถานสงเคราะห์ในขณะที่มีการคัดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
หรือไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่จะถูกลดเด็กนั้นต่อไป ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ
เพื่อจัดให้เด็กได้รับการสงเคราะห์หรือหุ้นส่วนของสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการหุ้นส่วนเด็ก
โดยผู้รับบุตรบุญธรรมที่เลิกรับบุตรบุญธรรมนั้นซึ่งคงมีหน้าที่ในการเสียค่าใช้จ่ายในการอุปการะเด็งคุ
และการศึกษาตามสมควรและตามความสามารถสามารถของตนจนกว่าเด็กนั้นจะบรรลุนิติภาวะ และจ้าต้อง^๑
เสียค่าใช้จ่ายในการอุปการะเด็งคุต่อไปหากเด็กนั้นเป็นผู้ทุพพลภาพและหาเด็งคุเองไม่ได้
แม้ว่าจะบรรลุนิติภาวะแล้ว เงื่อนไขในการปฏิบัติบุตรบุญธรรมกระทำการต้องด้วยมาตรา ๑๕๕๙/๑๑ (๑)
(๒) (๓) หรือ (๔) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือมีผู้รับบุตรบุญธรรมผู้อื่นรับอุปการะ
เด็งคุ บุตรบุญธรรมด้วยนั้นไม่มีสิทธิได้รับอุปการะเด็งคุตามความในมาตรานี้ ทั้งนี้ ในการเรียกร้อง
ค่าใช้จ่ายในการอุปการะเด็งคุและการศึกษาดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการและ
พนักงานอัยการจะฟ้องคดีแทนก็ได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็ก
เป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระวังไทยชาฤกไม่เกินสามปี
หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็ก
เป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

"มาตรา ๓๔/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘/๑ ต้องระวังไทยชาฤกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบปี
หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็ก
เป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

"มาตรา ๓๘/๑ ผู้ใดกระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ มาตรา ๑๘
หรือมาตรา ๑๘/๑ นอกราชอาณาจักร โดยรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย ผู้นั้นต้องรับโทษ
ในราชอาณาจักร และให้นำบทบัญญัตามาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม"

.....
.....

วุฒิสภาพัตองพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

(๓๙)

ด่วนที่สุด

ที่ สพ ๐๐๑๔/๑๒๕๐๖

สำนักงานเลขานุการรัฐสภา	๒๒
เลขที่	๒๘ ๑.๘. ๒๕๕๒
เวลา	๑๖.๐๗.๖

สภาพัฒนราษฎร
ถนนอู่ทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๘ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกการและเหตุผล
และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ด้วยในคราวประชุมสภาพัฒนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกันร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ฉบับนี้จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๕๖

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายชัย ชิดชอบ)

ประธานสภาพัฒนราษฎร

กลุ่มงานัญคติ
รับที่...๒๓(๗).../๒๕๕๒
รับที่...๒๘.../๗.๐.../๒๕๕๒
เวลา...๑๖.๖๙...
สำนักการประชุม

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่๒๓(๗),๗๙ วันที่๒๘/๗/๕๒
เวลา...๑๖.๖๙... ถึง...๗.๓๐...
สำนักการประชุม

สำนักงานเลขานุการสภาพัฒนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๓๖

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ชื่อสภាឡผู้แทนราชภารแทนขอบแล้ว

ในการพิจารณา_r่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ซึ่งคณะกรรมการตีเป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
ในคราวประชุมสภាឡผู้แทนราชภาร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๓ พฤษภาคม
๒๕๕๒ และด้วยกรรมการวิสามัญขึ้นคณะกรรมการนี้เพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมการอิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้
เสนอต่อสภាឡผู้แทนราชภาร

ในคราวประชุมสภាឡผู้แทนราชภาร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่
๒๓ กันยายน ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกัน
ร่างพระราชบัญญัตินี้ แล้วให้เสนอต่ออุปถิสภารเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภាឡผู้แทนราชภารส่งให้กับสภารเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๒

(นายสุวิจักษณ์ นาควัชระ)

รองเลขานุการสภាឡผู้แทนราชภาร ปฏิบัติราชการแทน
เลขานุการสภាឡผู้แทนราชภาร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้การเลิกรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยการเลิกรับบุตรบุญธรรมที่เป็นเด็ก ผู้รับบุตรบุญธรรม จะต้องเข้าสู่กระบวนการปรึกษาเยียวยาเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสัมพันธ์ในเบื้องต้น ก่อนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎหมาย และผู้รับบุตรบุญธรรมยังมีหน้าที่เสียค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูและการศึกษาแก่เด็กนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ และเพิ่มมาตรา ๓๑/๑)

(๒) กำหนดให้อ้วนการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศซึ่งเป็นประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาฯ ด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ มีผลเป็นการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยชอบด้วยกฎหมายในประเทศไทย (เพิ่มมาตรา ๕/๑)

(๓) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดใช้อุบາຍหลอกลวง ชู้เชี้ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้ออำนาจครอบงำ ผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจ หรือเป็นคนกลางกระทำการซักจูงโดยให้ค่าจ้างหรือค่าตอบแทน หรือประโยชน์อย่างอื่นที่มิควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนดังกล่าว (เพิ่มมาตรา ๑๘/๑ และมาตรา ๓๙/๑)

(๔) กำหนดให้การสอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ และความเหมาะสมของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายระหว่างประเทศ (เพิ่มมาตรา ๒๑ วรรคสอง)

(๕) กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาขยายระยะเวลาการจดทะเบียนรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรมออกใบได้ก่อนไม่เกินสามเดือนในกรณีที่มีพฤติกรรมผิดปกติที่ทำให้ไม่อาจจดทะเบียน ภายในกำหนดเวลาได้ (เพิ่มมาตรา ๒๙ วรรคสอง)

(๖) แก้ไขอัตราโทษปรับผู้ดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือพา หรือจัดส่งเด็กออกไปนอกอาณาจักรเพื่อวัตถุประสงค์ให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยไม่ได้รับอนุญาต ให้เหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙)

(๗) กำหนดให้ผู้กระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๘/๑ นอกอาณาจักร โดยรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย ต้องรับโทษ ในราชอาณาจักร และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม (เพิ่มมาตรา ๓๙/๑)

เหตุผล

โดยที่พระราชนบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบันทบัญญัติบางประการ ที่ยังไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรม ระหว่างประเทศ และพิธีสารเลือกรับต่อท้ายอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่อง การค้าเด็ก การค้าประเวณี เด็ก และสื่อعلامกที่เกี่ยวกับเด็กซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี สมควรกำหนดให้การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ในต่างประเทศ ซึ่งได้กระทำการหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาดังกล่าวแล้วมีผลเป็นการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยชอบ ด้วยกฎหมายในประเทศไทย และกำหนดโทษผู้ที่ใช้อำนาจโดยมิชอบ หรือเป็นคนกลางโดยมีค่าตอบแทน ที่มิควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และกำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๖ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙/๑ ซึ่งกระทำนอกราชอาณาจักร โดยรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย ต้องรับโทษภัยในราชอาณาจักร นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้มีการเยียวยาแก่ไขปัญหากรณีการเลิกรับ บุตรบุญธรรมและกำหนดค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูภายหลังเลิกรับบุตรบุญธรรม ตลอดจนกำหนด แนวทางในการสอบคุณสมบัติของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และขยายระยะเวลาในการจดทะเบียน รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมออกไปได้ หากมีพฤติการณ์พิเศษที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการจดทะเบียน ภายใต้ระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะกรรมการ เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
พระราชบัญญัตินี้เมื่อบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติ
ให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตร
บุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ เพื่อคุ้มครองเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม การขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
การจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และการเลิกรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๕/๑ การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศซึ่งเป็นประเทศที่เป็นภาคี แห่งอนุสัญญาฯ ด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ โดยหน่วยงานซึ่งมีอำนาจของประเทศดังกล่าวรับรองว่าได้ปฏิบัติตามอนุสัญญาข้างต้นแล้ว และการรับบุตรบุญธรรมนั้นไม่ขัดต่อกฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้ถือว่า เป็นการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามพระราชบัญญัตินี้”

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศรายชื่อประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาฯ ด้วยการคุ้มครองเด็ก และความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๕/๑ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้อุบัtyหลอกหลวง ชู้เข็ญ ใช้กำลังประทุร้าย ใช้อ่านเจ ครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด หรือเป็นคนกลางกระทำการซักจูงโดยให้ ค่าจ้างหรือค่าตอบแทนหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มิควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรม”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติ การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

“การสอนคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่และความเหมาะสมสม ของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติ การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

“ในกรณีมีพฤติการณ์พิเศษที่ทำให้มิอาจดำเนินการจดทะเบียนภายใต้กฎหมาย ในกำหนดเวลา ตามวรรคหนึ่งได้ ให้คณะกรรมการพิจารณาขยายระยะเวลาการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม ออกไปอีกไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่พฤติการณ์พิเศษนั้นได้ลืมสุดลง”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็ก เป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๓๑/๑ ในกรณีที่ผู้รับบุตรบุญธรรมประสงค์จะเลิกรับบุตรบุญธรรม หากบุตรบุญธรรมนั้นยังเป็นเด็ก ก่อนที่จะมีการขอจดทะเบียนเลิกรับบุตรบุญธรรมหรือก่อนที่จะยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๑๕๙/๓๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้รับบุตรบุญธรรมจะต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสัมพันธ์ในเบื้องต้น และจะต้องเข้าสู่กระบวนการให้คำปรึกษาเยียวยาก่อน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่มีการเลิกรับบุตรบุญธรรม หากบุตรบุญธรรมนั้นยังเป็นเด็ก และเด็กนั้นเคยอยู่ในความปกครองของสถานสงเคราะห์ในขณะที่มีการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่จะดูแลเด็กนั้นต่อไป ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเพื่อจัดให้เด็กได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก โดยผู้รับบุตรบุญธรรมที่เลิกรับบุตรบุญธรรมนั้นยังคงมีหน้าที่ในการเสียค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูและการศึกษาตามสมควรและตามความสามารถของตนจนกว่าเด็กนั้นจะบรรลุนิติภาวะ และจำต้องเสียค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูต่อไปหากเด็กนั้นเป็นผู้ทุพพลภาพและหาเลี้ยงต้นเงินไม่ได้ แม้ว่าจะบรรลุนิติภาวะแล้ว เว้นแต่ในกรณีที่บุตรบุญธรรมกระทำการต้องด้วยมาตรา ๑๕๙/๓๓ (๑) (๒) (๓) หรือ (๖) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือมีผู้รับบุตรบุญธรรมผู้อื่นรับอุปการะเลี้ยงดู บุตรบุญธรรมผู้นั้นไม่มีลิทธิได้ค่าอุปการะเลี้ยงดูตามความในมาตรานี้ ทั้งนี้ ในการเรียกร้องค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดู และการศึกษาดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการและพนักงานอัยการจะฟ้องคดีแทนก็ได้”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๓๔/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘/๑ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๓๘/๑ ผู้ได้กระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ มาตรา ๑๙
หรือมาตรา ๑๙/๑ นอกราชอาณาจักร โดยรัฐบาลไทยหรือคณไทยเป็นผู้เสียหาย ผู้นั้นต้องรับโทษ
ในราชอาณาจักร และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

.....
.....

ถูกต้องตามนิติของสภากฎแทนราชภาร

(นางสุภาวดี ตันตรกุล)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ ๑

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขานุการสภากฎแทนราชภาร

เรื่องสืบฯที่ ๖๕๓/๒๕๕๑

**บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....**

คณะกรรมการได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๕๙ วรรคท้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติบางประการที่ยังไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ และพิธีสารเลิกรับต่อท้ายอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่องการค้าเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อโฆษณาที่เกี่ยวกับเด็กซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี สมควรกำหนดให้การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศ ซึ่งได้กระทำการหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมของประเทศไทยที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาดังกล่าวแล้วมีผลเป็นการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยชอบด้วยกฎหมายในประเทศไทย และกำหนดโทษผู้ที่ใช้อำนาจโดยมิชอบหรือเป็นคนกลางโดยมีค่าตอบแทนที่มิควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และกำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๖ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๘/๑ ซึ่งกระทำการอุตสาหกรรม โดยรัฐบาลไทยหรือคุณภาพไทยเป็นผู้เสียหาย ต้องรับโทษภัยในราชอาณาจักร นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้มีการเยียวยาแก่ไขปัญหากรณีการเลิกรับบุตรบุญธรรมและกำหนดค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูภายหลังเลิกรับบุตรบุญธรรม ตลอดจนกำหนดแนวทางในการสอบคุณสมบัติของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และขยายระยะเวลาในการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมออกไปได้ หากมีพฤติกรรมที่พิเศษที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการจดทะเบียนภายในระยะเวลาที่กฤษฎีกากำหนด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดให้การเลิกรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยการเลิกรับบุตรบุญธรรมที่เป็นเด็กผู้รับบุตรบุญธรรมจะต้องเข้าสู่กระบวนการปรึกษาเยียวยาเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาความสัมพันธ์ในเบื้องต้นก่อนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และผู้รับบุตรบุญธรรมยังมีหน้าที่เสียค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูและการศึกษาแก่เด็กนั้น (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ และร่างมาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๓๑/๑)

๒.๒ กำหนดให้การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมในต่างประเทศ ซึ่งเป็นประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศมีผลเป็นการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยชอบด้วยกฎหมายในประเทศไทย (ร่างมาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๕/๑)

๒.๓ กำหนดห้ามให้ผู้ใดใช้อุบัติหลอกลวง ซุ่มซีอิจ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดกฎหมาย หรือใช้วิธีชั่วชั้นใจ หรือเป็นคนกลางกระทำการซักจูงโดยให้ค่าจ้างหรือค่าตอบแทนหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มิควรได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความยินยอมในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม และกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนดังกล่าว (ร่างมาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๑๘/๑ และร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๓๘/๑)

๒.๔ กำหนดให้การสอบคุณสมบัติและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ และความเหมาะสมของผู้ขอรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๒๑ วรรคสอง)

๒.๕ กำหนดให้คณะกรรมการการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมมีอำนาจพิจารณาขยายระยะเวลาการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมออกไปได้อีกไม่เกินสามเดือนในกรณีที่มีพฤติกรรมพิเศษที่ทำให้ไม่อาจจดทะเบียนภายใต้กำหนดเวลาได้ (ร่างมาตรา ๗ เพิ่มมาตรา ๒๙ วรรคสอง)

๒.๖ แก้ไขอัตราไทยปรับผู้ดำเนินการเพื่อให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม หรือ พาหรือจัดส่งเด็กออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อวัตถุประสงค์ให้มีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม โดยไม่ได้รับอนุญาต ให้หน่วยสนับสนุน (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘)

๒.๗ กำหนดให้ผู้กระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖ มาตรา ๑๘ หรือ มาตรา ๑๘/๑ นอกราชอาณาจักร โดยรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย ผู้นี้ต้องรับโทษในราชอาณาจักร และให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๑ เพิ่มมาตรา ๓๘/๑)

๓. อนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม

๓.๑ อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือในการรับรองบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ (Hague Convention on the Protection of children and Cooperation in Respect of Intercountry Adoption)

ข้อ ๒๓

(๑) การรับบุตรบุญธรรมซึ่งรับรองถูกต้องโดยหน่วยงานซึ่งมีอำนาจของรัฐที่มีการรับบุตรบุญธรรมว่าได้ทำตามอนุสัญญานี้ จะได้รับการรับรองโดยผลของกฎหมายในรัฐคู่สัญญาอื่น หนังสือรับรองจะระบุว่าความตกลงตามข้อ ๑๗ อนุ.ค. ได้ให้เมื่อใด และโดยผู้ใด

(๒) ณ เวลาลงนาม ให้สัตยาบัน ยอมรับ เท็นชอน หรือภาคภานุวัติ แต่ละรัฐคู่สัญญาจะบอกกล่าวต่อผู้ดูแลอนุสัญญานี้ถึงชื่อและการกิจของสำนักงานหรือหน่วยงานซึ่งมีอำนาจทำหนังสือรับรองในรัฐนั้น ทั้งจะแจ้งการเปลี่ยนแปลงในการตั้งหน่วยงานเหล่านี้ ต่อผู้ดูแลด้วย*

* Article 23

(1) An adoption certified by the competent authority of the State of the adoption as having been made in accordance with the Convention shall be recognized by operation of law in the other Contracting States. The certificate shall specify when and by whom the agreements under Article 17, sub-paragraph c, were given.

(2) Each Contracting State shall, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, notify the depositary of the Convention of the identity and the functions of the authority or the authorities which, in that State, are competent to make the certification. It shall also notify the depositary of any modification in the designation of these authorities.

ข้อ ๒๔ การรับรองการรับบุตรบุญธรรมอาจถูกปฏิเสธในรัฐคู่สัญญา หากการรับบุตรบุญธรรมนั้นขัดต่อนโยบายสาธารณะอย่างเจ้มแจ้ง โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็ก^๖

๓.๒ พิธีสารเลือกรับต่อห้ายอนบุญลัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่อง การค้าเต็ก การค้าประเวณีเต็ก และสื่อلامกที่เกี่ยวกับเด็ก (Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the sale of children, child prostitution and child pornography)

ข้อ ๓

๑. รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องประกันว่า อย่างน้อย การกระทำและกิจกรรม ต่อไปนี้ครอบคลุมอยู่ภายใต้กฎหมายอาญาหรือกฎหมายที่มีโทษทางอาญาอย่างเดjmที่ ไม่ว่าความผิดทั้งหลาย เช่นว่านั้นจะกระทำภายในประเทศหรือข้ามชาติ หรือกระทำในลักษณะ ส่วนบุคคลหรือในลักษณะที่จัดเป็นองค์กร

(ก) ในครอบความหมายของการค้าเต็ก ตามนิยามในข้อ ๒

(๑) การเสนอ การส่งมอบ หรือการรับไว้ชั่งเด็ก โดยวิธีการใด ก็ตาม เพื่อความมุ่งประสงค์ในการ

ก. แสวงประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบจากเด็ก

ข. จัดส่งอวัยวะของเด็กเพื่อผลกำไร

ค. เข้ามีส่วนเกี่ยวข้องของเด็กในการบังคับใช้แรงงาน

(๒) ความยินยอมที่เกิดจากการถูกชักจูงอย่างไม่เหมาะสม ในฐานะ ที่เป็นคนกลางในการเจรจาเพื่อการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมซึ่งเป็นการละเมิดตราสารระหว่างประเทศทางกฎหมายในเรื่องการรับบุตรบุญธรรมที่ใช้บังคับอยู่

(ข) การเสนอ การได้มา การจัดหาหรือการจัดให้ชั่งเด็กเพื่อการค้า ประเวณีเต็กตามนิยามในข้อ ๒

(ค) การผลิต การแจกจ่าย การเผยแพร่ การนำเข้า การส่งออก การเสนอ การขาย หรือการครอบครองเพื่อความมุ่งประสงค์ดังกล่าวซึ่งสื่อلامกที่เกี่ยวกับเด็ก ตามนิยามในข้อ ๒^๗

^๖ Article 24

The recognition of an adoption may be refused in a Contracting State only if the adoption is manifestly contrary to its public policy, taking into account the best interests of the child.

^๗ Article 3

1. Each State party shall ensure that, as a minimum, the following acts and activities are fully covered under its criminal or penal law, whether these offences are committed domestically or transnationally or on an individual or organized basis:

(a) In the context of sale of children as defined in article 2 :

(i) The offering, delivering or accepting, by whatever means, a child for the purpose of:

- a. Sexual exploitation of the child;
- b. Transfer of organs of the child for profit;
- c. Engagement of the child in forced labour;

(ii) Improperly inducing consent, as an intermediary, for the adoption of a child in violation of applicable international legal instruments on adoption;

(b) Offering, obtaining, procuring or providing a child for child prostitution, as defined in article 2;

(c) Producing, distributing, disseminating, importing, exporting, offering, selling or possessing for the above purposes child pornography as defined in article 2.

**Hague Convention on the Protection of children and cooperation in Respect
Intercountry Adoption**

ឧប្បជ្ជមានរាជក្រឹតាគ្រោះការប្រើប្រាស់និងការរំសៀវភៅនូវអាមេរិកខាងក្រោមដែលបានបញ្ជាក់ថា នីមួយៗនឹងបានបញ្ចប់ការបង្ហាញបុរាណុប្បាយរបស់ខ្លួន។

<p>Declaration on Social and Legal Principles relating to the Protection and Welfare of Children, with Special Reference to Foster Placement and Adoption Nationally and Internationally (General Assembly Resolution 41/85, of 3 December 1986).</p> <p><i>Have agreed upon the following provisions:-</i></p>	<p>ທັງສັນຕິພາບແຫ່ງດີເກີດທີ່ຂ່າຍກັບການຊັ້ນການ ແຫ່ງດີເກີດທີ່ກົດໆໃຫ້ມີການ ຮັດກາງໂຄບກົງວຸປັດນິກ ແລະກາຮັບນຸ້ມາ ຮ່ວມກາງໃນປະເທດ ນະຄະຫຼວງປະເທດ (ນີ້ ມີລັດຖະບານທີ່ 41/85 ພຶສວັນທີ 3 ສັນວັນ 1986) ທັກອງຮັບນັກນູ້ຢູ່ທີ່ຕັ້ງທີ່ໄປນີ້</p>
<p>CHAPTER I – SCOPE OF THE CONVENTION</p>	<p>ໜ້າວັດ 1 – ຂອບພາຫະຂອງອຸປະນຸມາ</p>
<p>Article 1</p> <p>The objects of the present Convention are -</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) to establish safeguards to ensure that intercountry adoptions take place in the best interests of the child and with respect for his or her fundamental rights as recognized in international law; (b) to establish a system of cooperation amongst Contracting States to ensure that those safeguards are respected and thereby prevent the abduction, the sale of, or traffic in children; (c) to secure the recognition in Contracting States of adoptions made in accordance with the Convention. 	<p>ໜ້າ 1</p> <p>ຈຳກຸດປະເທດທີ່ຂອງອຸປະນຸມານີ້ “ໄດ້ນຳ” (ກ) ເພື່ອກ່ອດໍານັກປະກິບໄຟ້ນັ້ນໃຈ່ວ່າ ດາວັນ ນຸ້ມາຮ່ວມກາງນ່າງປະເທດນີ້ນີ້ໄປໄລ ອົບ ຊາຍຕຸດທີ່ກົດໆ ແລະດ້ວຍກວາມເກາະພໍດີກິ່ນ ນູ້ມາໃຫຍ່ອ່ານຸ້ມາ ຕາມທີ່ວັນຮອງໃນກຸ່ມາຍະຫວ່າງ ປະເທດ</p> <p>(ຂ) ເພື່ອກ່ອດໍານັກກວານຮ່ວມມືອະນ່າງຮູ້ງ ສັນຍາ ເພື່ອໃຫ້ນັ້ນໃຈ່ວ່າກໍດັກປະກິບເຫັນໄດ້ ຮັບການເຄາະພ ແລະເປັນການມີຜົນກັນການເສັກພາ ດາວ ຈາກຫົວໝາກກັດ໌ກົດ໌</p> <p>(ກ) ເພື່ອປະກິບການຮັບຮ່ວມກາງຮັບນຸ້ມາຮ່ວມ ຈຳກຸດປະກິບນູ້ມານີ້.</p>
<p>Article 2</p> <p>(1) The Convention shall apply where a child habitually resident in one Contracting State (“the State of origin”) has been, is being, or is to be moved to another Contracting State (“the receiving State”) either after his or her adoption in the State of origin by spouses or a person habitually resident in the receiving State, or for the purposes of such an adoption in the receiving State</p>	<p>ໜ້າ 2.</p> <p>(1) ອຸປະນຸມານີ້ໄສກັບການໃຈ່ເພື່ອມີເດືອນທີ່ອຸປະກິດ ໃນຮູ້ງສັນຍານີ້ (ຮັກກິນນິດ) ໄດ້ຖອກ ກາລົງຖອກ ທົວທີ່ຈະຖືກໄກໄປຜ່ອອິດຮູ້ງສັນຍານີ້ (ຮັກ ຮັບ) ໄນຈຳກັດໍາກວາມຮັບນຸ້ມາຮ່ວມໃນຮັກກິນນິດ ໄລຍະຕຸດຫາວັດນຸ້ມາຮ່ວມໃນຮັກກິດໃນຮູ້ງ ຮັບທີ່ຈະກົດໆກວາມນູ້ທີ່ກົດໆໃນຮັກກິດໃນຮູ້ງ ຮັບທີ່ຈະກົດໆກວາມນູ້ທີ່ກົດໆໃນຮັກກິດໃນຮູ້ງ</p>

- (2) such persons, institutions and authorities have given their consent freely, in the required legal form, and expressed or evidenced in writing;
- (3) the consents have not been induced by payment or compensation of any kind, and have not been withdrawn, and
- (4) the consent of the mother, where required, has been given only after the birth of the child; and
- (d) have ensured, having regard to the age and degree of maturity of the child, that
- (1) he or she has been counselled and duly informed of the effects of the adoption and of his or her consent to the adoption, where such consent is required,
- (2) consideration has been given to the child's wishes and opinions,
- (3) the child's consent to the adoption, where such consent is required, has been given freely, in the required legal form, and expressed or evidenced in writing, and
- (4) such consent has not been induced by payment or compensation of any kind.

Article 5

An adoption within the scope of the Convention shall take place only if the competent authorities of the receiving State

- (a) have determined that the prospective adoptive parents are eligible and suited to adopt;

- (2) บุคคล สถาบัน แห่งการเมืองและองค์กรต่างๆ ให้ได้ความยินยอมโดยอิสระ ตามแบบที่กฎหมายกำหนด ให้แต่ละของท้องที่มีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษร
- (3) ความยินยอมนี้ให้ถูกชักจูงโดยการท้าทายหรือการกดดันไม่ว่าชนิดใด และไม่มีการเด็ดขาดและ
- (4) ความยินยอมของบุตรคุณในการเด็กที่เข้าเป็น ให้ได้แก่เยาวชนจากการเด็จช่องซึ่งทำให้เกิดผลและ
- (e) ให้แน่ใจแล้ว ให้เด็กนี้ดีดีอย่าง และจะกับบุตร ภาระของเด็ก ว่า
- (1) เด็กได้รับการปรึกษาแนะนำ และได้รับเพียง ความควรดึงดูดของการรับบุตรบุญธรรม และผลของการให้ความยินยอมก่อการรับบุตรบุญธรรม ในกรณีที่เด็กมีความยินยอมเขียนนั้น
- (2) ให้มีการดำเนินดังความประทายค์ แห่งความเห็นของเด็กแล้ว
- (3) ความยินยอมของเด็ก ในกรณีเด็กมีความยินยอมเขียนนั้น ให้ได้รับอธิบาย ตามแบบที่กฎหมายกำหนด ให้แต่ละของท้องที่มีหลักฐาน เป็นลายลักษณ์อักษร และ
- (4) ความยินยอมของเด็กนี้ ไม่ได้ถูกชักจูงโดยการท้าทายหรือการกดดันไม่ว่าชนิดใด
- ข้อ 5
การรับบุตรบุญธรรมภายใต้เงื่อนไขดังนี้
อนุสัญญาฉบับนี้ เกิดขึ้นเฉพาะเมืองที่มีหน่วยงานของรัฐรับ
(ก) ให้พิจารณาแล้วว่า มีความการคุ้มครองบุตร บุญธรรมนี้ด้วยกฎหมายและหน่วยงานที่จะรับบุตร บุญธรรมได้

<p>(b) have ensured that the prospective adoptive parents have been counselled as may be necessary; and</p> <p>(c) have determined that the child is or will be authorized to enter and reside permanently in that State.</p>	<p>(v) ให้แน่ใจแล้วว่ามีการคำปรึกษาบุกรุกอยู่ ครบถ้วนให้รับการปฏิญาณและพันธ์ที่戎เป็นแห่ง^{ชาติ}</p> <p>(vi) ให้พิจารณาพิจารณา แล้วให้รับอนุญาตให้เดิน^{ไปเมืองนอกเป็นการต่อรองในครั้งนั้น}</p>
<p>CHAPTER III – CENTRAL AUTHORITIES AND ACCREDITED BODIES</p>	<p>หมวด ๓ – สำนักงานกลางและหน่วยงานซึ่งได้รับ^{อนุญาต}</p>
<p>Article 6</p> <p>(1) A Contracting State shall designate a Central Authority to discharge the duties which are imposed by the Convention upon such authorities.</p> <p>(2) Federal States, States with more than one system of law or States having autonomous territorial units shall be free to appoint more than one Central Authority and to specify the territorial or personal extent of their functions. Where a State has appointed more than one Central Authority, it shall designate the Central Authority to which any communication may be addressed for transmission to the appropriate Central Authority within that State.</p>	<p>๖</p> <p>(1) รัฐสัญญาจะแต่งตั้งสำนักงานกลางเพื่อทำหน้าที่^{ซึ่งกำหนดโดยตนบุคคลยูนานิรัตน์ของสำนักงาน} ^{ดังกล่าว}</p> <p>(2) สำหรับ รัฐที่มีระบบกฎหมาย หลายระบบ หรือที่มีเขตอำนาจเป็นอิสระ ซึ่งมีสิ่ง สำนักงานกลางหนึ่งแห่ง แต่ระบบทุกอย่างเดียวกัน กับศูนย์กลางหนึ่งสำนักงานกลางตามที่กำหนดไว้ด้าน^{นี้} เดียว ในกรณีที่รัฐที่มีสำนักงานกลางมากกว่าหนึ่ง แห่ง ให้รัฐที่มีสิ่งสำนักงานกลางหนึ่งแห่งเดียว ดำเนินการไม่ได้สำนักงานกลางห้ามรับและทำการติดต่อ^{ด้วยทางอื่นๆ} สำนักงานกลางอื่นๆ ในการดำเนินการในรัฐ นั้นได้</p>
<p>Article 7</p> <p>(1) Central Authorities shall co-operate with each other and promote cooperation amongst the competent authorities in their States to protect children and to achieve the other objects of the Convention.</p> <p>(2) They shall take directly all appropriate measures to -</p>	<p>๗</p> <p>(1) แต่ละสำนักงานกลางจะร่วมมือกัน บรรลุ^{เจริญ} การร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่มีอำนาจใน รัฐของตน เพื่อช่วยเหลือเด็กและครอบครัว^{ด้วย} ประพฤติอันดีของบุคคลยูนานิรัตน์</p> <p>(2) สำนักงานกลางทั้งหมดจะดำเนินการทางการ โดยตรงด้วยความตั้งใจที่ดี</p>

- (a) provide information as to the laws of their States concerning adoption and other general information, such as statistics and standard forms;
- (b) keep one another informed about the operation of the Convention and, as far as possible, eliminate any obstacles to its application.

Article 8

Central Authorities shall take, directly or through public authorities, all appropriate measures to prevent improper financial or other gain in connection with an adoption and to deter all practices contrary to the objects of the Convention.

Article 9

Central Authorities shall take, directly or through public authorities or other bodies duly accredited in their State, all appropriate measures, in particular to –

- (a) facilitate, follow and expedite proceedings with a view to obtaining the adoption;
- (b) promote the development of adoption counselling and post-adoption services in their States;
- (c) provide each other with general evaluation reports about experience with intercountry adoption;
- (d) reply, in so far as is permitted by the law of their State, to justified requests from other Central Authorities or public authorities for information about a particular adoption situation.

- (ก) จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับการรับบุตรบุญธรรมและข้อมูลที่ไว้ในบันทึกของเด็กและแบบบันทึกฐานเด็ก ๆ
- (ข) แจ้งเพื่อกันเรื่องปฏิบัติการตามอนุสัญญา และชี้แจงปัจจัยที่อาจเป็นอุปสรรคให้บันทึกเด็กที่จะเป็นไปได้

๕๘ ๘

ดำเนินการกองกลางศักดินามาตรการด้านเด็กและเยาวชน ทั่วไป โดยครุภารต์โดยผ่านหน่วยงานราชการและหน่วยงานอิสระที่ได้รับการให้ไว้ ให้สนับสนุนการดำเนินการด้านเด็กและเยาวชนที่ดีและส่งเสริมการปฏิบัติที่ดีทั่วไป ซึ่งสอดคล้องไปด้วยที่มาที่หัวข้อเด็กและเยาวชน

๕๘ ๙

ดำเนินการกองกลางศักดินามาตรการด้านเด็กและเยาวชน ทั่วไป โดยครุภารต์โดยผ่านหน่วยงานราชการและหน่วยงานอิสระที่ได้รับอนุญาตจากห้องเรียนรู้เด็กและเยาวชน ให้เด็กและเยาวชน

- (ก) ให้ความสะดวก ติดตาม และช่วยเหลือกระบวนการดำเนินการที่ดีให้บันทึกเด็กและบุญธรรม
- (ข) สนับสนุนการพัฒนาบริการให้เด็กและเยาวชน หน่วยงานบันทึกเด็กและบุญธรรม และบริการด้านการรับบุตรบุญธรรมภายใต้กฎหมายเด็กและเยาวชน

- (ก) จัดรายงานการประเมินผลไทยที่ไว้ เกี่ยวกับประชุมการฝึกอบรมบันทึกเด็กและบุญธรรมระหว่างประเทศให้แก่กัน

- (ก) ตอบแทนที่ก่อให้เกิดภาระทางด้านบุญธรรม สำหรับห้องเรียนรู้เด็กและเยาวชนที่ดำเนินการจัดทำบันทึกเด็กและบุญธรรมที่ดีและสนับสนุนการรับบุตรบุญธรรมและการพัฒนา

<p>Article 10</p> <p>Accreditation shall only be granted to and maintained by bodies demonstrating their competence to carry out properly the tasks with which they may be entrusted.</p> <p>Article 11</p> <p>An accredited body shall</p> <ul style="list-style-type: none"> (A) pursue only non-profit objectives according to such conditions and within such limits as may be established by the competent authorities of the State of accreditation; (b) be directed and staffed by persons qualified by their ethical standards and by training or experience to work in the field of intercountry adoption; and (c) be subject to supervision by competent authorities of that State as to its composition, operation and financial situation. <p>Article 12</p> <p>A body accredited in one Contracting State may act in another Contracting State only if the competent authorities of both States have authorized it to do so.</p> <p>Article 13</p> <p>The designation of the Central Authorities and, where appropriate, the extent of their functions, as well as the names and addresses of the accredited bodies shall be communicated by each Contracting State to the Permanent Bureau of the Hague Conference on Private International Law.</p>	<p>๕๐ ๑๐</p> <p>การอนุญาตจะให้กับและคงไว้ของงานที่ดีและควรรักษา สามารถปฏิบัติงานซึ่งได้รับมอบหมายให้ด้วยถูก ศักดิ์และเหมาะสม</p> <p>๕๐ ๑๑</p> <p>หน่วยงานซึ่งได้รับอนุญาตจะ</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) ดำเนินการด้วยประโยชน์ส่วนรวมไม่เป็นทางการไว้ ตาม สภาพและภาระในเชิงที่สำคัญที่สุดซึ่งไทยอนุญาต งานที่มีชื่อว่าการอนุญาต; (๒) ดำเนินการและประพฤติโดยยุติธรรมซึ่งมีความดูแล ความน่าเชื่อถือของรัฐและให้การพิจารณาร หรือประทับตราซึ่งที่จะทำลายศักดิ์ศรีการรับบุตรบุญ^{ธรรม} ธรรมระหว่างประเทศ และ (๓) อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานที่มี อำนาจของรัฐนั้น เกี่ยวกับเรื่องที่ประทับตรา การ ปฏิบัติงานและภาระทางการเงิน; <p>๕๐ ๑๒</p> <p>หน่วยงานซึ่งได้รับอนุญาตในรัฐด้วยกฎหมายนั้น อาจทำการในอีกรัฐด้วยกฎหมายนั้น เนื่องจาก หน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐที่ลงนามรับได้อนุญาตให้ ดำเนินนั้นได้</p> <p>๕๐ ๑๓</p> <p>แต่ละรัฐด้วยกฎหมายแข่งการที่จะดำเนินกิจกรรม และในการเดินทาง ขอและขอรับเอกสาร ซึ่งแสดงให้เห็นถึงหน่วยงานซึ่งได้รับอนุญาตไปด้วย สำนักงานประจำที่ประชุมทุกและการที่จะดูแล ระหว่างประเทศและหนังสือบุคคล</p>
---	---

<p>CHAPTER IV – PROCEDURAL REQUIREMENTS IN INTERCOUNTRY ADOPTION</p> <p>Article 14</p> <p>Persons habitually resident in a Contracting State, who wish to adopt a child habitually resident in another Contracting State, shall apply to the Central Authority of the State of their habitual residence.</p> <p>Article 15</p> <p>(1) If the Central Authority of the receiving State is satisfied that the applicants are eligible and suited to adopt, it shall prepare a report including information about their identity, eligibility and suitability to adopt, background, family and medical history, social environment, reasons for adoption, ability to undertake an intercountry adoption, as well as the characteristics of the children for whom they would be qualified to care.</p> <p>(2) It shall transmit the report to the Central Authority of the State of origin.</p> <p>Article 16</p> <p>(1) If the Central Authority of the State of origin is satisfied that the child is adoptable, it shall:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) prepare a report including information about his or her identity, adoptability, background, social environment, family history, medical history, including that of the child's family, and any special needs of the child; (b) give due consideration to the child's upbringing and to his or her ethnic, religious and cultural 	<p>หมวด 4 – เรื่องไวยากรณ์การดำเนินการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ</p> <p>ข้อ 14</p> <p>บุคคลซึ่งมีบ้านที่อยู่ปัจจุบันในรัฐสัญญาดังที่ประกาศไว้รับบุตรบุญธรรมเด็กซึ่งมีบ้านที่อยู่ปัจจุบันในอีกสัญญาหนึ่ง ให้ขอรับบ้านเด็กในรัฐสัญญาที่มีบ้านที่อยู่ปัจจุบันนั้น</p> <p>ข้อ 15</p> <p>(1) หากสำนักงานกองทัพของรัฐสัญญารับบุตรให้ได้ ดูด้วยเหตุผลใดและเหมาะสมก็จะรับบุตรบุญธรรมให้รักษาภาระงาน รวมทั้งชื่อบุตรเด็กที่บ้านรับบุตรบุญธรรม ลูกสาวหรือ ลูกชายเป็นเด็กที่จะรับบุตรบุญธรรม ภูมิหลัง ประวัติครอบครัวและทางการแพทย์ สถานะทางสังคม เกณฑ์ที่จะรับบุตรบุญธรรม ความสามารถที่จะรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ ตลอดจนลักษณะเด็กเด็กหน้าที่จะเดินทางได้</p> <p>(2) ให้สำนักงานไปรับเด็กที่บ้านกองทัพของรัฐสัญญารับบุตรบุญธรรมได้</p> <p>ข้อ 16</p> <p>(1) หากสำนักงานกองทัพของรัฐสัญญารับบุตรให้ได้ เด็กนี้จะรับเป็นบุตรบุญธรรมได้ ให้:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) จัดภาระงาน รวมทั้งชื่อบุตรเด็กที่บ้านรับบุตรบุญธรรม ลูกสาว ลูกชาย การรับเป็นบุตรบุญธรรมได้ ภูมิหลัง สภาพแพทย์สังคมทางสังคม ประวัติครอบครัว ประวัติทางการแพทย์รวมทั้งของครอบครัวเด็ก และความต้องเป็นพิเศษของเด็ก (b) ให้การพิจารณาตามความต้องการที่เด็กได้รับ การเดินทาง และแบ่งภูมิภาคทางชาติพันธุ์
--	--

<p>background;</p> <p>(c) ensure that consents have been obtained in accordance with Article 4; and</p> <p>(d) determine, on the basis in particular of the reports relating to the child and the prospective adoptive parents, whether envisaged placement is in the best interests of the child.</p> <p>(2) It shall transmit to the Central Authority of the receiving State its report on the child, proof that the necessary consents have been obtained and the reasons for its determination on the placement, taking care not to reveal the identity of the mother and the father if, in the State of origin, these identities may not be disclosed.</p> <p>Article 17</p> <p>Any decision in the State of origin that a child should be entrusted to prospective adoptive parents may only be made if –</p> <p>(a) the Central Authority of that State has ensured that the prospective adoptive parents agree;</p> <p>(b) the Central Authorities of receiving States has approved such decision, where such approval is required by the law of that State or by the Central Authority of the State of origin;</p> <p>(c) the Central Authorities of both States have agreed that the adoption may proceed; and</p> <p>(d) it has been determined, in accordance with Article 5, that the prospective adoptive parents are eligible and suited to adopt and that the child is or will be authorized to enter and reside permanently in the receiving State.</p>	<p>พารา ๑๖ และรับน้อมความของเหตุ</p> <p>(ก) ห้ามให้การอัมชอบความในข้อ ๔ และ</p> <p>(๔) ก้าวหน้า ให้ด้วยที่นฐาน ให้เด็กทางการร่าง งานเด็กกับเหตุและบีกการค้าสู่ขอรับบุตรบุญ^{ธรรม} ธรรม ว่าการซื้อไปเพื่อขายในความดูดดึงที่เห็น เป็นประเทาที่ดูดดึงแต่ศักดิ์สิทธิ์ไม่</p> <p>(2) ให้ด้วยรายงานเด็กกับเหตุ หลักฐานที่ได้รับ^{มา} การอัมชอบที่รับมัน และเหตุผลที่ซื้อไปเพื่อขาย ในความดูดดึงได้ ในสังเขปถือว่าก่อตัวของรัฐธรรม^{ธรรม} ไทยรัฐจึงมิให้มีการเปิดเผยตัวบุตรบุญ^{ธรรม}ทางการค้าและบีกทาง^{ธรรม} การเปิดเผยตัวชื่อนี้ไม่อาจทำให้ในรัฐกันนิยม.</p> <p>ข้อ ๑๗</p> <p>การวินิจฉัยในรัฐกันนิยมว่าเด็กควรยกย่องแก่บีก บุตรบุญ^{ธรรม}ธรรม อาจทำได้ด้วยเมื่อ</p> <p>(ก) สำนักงานก่อตัวของรัฐนี้ได้แนะนำว่า บีก บุตรบุญ^{ธรรม}ธรรมที่ก่อตั้งด้วย</p> <p>(ก) สำนักงานก่อตัวของรัฐธรรมนี้ได้เก็บข้อมูลการ วินิจฉัยนั้น ในการนี้ที่การเห็นชอบจะต้องมีความ ถูกกฎหมายของรัฐนั้น หรือกรณีที่สำนักงานก่อตัว ของรัฐกันนิยมที่ลงรายการ</p> <p>(ก) สำนักงานก่อตัวของทั้งสองรัฐได้ก่อตั้งกันด้วย ว่าให้ดำเนินการรับบุตรบุญ^{ธรรม}ธรรมต่อไป และ</p> <p>(ก) ให้การก่อตัวก่อตัวตามความในข้อ ๕ แล้วว่า บีกการค้าสู่ขอรับบุตรบุญ^{ธรรม}ธรรมมีดุลสมบัติและ เหมาะสมที่จะรับบุตรบุญ^{ธรรม}ธรรม และรักษาให้รับ^{มา} หรือจะให้รับบุตรบุญ^{ธรรม}ให้เข้าไปอยู่ที่นักบุญเป็นการ ถาวรในรัฐธรรมนี้</p>
--	---

<p>(a) to cause the child to be withdrawn from the prospective adoptive parents and to arrange temporary care;</p> <p>(b) in consultation with the Central Authority of the State of origin , to arrange without delay a new placement of the child with a view to adoption or, if this is not appropriate, to arrange alternative long-term care; an adoption shall not take place until the Central Authority of the State of origin has been duly informed concerning the new prospective adoptive parents;</p> <p>(c) as a last resort, to arrange the return of the child, if his or her interests so require.</p> <p>(2) Having regard in particular to the age and degree of maturity of the child, he or she shall be consulted and, where appropriate, his or her consent obtained in relation to measures to be taken under this Article.</p>	<p>(ก) ทำให้เด็กออกจากพำนักของพ่อแม่ที่ต้องรับบุตรบุญธรรม และจัดให้มีการดูแลชั่วคราว</p> <p>(ข) โดยการหารือกับสำนักงานกลางของประเทศนั้นๆ จัดให้ไม่ซักคราให้เด็กได้รับการดูแลใหม่ โดยบุคคลหรือองค์กรที่รับบุตรบุญธรรม หรือหากไม่เหมาะสม จัดให้มีการดูแลระยะยาวแทน การรับบุตรบุญธรรมจะไม่เกิดขึ้น จนกว่าสำนักงานกลางของประเทศนั้นๆ ได้รับยังคงการดูแลชั่วคราว ไม่เป็นส่วนบุคคลบุญธรรมรายใหม่แล้ว</p> <p>(ก) ในฐานะที่เป็นมาตรการดูแลเด็ก ให้เด็กกลับ พากันเป็นเพื่อประโยชน์ของเด็ก</p> <p>(2) โดยคำนึงถึงอายุและระดับวัย ภาวะของเด็ก ให้เด็กได้รับการหารือ และในการดูแลเด็ก ให้เด็กได้ความยินยอมเกี่ยวกับมาตรการที่จะใช้พิมพ์ลง</p>
<p>Article 22</p> <p>(1) The functions of a Central Authority under this Chapter may be performed by public authorities or by bodies accredited under Chapter III, to the extent permitted by the law of its State.</p> <p>(2) Any Contracting State may declare to the depositary of the Convention that the functions of the Central Authority under Articles 15 to 21 may be performed in that State, to the extent permitted by the law and subject to the supervision of the competent authorities of that State, also by bodies or persons who</p>	<p>๔๖.๒</p> <p>(1) การกิจของสำนักงานกลางตามกฎหมายนี้อาจปฏิบัติโดยหน่วยงานตัวภาระ หรือโดยหน่วยงานซึ่งได้รับอนุญาตตามหมวด ๓ ภายใต้บทประชารัฐที่ออกหมายเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย</p> <p>(2) รัฐใดรัฐใด อาจประกาศเพื่อแจ้งและยืนยันว่า การกิจของสำนักงานกลางตามมาตรา ๑๕ ถึงมาตรา ๒๑ อาจปฏิบัติให้กางในรัฐนั้น ตามขอบเขตซึ่งกฎหมายอนุญาต และภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐนั้น และโดยหน่วยงานที่รับอนุญาตเช่น</p>

<p>(a) meet the requirements of integrity, professional competence, experience and accountability of that State; and</p> <p>(b) are qualified by their ethical standards and by training or experience to work in the field of intercountry adoption.</p> <p>(3) A Contracting State which makes the declaration provided for in paragraph 2 shall keep the Permanent Bureau of the Hague Conference on Private International Law informed of the names and addresses of these bodies and persons.</p> <p>(4) Any Contracting State may declare to the depositary of the Convention that adoptions of children habitually resident in its territory may only take place if the functions of the Central Authorities are performed in accordance with paragraph 1.</p> <p>(5) Notwithstanding any declaration made under paragraph 2, the reports provided for in Articles 15 and 16 shall, in every case, be prepared under the responsibility of the Central Authority or other authorities or bodies in accordance with paragraph 1.</p>	<p>(ก) เพื่อสื่อถึงไว้ว่าหัวข้อความซึ่งควร ถูกปฏิบัติ ประสาทการณ์ และภาระรับผิดชอบทางวิชาชีพของ รัฐนั้น แต่</p> <p>(ข) มีกฎหมายที่คุ้มครองเด็กอย่างดี และให้ การฝึกอบรมหรือประสบการณ์ที่จะทำงานในด้าน การรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ</p> <p>(3) รัฐใดที่ได้ประกาศตามวรรค 2 จะแจ้งให้สำนักงานประชารัฐที่ประชุมทุกแห่งไว้ว่า กฎหมายระหว่างประเทศแห่งนั้นกำหนดให้บุคคลที่ได้รับอนุญาต แต่ถ้าไม่ได้ระบุไว้ในกฎหมายนั้น ให้เป็นไปตามที่บุคคลที่ได้รับอนุญาต แต่ถ้าไม่ได้ระบุไว้ในกฎหมายนั้น</p> <p>(4) รัฐใดที่ได้ประกาศตามวรรค 1 อาจประกาศเพื่อยืนยัน อนุญาตไว้ ว่าการรับเลี้ยงเด็กซึ่งมีเด็กที่อยู่ปักภูมิในคืน แคนจนะนี้เข้า ได้เฉพาะเมื่อการกิจของสำนักงาน กลางได้ปฏิบัติตามหลังกับบ่าวรรค 1 เท่านั้น</p> <p>(5) ในไม่ต่างกับที่ได้ประกาศตามวรรค 2 รายงานซึ่งระบุในข้อ 15 และ 16 จะต้อง จัดทำโดยให้ทราบรับผิดชอบของสำนักงาน หรือหน่วยงานอื่นตามวรรค 1</p>
--	--

CHAPTER V – RECOGNITION AND EFFECTS OF THE ADOPTION

Article 23

(1) An adoption certified by the competent authority of the State of the adoption as having been made in accordance with the Convention

หมวด 5 – การรับรองและผลของการรับบุตรบุญธรรม

มาตรา 23

(1) การรับบุตรบุญธรรมซึ่งรับรองถูกต้องโดย หน่วยงานซึ่งมีอำนาจของรัฐที่มีการรับบุตรบุญ ธรรมไว้ได้ท่านอนุญาตไว้จะได้รับการรับรอง

<p>shall be recognized by operation of law in the other Contracting States. The certificate shall specify when and by whom the agreements under Article 17, sub-paragraph c, were given.</p> <p>(2) Each Contracting State shall, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, notify the depositary of the Convention of the identity and the functions of the authority or the authorities which, in that State, are competent to make the certification. It shall also notify the depositary of any modification in the designation of these authorities.</p> <p>Article 24</p> <p>The recognition of an adoption may be refused in a Contracting State only if the adoption is manifestly contrary to its public policy, taking into account the best interests of the child.</p> <p>Article 25</p> <p>Any Contracting State may declare to the depositary of the Convention that it will not be bound under this Convention to recognize adoptions made in accordance with an agreement concluded by application of Article 39, Paragraph 2.</p> <p>Article 26</p> <p>(1) The recognition of an adoption includes recognition of:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) the legal parent-child relationship between the child and his or her adoptive parents; (b) parental responsibility of the adoptive parents for the child; 	<p>ให้ผลของกฎหมายในรัฐสัญญาตน หนังสือรับรองจะระบุถึงความตกลงตามข้อ 17 แห่ง ก. ให้ได้ เมื่อไหร่ และโดยวิธี</p> <p>(2) ณ เวลาลงนาม ให้ด้วยบันทึกฉบับเดียว ที่ออกโดยนิติบัตรรัฐสัญญานี้และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นมาทางที่ก้าวหน้าเมื่อวันลงนามในรัฐนี้ ที่จะบังคับใช้การปฏิเสธและการห้ามไม่ให้วางกำหนดให้บุตรสัญญาด้วย</p> <p>๔๐ ๒๔</p> <p>การรับรองการรับบุตรบุญธรรมตามกฎหมายในรัฐสัญญา หากการรับบุตรบุญธรรมนั้นขัดก่อ ณ นโยบายสาธารณะอย่างใดๆ ให้ก้านจัด ประโภตสูงสุดของศักดิ์</p> <p>๔๐ ๒๕</p> <p>รัฐสัญญาได้ฯ อาจประกาศต่อผู้แทนและบุตรสัญญานี้ ทราบไปยังยกเว้นกรณีบุตรสัญญานี้ให้หลังรับรอง การรับบุตรบุญธรรมซึ่งทางความตกลงที่มีผลบังคับ ให้การไว้เป็น ๓๙ วรรค ๒</p> <p>๔๐ ๒๖</p> <p>(1) การรับรองการรับบุตรบุญธรรมรวมถึงการรับ ๒๔</p> <p>(ก) นิติบัตรพันธ์ด้วยบันทึกการคุณธรรมบุตร ระหว่าง เด็กกับบันทึกการคุณธรรมบุตรบุญธรรม</p> <p>(ข) ความรับผิดชอบเด็กเพื่อเด็กเพื่อบ้านการคุณธรรม ๑๙ บ้านการคุณธรรมเด็กเป็นบุตรบุญธรรม</p>
--	--

<p>(c) the termination of a pre-existing legal relationship between the child and his or her mother and father, if the adoption has this effect in the Contracting State where it was made.</p> <p>(2) In the case of an adoption having the effect of terminating a pre-existing legal parent-child relationship, the child shall enjoy in the receiving State, and in any other Contracting State where the adoption is recognized, rights equivalent to those resulting from adoptions having this effect in each such State.</p> <p>(3) The preceding paragraphs shall not prejudice the application of any provision more favourable for the child, in force in the Contracting State which recognizes the adoption.</p> <p>Article 27</p> <p>(1) Where an adoption granted in the State of origin does not have the effect of terminating a pre-existing legal parent-child relationship, it may, in the receiving State which recognizes the adoption under the Convention, be converted into an adoption having such an effect</p> <p>(a) if the law of the receiving State so permits; and</p> <p>(b) if the consents referred to in Article 4, subparagraphs c and d, have been or are given for the purpose of such an adoption.</p> <p>(2) Article 23 applies to the decision converting the adoption.</p>	<p>(ก) ความดีนสัญญาที่นัดดันพันที่มีอยู่เดือนจะห่างหายเด็กกับการคุณและบิดาของตน หากการรับบุตรบุญธรรมมีผลเด่นนี้ในรัฐสัญญาที่มีการรับบุตรบุญธรรม</p> <p>(2) ในกรณีที่การรับบุตรบุญธรรมมีผลให้เกิดดันพันที่เด่นนี้มีผลกับการคุณและบิดาที่มีอยู่เดือนสัญญาให้เด็กได้รับบุตรเด็กที่ในรัฐสัญญานั้นและในรัฐสัญญาใด ๆ ซึ่งรับรองการรับบุตรบุญธรรมท่ามที่เป็นที่เป็นมาตรฐานของการรับบุตรบุญธรรมในแต่ละรัฐสัญญา</p> <p>(3) ความในวรรคก่อน ๆ ไม่ขัดขวางต่อการใช้บทบัญญัติใด ๆ ซึ่งเป็นประโภตเพื่อกำกับการรับบุตรบุญธรรมในรัฐสัญญาซึ่งรับรองการรับบุตรบุญธรรมตามที่บัญญัติไว้</p> <p>ขอ 27</p> <p>(1) ในกรณีที่การรับบุตรบุญธรรมซึ่งตนบุญภูมิในรัฐเดินไปมีผลให้เกิดดันพันที่เด่นนี้กับการคุณและบุตรเด็กที่มีอยู่เดือนสัญญา การตั้งใจต่อจากเดือนนั้นเป็นการรับบุตรบุญธรรม ซึ่งมีผลเด่นนี้ในรัฐเดียวกันซึ่งรับรองการรับบุตรบุญธรรมตามที่บัญญัติไว้</p> <p>(ก) หากกฎหมายของรัฐสัญญานั้น บอช</p> <p>(ก) หากกฎหมายของรัฐสัญญานั้น บอช ให้ไว้ไว้แล้ว หรือได้ให้ไว้ก่อนที่กฎหมายบังคับใช้การรับบุตรบุญธรรมนั้น</p> <p>(2) ขอ 23 บอชไว้กับการรับนี้ซึ่งให้เปลี่ยนสถานะของการรับบุตรบุญธรรมด้วย</p>
---	--

CHAPTER VI – GENERAL PROVISIONS	หมวด ๖ – บทบัญญัติทั่วไป
Article 28	๕๐ ๒๘
The Convention does not affect any law of a State of origin which requires that the adoption of a child habitually resident within that State take place in that State or which prohibits the child's placement in, or transfer to, the receiving State prior to adoption.	อนุสัญญาฉบับนี้ไม่มีผลก่อให้เกิดกฎหมายพิเศษใด ๆ ของรัฐด้วยที่กำหนดไว้ว่า การรับบุตรบุญธรรมต้องมีขึ้นในเดือนที่อยู่ปัจจุบันหรือต้องได้รับอนุญาต หรือซึ่งดำเนินการโดยคำตัดสินของศาลที่ตั้งขึ้นเพื่อให้ถูกต้องในความดูดีใน บริบทนี้ ก็ตามที่กฎหมายบุญธรรมนั้นกำหนดไว้
Article 29	๕๐ ๒๙
There shall be no contact between the prospective adoptive parents and the child's parents or any other person who has care of the child until the requirements of Article 4, sub-paragraphs a to c, and Article 5, sub-paragraph a, have been met, unless the adoption takes place within a family or unless the contact is in compliance with the conditions established by the competent authority of the State of origin.	ห้ามไม่ให้มีการติดต่อระหว่างบุตรบุญธรรมกับบุตรบุญธรรม กับบุตรบุญธรรมที่ดูแลอยู่กับบุตรบุญธรรมอื่นใด ซึ่งกฎหมายกำหนดไว้ จนกว่าได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ ๔ ต. ๑ ถึง ๓ และข้อ ๕ ต. ๑ บัดซึ่ง ห้ามแต่การรับบุตรบุญธรรมก็ตามที่นักกฎหมายกำหนดไว้ หรือห้ามแต่การติดต่อที่ต้องผ่านคณะกรรมการอนุญาต ให้ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดไว้ หน่วยงานซึ่งมีอำนาจของรัฐด้วย
Article 30	๕๐ ๓๐
(1) The competent authorities of a Contracting State shall ensure that information held by them concerning the child's origin, in particular information concerning the identity of his or her parents, as well as the medical history, is preserved.	(1) หน่วยงานซึ่งมีอำนาจของรัฐด้วยที่กฎหมายกำหนดไว้ ให้รักษา ข้อมูลเชิงลบ ให้รักษาไว้กับความลับในทางของเด็ก โดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคลเด็ก ตลอดจนประวัติทางการแพทย์ของเด็ก ให้รักษาไว้
(2) They shall ensure that the child or his or her representative has access to such information, under appropriate guidance, in so far as is permitted by the law of that State.	(2) หน่วยงานดังกล่าวจะทำให้เด็ก แม้กระทั่ง แทนเด็กได้เข้าถึงข้อมูลนั้น โดยอย่างไรให้ กระบวนการนี้เป็นไปตามกฎหมาย ในขอบเขตที่กฎหมายของรัฐนั้นอนุญาต
Article 31	๕๐ ๓๑
Without prejudice to Article 30, personal data	โดยไม่กระทำการกระตุ้นข้อ ๓๐ ซึ่งมีลักษณะดัง

gathered or transmitted under the Convention, especially data referred to in Articles 15 and 16, shall be used only for the purposes for which they were gathered or transmitted.

Article 32

- (1) No one shall derive improper financial or other gain from an activity related to an intercountry adoption.
- (2) Only costs and expenses, including reasonable professional fees of persons involved in the adoption, may be charged or paid.
- (3) The directors, administrators and employees of bodies involved in an adoption shall not receive remuneration which is unreasonably high in relation to services rendered.

Article 33

A competent authority which finds that any provision of the Convention has not been respected or that there is a serious risk that it may not be respected, shall immediately inform the Central Authority of its State. This Central Authority shall be responsible for ensuring that appropriate measures are taken.

Article 34

If the competent authority of the State of destination of a document so requests, a translation certified as being in conformity with the original must be furnished. Unless otherwise provided, the costs of such translation are to be borne by the prospective adoptive parents.

จึงให้กาวเรื่องสืบไปตามอนุสัญญาฯ ไทยจะพำน
ด้วยว่าด้วยระบุดังในข้อ 15 และข้อ 16 จะยกให้เป็น
เฉพาะเพื่อความมุ่งหมายตามที่ได้นำไว้ดังไป
ต่อหน้านี้

ข้อ 32

- (1) ห้ามไม่ถูกໄให้รับประโภชาน์ทางการเงิน หรือ
ประโภชาน์อื่นจากกิจกรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับการรับ^{บุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ}
- (2) เผด็จศึกษาธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย รวมทั้งค่า^{ธรรมเนียมทางบริการพัสดุ}ตามสมควรของบุคคลซึ่ง^{เกี่ยวข้องในการรับบุตรบุญธรรมเท่านั้น ที่อยู่^{เชิงกีบบังชือร่าดี}}
- (3) ผู้อำนวยการ ผู้บริหาร และลูกจ้างของหน่วย^{งานซึ่งเกี่ยวข้องในการรับบุตรบุญธรรมจะไม่รับ^{เดินทางซึ่งสูง โดยไม่มีเหตุผลอันควรเกี่ยวข้องบริการ^{ที่ให้}}}

ข้อ 33

หน่วยงานซึ่งมีอำนาจของรัฐที่พบว่ามีบันบุญธรรม^{ให้}
ด้วยอนุสัญญาฯ ไม่ได้รับการเคารพ หรือว่ามีการ^{กระทำการร้ายแรงหรือจะไม่ได้รับการเคารพ ด้วย}
^{ก่อสำาปั้นก่อจลาจลหรือร้ายแรงทันที สำานักงานคณะกรรมการ^{นี้จะรับผิดชอบเพื่อก่อทำให้แน่ใจว่าจะมีการดำเนิน^{มาตรการที่เหมาะสม}}}

ข้อ 34

หากหน่วยงานซึ่งมีอำนาจของรัฐปักษาที่^{ให้เอกสารที่ไม่ถูกต้อง ฉะนั้นรัฐก็ไม่ต้องรับรอง^{ร่างกฎหมายที่นัดบันทึก เน้นแต่จะดำเนินการเป็น^{อย่างอื่น บัดนี้การคาดคะเนรับบุตรบุญธรรมเป็นผู้รับ^{การดำเนินการโดยการแปลงหน้า}}}}

<p>Article 35</p> <p>The competent authorities of the Contracting State shall act expeditiously in the process of adoption.</p> <p>Article 36</p> <p>In relation to a State which has two or more systems of law with regard to adoption applicable in different territorial units –</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) any reference to habitual residence in that State shall be construed as referring to habitual residence in a territorial unit of that State; (b) any reference to the law of that State shall be construed as referring to the law in force in the relevant territorial unit; (c) any reference to the competent authorities or to the public authorities of that State shall be construed as referring to those authorized to act in the relevant territorial unit; (d) any reference to the accredited bodies of that State shall be construed as referring to bodies accredited in the relevant territorial unit; <p>Article 37</p> <p>In relation to a State which with regard to adoption has two or more systems of law applicable to different categories of persons, any reference to the law of that State shall be construed as referring to the legal system specified by the law of that State.</p> <p>Article 38</p> <p>A State within which different territorial units have their own rules of law in respect of adoption</p>	<p>ข้อ 35</p> <p>หน่วยงานซึ่งมีอำนาจดูแลรักษาบุตรฯจะปฏิบัติในกระบวนการการรับบุตรบุญธรรมโดยไม่ชักช้า</p> <p>ข้อ 36</p> <p>สำหรับรัฐซึ่งมีสองระบบกฎหมายที่ออกกันนี้ไว้กันหน่วยคินเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> (ก) การอ้างถึงเด็นที่อยู่ปักพินไว้รัฐนั้น ให้หมายความว่าการอ้างถึงเด็นที่อยู่ปักพินไว้หน่วยคินเด็นของรัฐนั้น (ข) การอ้างถึงกฎหมายของรัฐนั้น ให้หมายความว่าการอ้างถึงกฎหมายซึ่งมีผลใช้อยู่ในหน่วยคินเด็นที่เกี่ยวข้อง (ค) การอ้างถึงหน่วยงานซึ่งมีอำนาจดูแลรักษาบุตรฯ ให้หมายความว่าการอ้างถึงหน่วยงานซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำการในหน่วยคินเด็นที่เกี่ยวข้อง (ง) การอ้างถึงหน่วยงานซึ่งได้รับอนุญาตของรัฐนั้น ให้หมายความว่าการอ้างถึงหน่วยงานซึ่งได้รับอนุญาตในหน่วยคินเด็นที่เกี่ยวข้อง <p>ข้อ 37</p> <p>สำหรับรัฐซึ่งมีสองระบบกฎหมายที่ออกกันนี้ไว้กันการรับบุตรบุญธรรมไว้กับบุคคลต่างประภากัน การอ้างถึงกฎหมายของรัฐนั้น ให้หมายความว่าการอ้างถึงระบบกฎหมายซึ่งกำหนดให้กฎหมายของรัฐนั้น</p> <p>ข้อ 38</p> <p>รัฐซึ่งหน่วยคินเด็นต่าง ๆ ของตนมีกฎหมายที่ก่อกฎหมายเกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรมเอง ดูใน</p>
--	--

shall not be bound to apply the Convention where a State with a unified system of law would not be bound to do so.

Article 39

(1) The Convention does not affect any international instrument to which Contracting States are Parties and which contains provisions on matters governed by the Convention, unless a contrary declaration is made by the States Parties to such instrument.

(2) Any Contracting State may enter into agreements with one or more other Contracting States, with a view to improving the application of the Convention in their mutual relations. These agreements may derogate only from the provisions of Articles 165 to 16 and 18 to 21. The States which have concluded such an agreement shall transmit a copy to the depositary of the Convention.

Article 40

No reservation to the Convention shall be permitted.

Article 41

The Convention shall apply in every case where an application pursuant to Article 14 has been received after the Convention has entered into force in the receiving State and the State of origin.

Article 42

The Secretary General of the Hague Conference on Private International Law shall at regular

ดูแลให้ต้องใช้บุสัญญาณในการพิทักษ์ระบบกฎหมายเป็นเอกสารในกฎหมายให้ทันท่วงทัน

ข้อ 39

(1) บุสัญญาณไม่มีผลกับบันพระตามธรรมเนียม ประเพณียังคงใช้บุสัญญาณเป็นเอกสาร แต่ซึ่งมีบุสัญญาณเดียวถ้าเรื่องซึ่งความตกลงไม่ได้บุสัญญาณ เว้นแต่รัฐบาลที่ตราสารระหว่างประเทศนั้นมีการประกาศเป็นอย่างอื่น

(2) รัฐสัญญาณใด ๆ อาจเข้าทำความตกลงกับรัฐสัญญาณรายเดียวหรือหลายราย เพื่อปรับปรุงการใช้บุสัญญาณในความตกลงที่จะต่อไปนี้ได้ ความตกลงเหล่านี้อาจแตกร่วมไปได้โดยเฉพาะจากบทบัญญัติข้อ 14 ดึง 16 และ 18 ดึง 21 ให้รัฐสัญญาณเข้าทำความตกลงที่จะต่อไปดังต่อไปนี้บุสัญญาณ

ข้อ 40

การห้ามใช้ตัวอ่อนบุสัญญาณไม่อาจทำได้

ข้อ 41

บุสัญญาณใช้กับทุกกรณีซึ่งคำขอตามข้อ 14 ได้มาถึงตัวแทนบุสัญญาณเมื่อปีกันในรัฐสัญญาณและรัฐบาลนิติ

ข้อ 42

ให้เจ้าหน้าที่ประจำทุกจังหวัดเฝ้าระวังกฎหมายระหว่างประเทศที่บุกเบิกเรียบประชุม

(c) the agreements referred to in Article 39;
 (d) the denunciations referred to in Article 47;
 In witness whereof the undersigned, being duly authorized therep., have signed this Convention.
 Done at The Hague, on the 29th day of May 1993
 in the English and French languages, both texts
 being equally authentic, in a single copy which
 shall be deposited in the archives of the
 Government of the Kingdom of the Netherlands,
 and of which a certified copy shall be sent,
 through diplomatic channels, to each of the States
 Members of the Hague Conference on Private
 International Law at the date of its Seventeenth
 Session and to each of the other States which
 participated in that Session.

23, 29 เมย์ 45
 (๓). การคุกคาม ด้วยความไม่สงบ 39
 (๔). การบอกเลิก ด้วยความไม่สงบ 47
 ที่ลงนามทั้งสอง ผู้ลงนามทั้งสอง ได้รับอนุญาต
 ลงนามโดยชอบด้วยกฎหมาย ให้ลงนามด้วยลายมือสัก
 ท่า ณ กรุงเฮก เมื่อวันที่ 29 เมย์ พุทธศักราช 2536
 เป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส ทั้งสองภาษา
 ถูกคัดแปลงไว้ในเอกสารเดียวกัน รวมเป็นเอกสารฉบับเดียว
 กันซึ่งได้รับการไว้ในหน้าเอกสารของรัฐบาลแห่ง
 ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ และสำนักงานติดต่อ
 สำนักต่างประเทศ ตามวิธีทางการสุด ไปรษณีย์ไปรษณีย์
 สำนักต่างประเทศ ประจำบุกเบิกว่าที่ต้องดูแล
 ระหว่างประเทศและต่างประเทศในภูมิภาคในภูมิภาคใน
 ที่ดินเดียวกัน และไปรษณีย์อีกหนึ่งแห่งสำนักงานการประชุม
 ทั่วโลกทั่วโลก

(สำเนาอัญเชิญ ฉบับภาษาไทย ของกฎหมายการคุกคามด้วยความไม่สงบและการบอกเลิกและกระบวนการร่วมมือใน
 การรับรองกฎหมายบุคลธรรมระหว่างประเทศ ไทยคำสั่ง ทบช. ที่ 5/2543 ออกวันที่ 4 เมษายน 2543 ไทย
 นายดีเร็ต ลักษณานุรักษ์ ผู้อำนวยการสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ได้รับอัญเชิญมาใช้คำพิพากษาในกฎหมายร่วมด้วยด้วยด้วย
 ว่าด้วยการคุกคามของเหล็กและกระบวนการร่วมมือเกี่ยวกับการรับและเป็นหน้าที่ของบุคลธรรมระหว่างประเทศของ
 รองศาสตราจารย์ ก่อระ ธรรมราษฎร เป็นหลักในการพิจารณา ฉะนั้นได้รับการอนุมัติจากผู้พิพากษา)